

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO POD NAZWĄ

„MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
DLA CZĘŚCI OBRĘBU GEODEZYJNEGO MARKÓWKA
W GMINIE DOBRÓŃ”

Opracowanie: mgr inż. Anna Połatyńska

Dobroń, 23 lipca 2024 r./ 15 stycznia 2025 r.

SPIS TREŚCI

1. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA	3
2. MATERIAŁY WYJŚCIOWE I POWIĄZANIE Z INNYMI DOKUMENTAMI	3
3. METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU, METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ ZMIANY PLANU	4
4. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA, ŚRODOWISKO ABIOTYCZNE, ŚRODOWISKO BIOTYCZNE	7
4.1. GEOLOGIA I GEOMORFOLOGIA, GLEBY	8
4.2. WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE, ZAGROŻENIA POWODZIOWE, ZAGROŻENIE OSUWANIEM SIĘ MAS ZIEMNYCH	10
4.3. POWIETRZE ATMOSFERYCZNE I KLIMAT AKUSTYCZNY	32
4.4. POLA ELEKTROMAGNETYCZNE	37
4.5. WARUNKI METEOROLOGICZNE I KLIMAT	38
4.6. ŚRODOWISKO BIOTYCZNE, POWIĄZANIA ZEWNĘTRZNE, WEWNĘTRZNE, LASY, ŚWIAT ROŚLINNY, ŚWIAT ZWIERZĘCY, OCHRONA ŚRODOWISKA	39
4.7. GOSPODARKA ODPADAMI NA TERENIE GMINY	42
5. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSOBY W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU. KIERUNKI KONIECZNYCH DZIAŁAŃ W OCHRONIE ŚRODOWISKA	42
6. ANALIZA USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU	48
7. ANALIZA UWARUNKOWAŃ LOKALNYCH ORAZ PROGNOZA ZMIANY ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ ZMIANY PLANU	49
8. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI ZMIANY PLANU	57
9. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU OGRANICZENIE NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO I ZDROWIE LUDZI	59
10. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI ZAPISÓW ZMIANY PLANU	60
11. OBSZARY OBJĘTE PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM NA ŚRODOWISKO I LUDZI W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ ZAWARTYCH W ZMIANIE PLANU	61
12. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE	62
13. TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO	62
14. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	62

1. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA

Opracowanie zostało sporządzone na podstawie następujących uregulowań prawnych:

- Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.)
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.)

Sporządzając prognozę uwzględniono także inne przepisy prawa, w tym w szczególności:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 54 ze zm.)
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 ze zm.)
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. prawo wodne (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1087 ze zm.)
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 82)
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. roku o odpadach (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.)
- Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 399 ze zm.)
- Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 757)
- Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne (t. j. z 2024 r. poz. 266 ze zm.)
- Rozporządzenie Rady Ministrów z 10 września 2019 r. roku sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.)
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz.U. 2023 poz. 335).

2. MATERIAŁY WYJŚCIOWE I POWIĄZANIE Z INNYMI DOKUMENTAMI

Dla potrzeb sporządzenia Prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod nazwą „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń” wykorzystano następujące materiały:

- 1) Uchwała Nr LXI/431/24 Rady Gminy w Dobroniu z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń.
- 2) Projekt „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń”.
- 3) Opracowanie ekofizjograficzne sporządzone dla obszaru Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń, mgr inż. Anna Połatyńska, 2024 r.
- 4) Strategia Rozwoju Powiatu Pabianickiego 2030 (Uchwała Nr XLI/308/21 Rady Powiatu Pabianickiego z dnia 28 października 2021 r. w sprawie uchwalenia Strategii Rozwoju Powiatu Pabianickiego 2030),
- 5) Program Ochrony Środowiska dla Gminy Dobroń na lata 2020-2024 z perspektywą do roku 2028 (Uchwała Nr XXVII/212/21 Rady Gminy w Dobroniu z dnia 27 maja 2021 r. w sprawie przyjęcia „Programu Ochrony Środowiska dla Gminy Dobroń na lata 2021-2024 z perspektywą do roku 2028” Dz. U. Woj. Łódzkiego z 2021 poz. 4001)
- 6) Strategia Rozwoju Województwa Łódzkiego 2030,
- 7) Klasyfikacja wskaźników i grup wskaźników w jednolitych częściach wód powierzchniowych rzek i zbiorników zaporowych za rok 2022.
- 8) Klasyfikacja wskaźników i grup wskaźników w jednolitych częściach wód powierzchniowych rzek i zbiorników zaporowych za rok 2023.
- 9) Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry przyjęty rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335).

- 10) Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2013 r.
- 11) Mapy zagrożenia powodziowego, sporządzone przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej
- 12) Roczna ocena jakości powietrza w województwie łódzkim za rok 2023, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi, Łódź 2024 r.
- 13) Program ochrony powietrza dla strefy łódzkiej.
- 14) Mapy akustyczne, GDDKiA.
- 15) Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2023.
- 16) Mapy topograficzne, zasadnicze i ewidencyjne terenów opracowania.

Cele sporządzenia „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń”, powiązanie z innymi dokumentami.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń powiązany jest z następującymi dokumentami:

- 1) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dobroń uchwalone uchwałą Nr XV/110/2016 Rady Gminy w Dobroniu z dnia 11 lutego 2016 r., zmienione uchwałą Nr XIX/144/20 Rady Gminy w Dobroniu z dnia 29 września 2020 r. w sprawie uchwalenia częściowej zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Dobroń
- 2) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego oraz plan zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Łodzi, uchwalony przez Sejmik Województwa Łódzkiego uchwałą nr LV/679/18 z dnia 28.08.2018 r. (Dz. Urz. Woj. Łódz. z 2018 r. poz. 4915)

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządzany jest w celu stworzenia podstaw prawnych dla zabudowy terenów.

Plan sporządzany jest zgodnie z obowiązującym studium. Dnia 27 kwietnia 2023 r. Rada Gminy w Dobroniu podjęła uchwałę Nr L/361/23 w sprawie przyjęcia oceny aktualności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dobroń oraz aktualności obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Wymieniona uchwała koncentruje się na ocenie aktualności dokumentów planistycznych gminy. Dokumenty te są uznane za aktualne, ale wskazuje się na konieczność ich ciągłej oceny i aktualizacji, aby nadążać za zmianami prawnymi, urbanizacyjnymi oraz potrzebami społecznymi i gospodarczymi gminy.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń obejmuje istniejące i projektowane obszary przeznaczone pod tereny MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; MW – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej; MN-U – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług; KDZ – teren drogi zbiorczej, KDD – teren drogi dojazdowej; KR – tereny komunikacji drogowej wewnętrznej; RN – tereny rolnictwa z zakazem zabudowy; RZM – tereny zabudowy zagrodowej; WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych; L – teren lasu. Łączna powierzchnia terenów objętych planem wynosi ok. 30,07 ha.

3. METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU, METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU

Podstawowym celem prognozy, opracowywanej równocześnie z „Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń” jest poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska. Obszar objęty opracowaniem przedstawiony jest na załączniku graficznym do uchwały.

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko zwanej w dalszej części opracowania Prognozą) wynika z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Szczegółowy zakres sporządzania Prognozy został określony w art. 51 ust. 2 w/w ustawy.

Prognoza oddziaływania na środowisko:

- 1) zawiera:
 - a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
 - b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
 - c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
 - d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
 - f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
 - g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;
- 2) określa, analizuje i ocenia:
 - a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
 - d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
 - różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - zwierzęta,
 - rośliny,
 - wodę,
 - powietrze,
 - powierzchnię ziemi,
 - krajobraz,
 - klimat,
 - zasoby naturalne,
 - zabytki,
 - dobra materialne
 - z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
- 3) przedstawia:
 - a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
 - b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie ze zmianami dokonanymi zmianą ustawy aktualnie zgodnie z art. 46. 1. „Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymaga projekt:

- 1) planu ogólnego gminy oraz planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a także koncepcji rozwoju kraju, strategii rozwoju, programu, polityki publicznej i dokumentu programowego, z zakresu polityki rozwoju, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) polityki, strategii, planu i programu w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywany lub przyjmowany przez organy administracji, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) polityki, strategii, planu i programu innego niż wymienione w pkt 1 i 2, którego realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000, jeżeli nie jest on bezpośrednio związany z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony. 2. Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest też wymagane w przypadku projektu zmiany dokumentu, o którym mowa w ust. 1.”

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, jak również z ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych oraz kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych. Uwzględnia ona zapisy znajdujące się w wielu powiązanych z nią dokumentach m.in.: polityce ekologicznej Państwa, opracowaniu ekofizjograficznym, programie ochrony środowiska, oraz regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. W procesie sporządzania prognozy, na podstawie opracowania ekofizjograficznego, obowiązującego planu, analizy obowiązujących aktów prawnych oraz obowiązujących decyzji administracyjnych, wizji lokalnej, danych uzyskanych od zarządców dróg dokonana została identyfikacja głównych uwarunkowań wynikających z charakteru i stanu środowiska, a także stanu dotychczasowego zagospodarowania terenu. Zostały przeanalizowane rozwiązania funkcjonalno – przestrzenne i pozostałe ustalenia zawarte w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod kątem ich zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym oraz pod kątem ochrony walorów środowiska kulturowego. Analizie zostały poddane również ustalenia projektu planu dotyczące warunków zagospodarowania terenów, które wynikają z potrzeby ochrony środowiska, a także, które mogą mieć wpływ na środowisko, jak również ich zgodność z przepisami z zakresu ochrony środowiska i przyrody.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody indukcyjno-opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w logiczną całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu. Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami przyrodniczymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w tym kontekście - stopień ogólności (lub szczegółowości) ustaleń planu.

W Prognozie przedstawiono wyniki analiz i ocen w formie tekstowej. Załącznikiem graficznym do niniejszej prognozy jest rysunek projektu planu.

Ocena skutków realizacji planu

Istotną rolę w kontroli realizacji postanowień projektowanego dokumentu ma Wójt Gminy Dobroń. Zgodnie ze swoimi kompetencjami powinien monitorować bieżący stan zagospodarowania przestrzeni gminy oraz wszelkich niekorzystnych zjawisk mających wpływ na jakość środowiska przyrodniczego, czy rozwój gminy. Wójt Gminy Dobroń powinien monitorować skutki realizacji postanowień dokumentu co najmniej raz w kadencji. Analiza realizacji postanowień dokumentu może się odbywać w każdej chwili, w celu omówienia występującego lub zgłoszonego problemu w zakresie oddziaływania na środowisko, w przypadku braku zgłoszeń problemów analiza powinna odbywać się nie rzadziej niż raz w kadencji. Wójt z inicjatywy własnej lub na wniosek podmiotu może przeprowadzić spotkanie, naradę lub wizję lokalną w celu omówienia występującego lub zgłoszonego problemu w zakresie oddziaływania na środowisko. Wynikiem tego typu działania powinno być sprawozdanie z realizacji postanowień projektowanego dokumentu. Na podstawie przeprowadzonej analizy należy sformułować wnioski dotyczące stanu realizacji ustaleń dokumentu, ewentualnych przyczyn braku realizacji poszczególnych jego ustaleń oraz niedostatków samego w zakresie regulacji niekorzystnych zjawisk oddziałujących na stan środowiska oraz niezgodności z wprowadzonymi przepisami odrębnymi. W rezultacie należy określić stopień przydatności dokumentu oraz zakres zagadnień do

uregulowania w przypadku zmiany lub sporządzania nowego dokumentu, oraz określić termin, w którym niezbędne jest sporządzenie zmiany części ustaleń lub nowego dokumentu.

Skutki realizacji postanowień projektowanego dokumentu podlegają też ocenom i analizom prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska zgodnie z Ustawą o Inspekcji Ochrony Środowiska. Kontrole przestrzegania przepisów o ochronie środowiska i racjonalnym wykorzystaniu zasobów przyrody prowadzi na terenie m.in. Łódzki Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi. Państwowy Instytut Geologiczny monitorując na bieżąco poszczególne komponenty środowiska, takie jak: powietrze, wody, gleby, klimat akustyczny, promieniowanie elektroenergetyczne i inne w zakresie określonym w przepisach szczególnych. Ponadto kontrole przestrzegania przepisów o ochronie środowiska i racjonalnym wykorzystaniu zasobów przyrody prowadzą instytucje do tego powołane. W kontekście uwarunkowań lokalizacyjnych i ustaleń zmiany studium szczególnie istotne jest prowadzenie monitoringu przyrodniczego. Obowiązek prowadzenia monitoringu w Polsce wynika z art. 112 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Zgodnie z art. 112: W ramach państwowego monitoringu środowiska prowadzi się monitoring przyrodniczy różnorodności biologicznej i krajobrazowej. Monitoring przyrodniczy polega na obserwacji i ocenie stanu oraz zachodzących zmian w składnikach różnorodności biologicznej i krajobrazowej, w tym typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, ze szczególnym uwzględnieniem typów siedlisk przyrodniczych i gatunków o znaczeniu priorytetowym, a także na ocenie skuteczności stosowanych metod ochrony przyrody.

W związku z dopuszczeniem realizacji indywidualnych rozwiązań w zakresie gospodarki ściekowej należy regularnie przeprowadzać okresowe kontrole dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ze zbiorników bezodpływowych, w tym częstotliwości ich opróżniania.

4. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA, ŚRODOWISKO ABIOTYCZNE, ŚRODOWISKO BIOTYCZNE

Gmina Dobroń leży w południowo-zachodniej części powiatu pabianickiego, w centralnej części woj. łódzkiego. Gmina Dobroń graniczy z gminą i miastem Pabianice, z gminą Dłutów, Wodzierady, Łask i Żelów.

Położenie gminy Dobroń na tle powiatu pabianickiego

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych pochodzących ze strony internetowej www.gov.pl/web/gugik

Gminy sąsiadujące z Gminą Dobroń
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych pochodzących ze strony internetowej www.gov.pl/web/gugik

W skład gminy wchodzi 16 obrębów:

1. Barycz
2. Chechło Drugie
3. Chechło Pierwsze
4. Dobroń Duży
5. Dobroń Mały
6. Dobroń Poduchowny
7. Ldzań
8. Markówka
9. Mogilno Duże
10. Mogilno Małe
11. Orpelów
12. Poleszyn
13. Róża
14. Wincentów
15. Wymysłów Francuski
16. Wymysłów Piaski

Obręby ewidencyjne w Gminie Dobroń

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych pochodzących ze strony internetowej www.gov.pl/web/gugik

4.1. GEOLOGIA I GEOMORFOLOGIA, RZEŻBY I GLEBY

Zgodnie z fizyczno-geograficzną regionalizacją Polski według J. Kondrackiego, obszar gminy Dobroń znajduje się na terenie Wysoczyzny Łaskiej, która jest częścią mezoregionu Niziny Południowowielkopolskiej. Wysoczyzna Łaska zajmuje powierzchnię 2330 km² i jest peryglacialnie zniekształconą równiną morenową, leżącą pomiędzy Kotliną Sieradzką, Kotliną Łaską, Wzniesieniami Łódzkimi i Kotliną Szczercowską. Obszar ten jest przecięty dolinami Grabi, Pichny, Neru oraz górnej Bzury (Kondracki 2000). Aktualna rzeźba tego terenu została ukształtowana przez akumulacyjną działalność lodolodu zlodowacenia środkowopolskiego oraz późniejsze procesy peryglacialne.

Środkowa i północno-zachodnia Polska leży na platformie waryscyjskiej, która jest pokryta grubą warstwą osadów z ery mezozoicznej i kenozoicznej. Ta platforma obejmuje antyklinorium środkowopolskie, wraz z różnymi monoklinami i nieckami.

Gmina Dobroń znajduje się w centralnej części Synklinorium Szczecińsko-Łódzko-Miechowskiego. Najstarsze utwory w tej niecce, zwanej mogileńsko-łódzką, to warstwy mezozoiczne. Niecka mogileńsko-łódzka składa się z węższej niecki łódzkiej, która biegnie równolegle do wału kutnowskiego, oraz z szerszej niecki mogileńskiej, gdzie w środkowej części występuje antyklina Mogilna. Synklinorium łódzkie powstało w okresie górnej kredy w wyniku alpejskiej orogenezy oraz solnej tektoniki. W Dobroń i Mogilnie można

zobaczyć osady z późnej kredy – koniak i mastrycht – w postaci cienkopłytkowych wapieni marglisto-ilastych z fragmentami małży, amonitów, gąbek i jeżowców, opoki wapienne oraz margle. Głębokość tych osadów w rejonie Dobronia i na południe od wsi Mogilno Duże wynosi od około 0 do 4 m, a na pozostałym obszarze gminy od 15 do 30 m. W rejonie wsi Dobroń-Żabieniec i Mogilno Duże można znaleźć wychodnie utworów z górnej kredy.

Obecny krajobraz gminy, słabo urozmaicony i równinny, został ukształtowany w czwartorzędzie ery kenozoicznej. Osady z epoki plejstocenu są związane z aktywnością lodowców, interglacjami oraz peryglacjalnymi zlodowaceniami. Na terenie gminy znajdują się osady czwartorzędowe takie jak: piaski i mułki zastoiskowe, piaski i gliny zwałowe, piaski i żwiry lodowcowe oraz moreny czołowe. Gmina Dobroń była pod wpływem zlodowaceń południowopolskiego (Nidy i Sanu) oraz środkowopolskiego (Krzyny i Odry ze stadiem Warty), które pozostawiły pokrywę osadów o miąższości od 40 do 60 m, a w strefie wałów polodowcowych do 150 m.

Z geobotanicznego punktu widzenia, obszar ten należy do działu Bałtyckiego (A), poddziału Pasa Wyżyn Środkowych (A4), krainy Północnych Wysoczyzn Brzeźnych (19) oraz okręgu Łódzko-Piotrkowskiego (A4 19.c). Wzniesienia Łódzkie są nachylone w stronę Niziny Mazowieckiej oraz Kotliny Widawskiej. Na północ od Wzniesień Łódzkich w kierunku wschodnim ku Grójcowi znajdują się północne granice występowania świerka, buka i jodły (Szafer 1977).

Zgodnie z podziałem na krajobrazy roślinne i regiony geobotaniczne, obszar gminy należy do działu Wyżyn Południowopolskich (C), krainy Wysoczyzn Łódzko-Wieluńskich (C.1), okręgu Szczercowsko-Łaskiego (C.1.2) i podokręgu Łaskiego (C.1.2.a). Roślinność tego obszaru obejmuje lasy liściaste z klasy *Querco-Fagetea* oraz kontynentalne lasy szpilkowe z klasy *Vaccinio-Piceetea*, głównie bory i bory mieszane sosnowe ze związku *Dicrano-Pinion*. Niewielki udział mają lasy jodłowe reprezentowane przez związek *Vaccinio-Piceion* (Matuszkiewicz 1993).

Pod względem regionalizacji przyrodniczo-leśnej, teren gminy znajduje się w Krainie Małopolskiej (VI), w centralnej części dzielnicy Łódzko-Opoczyńskiej (VI.1), w mezoregionie Sieradzko-Łódzkim (VI.1.a). Ten mezoregion charakteryzuje się niewielkimi kompleksami leśnymi, które zajmują mniej niż 20% powierzchni. Lasy dorzecza Widawki porastają wydmy piaski terasów rzecznych. W Krainie VI dominują siedliska boru świeżego i boru suchego, z przeważającymi drzewostanami sosnowymi o niskiej zasobności (Trampler i in. 1990).

RZEŻBA

Rzeźba terenu gminy Dobroń jest wysoczyznowa, silnie denudowana i płaska, o nachyleniu poniżej 2%. Obszar gminy leży na wysokości od 180 do 195 m n.p.m. i jest lekko nachylony ze wschodu na zachód. Krajobraz gminy urozmaicają doliny oraz płaskie obniżenia powypiskowe. Zachodnią część gminy przecina dolina wód roztopowych o szerokości 800-1400 m, którą współcześnie płynie rzeka Pałusznica, rozciągająca się od wsi Markówka do wsi Mogilno Duże. W południowo-zachodniej części gminy znajduje się węższa dolina rzeki Grabi, wzdłuż której oraz doliny wód roztopowych widoczne są późnoplejstocenyjskie terasy akumulacyjne o wysokościach względnych 2-4 m.

Obszar gminy charakteryzuje się polodowcową rzeźbą wysoczyznową, która jest silnie zdenudowana i płaska (o spadkach poniżej 2%), znajdującą się na wysokości od 180 do 195 m n.p.m. Teren jest lekko nachylony ze wschodu na zachód, urozmaicony dolinami i płaskimi obniżeniami powypiskowymi. W zachodniej części gminy dolina wód roztopowych biegnie z północy na południe, mając szerokie, płaskie dno o szerokości od 800 do 1400 m, które obecnie zajmuje rzeka Pałusznica. Natomiast w południowo-zachodniej części gminy znajduje się węższa dolina rzeki Grabi. W dolinie wód roztopowych i fragmentami wzdłuż doliny Grabi widoczne są późnoplejstocenyjskie terasy akumulacyjne o wysokości względnej 2-4 m. We wschodniej części gminy rozciąga się pasmo wydmy parabolicznych i wałowych, które mają zróżnicowane wysokości względne od 3 do 18 m. Znajdują się tutaj strome zbocza o spadkach przekraczających 10%. Duże skupiska wydmy można również znaleźć na południe od wsi Barycz oraz na południe od wsi Mogilno Duże. Rzeźba terenu gminy została w niewielkim stopniu przekształcona przez działalność człowieka. Najczęściej spotykane formy antropogeniczne to wyrobiska poeksploatacyjne, które można znaleźć w rejonie wsi Dobroń Duży, Mogilno Duże, Chechło Drugie, Poleszyn i Barycz, o głębokościach od 1 do kilku metrów. Nadmierna eksploatacja surowców mineralnych, budowa dróg i wałów przeciwpowodziowych wpływa na powstawanie nowych form terenu, wyjaławianie gleb, tworzenie wydmy z powodu degradacji szaty roślinnej oraz zanikanie torfowisk z powodu odwodnienia gruntów.

GLEBY

Podział gleb na klasy bonitacyjne jest istotny z przyrodniczego punktu widzenia. Na mocy ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych grunty klas od I do III podlegają ochronie. Gmina ma charakter rolniczy, ponad połowa powierzchni gminy to grunty rolne.

Gmina Dobroń charakteryzuje się zróżnicowanymi warunkami glebowymi. Gleby wyższych klas bonitacyjnych (III-IV) zajmują 1.844 ha, co stanowi jedynie 37,44% powierzchni użytków rolnych. Z tego, gleby klasy III obejmują zaledwie 445 ha, czyli 9,04%. Najlepsze gleby klasy III to brunatne lub bielcowe gleby, wytworzone z lekkich lub średnich glin, lekko spiaszczonych na powierzchni. Są one zlokalizowane we wschodniej i centralnej części gminy, w obrębach takich jak: Chechło Pierwsze, Chechło Drugie, Dobroń Mały oraz Mogilno Małe. Gleby hydrogeniczne, w tym torfowe, murszowe, czarne ziemie i mady, występują głównie w dolinach rzek Grabi i Pałusznicy oraz innych cieków wodnych. Warunki glebowe systematycznie się pogarszają z powodu ciągłej antropopresji i intensywnego rozwoju terenów zabudowanych, zwłaszcza w podmiejskich częściach miejscowości Dobroń, Chechło Pierwsze, Chechło Drugie, Przygoń i Orpelów.

Na obszarze „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń” występują niewielkie fragmenty gruntów rolnych klasy RIIBb. Tereny te przeznacza się pod tereny związane z działalnością rolniczą. Projektowane przeznaczenie nie powoduje konieczności uzyskania zgody na wyłączenie gruntów klas chronionych z produkcji rolnej.

4.2. WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE, ZAGROŻENIA POWODZIOWE, ZAGROŻENIE OSUWANIEM SIĘ MAS ZIEMNYCH

Wody powierzchniowe, stojące i rzeki

Pod względem hydrograficznym, gmina Dobroń leży w dorzeczu Warty. Przez jej obszar przebiega dział wodny IV rzędu, rozdzielający prawe dopływy Warty: rzekę Widawkę i Ner. Większość terenu gminy jest odwadniana przez rzekę Grabię, która przepływa przez południowo-zachodnią część gminy na odcinku około 10 km, oraz jej dopływ, Pałusznicę, przepływającą południkowo od wsi Wymysłów. Północno-zachodni fragment gminy należy do zlewni rzeki Ner. Drugi, użytkowy poziom wodonośny jest związany z kredowymi utworami wapieni, margli i opok. Warstwa wodonośna znajduje się poniżej 5-6 m. Na obszarach, gdzie skały kredowe leżą płytko pod powierzchnią, wody gruntowe z utworów czwartorzędowych łączą się z wodami kredowymi, tworząc jeden poziom. Na terenie gminy nie przepływają żadne znaczące ciekły wodne.

Rzeka Grabia ma długość 81,1 km i zlewnię obejmującą ponad 800 km². Rzeka charakteryzuje się naturalnym przebiegiem, ale jej wody należą do IV klasy czystości, głównie z powodu zanieczyszczeń mikrobiologicznych, w tym bakterii typu Coli oraz chlorofilu. Reżim wodny zależy od czynników klimatycznych i warunków terenowych dorzecza, które wpływają na przemieszczanie się wody do rzek. Odpływ rzeczny w gminie Dobroń jest znacznie sezonowy. Najwyższe odpływy notuje się w lutym, marcu i lipcu. W półroczu zimowym z dorzecza rzeki Grabi odpływa 66% rocznego odpływu, a w półroczu letnim 34%. Spływ wód w gminie ma głównie kierunek równoleżnikowy – ze wschodu na zachód, co jest związane z podłożem mezozoicznym i recesją lądolodu.

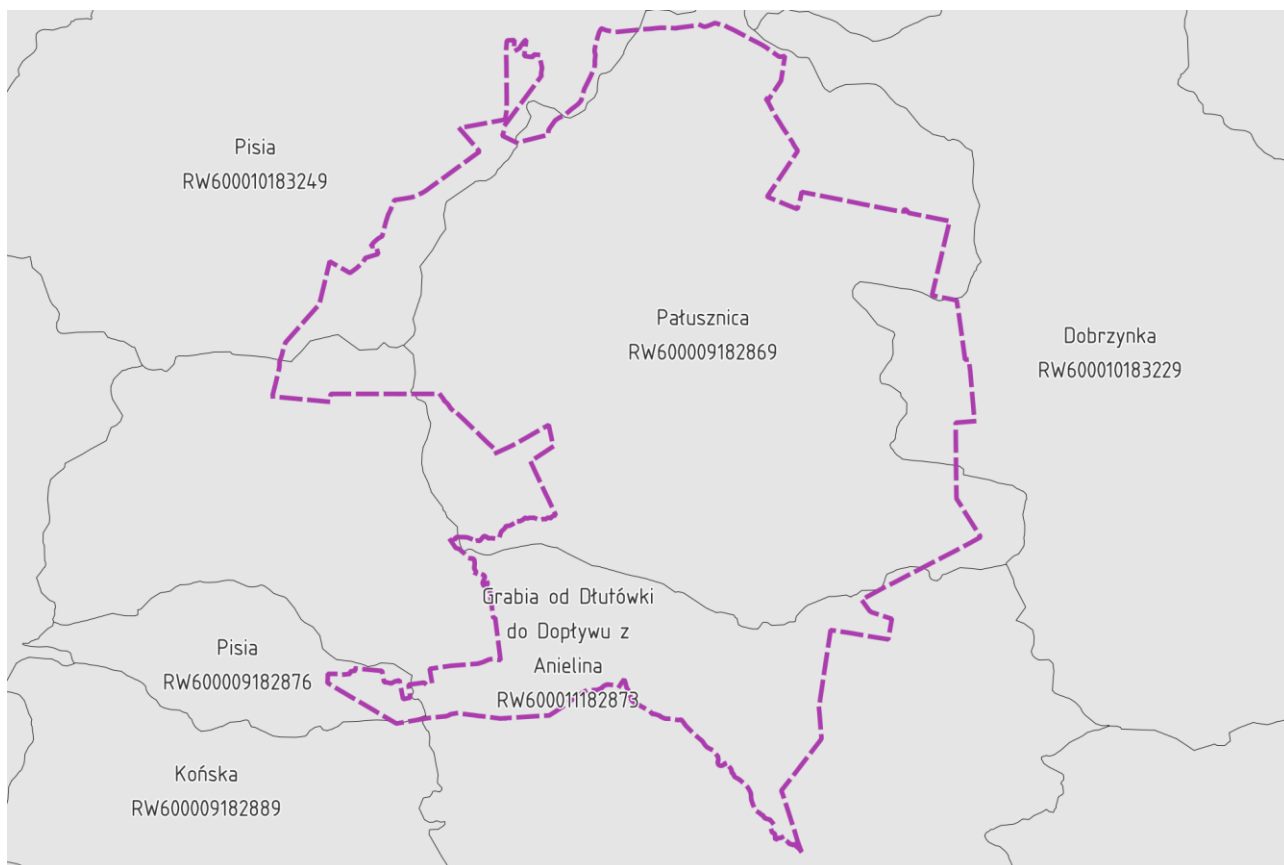
Rzeka Pałusznica odwadnia głównie tereny rolnicze i leśne z licznymi rowami melioracyjnymi. Jej źródła znajdują się w granicach wsi Wymysłów Francuski, a przepływa przez sołectwa Markówka, Poleszyn, Orpelów i Przygoń. W dolnym biegu rzeki, na południe od Kolumny, wody zaliczono do IV klasy jakości. Główne zanieczyszczenia, takie jak bakterie typu Coli, pochodzą z działalności rolniczej, zrzutów komunalnych, infiltracji z nieszczelnych szamb oraz nieuregulowanej gospodarki ściekowej w Orpelowie i Łasku-Kolumnie.

Na obszarze gminy Dobroń, w obniżeniach terenu, znajduje się 13 śródlęśnych zbiorników wody stojącej. Największy z nich, o powierzchni 6,12 ha, znany jako "Duża Woda," jest położony w Uroczysku Mogilno i został uznany za pomnik przyrody. Te zbiorniki to naturalne torfowiska, przekształcone w torfianki wskutek eksploatacji torfu. Torfianki są to doły wodne – sztuczne jeziora bagienne, powstałe po eksploatacji torfu przez człowieka, charakteryzujące się różnymi etapami sukcesji oraz kwaśnym odczynem o pH w granicach 3,8 - 5,6.

Stawy rybne znajdują się w rejonie wsi Wymysłów Francuski i zajmują około 3 ha. Powstały one w wyrobiskach po eksploatacji gliny.

Gmina Dobroń położona jest w obrębach jednolitych części wód powierzchniowych:

Nazwa JCWP	Jednolita Część Wód Powierzchniowych - rzeki (europejski kod JCWP)	Jednolita Część Wód Podziemnych (europejski kod JCWPd)
Pałusznica	RW600009182869	PLGW600083
Pisia	RW600009182876	PLGW600083
Pisia	RW600010183249	PLGW600072
Dobrzynka	RW600010183229	PLGW600072
Końska	RW600009182889	PLGW600083
Grabia od Dłutówki do Dopywu z Anielina	RW600011182873	PLGW600083

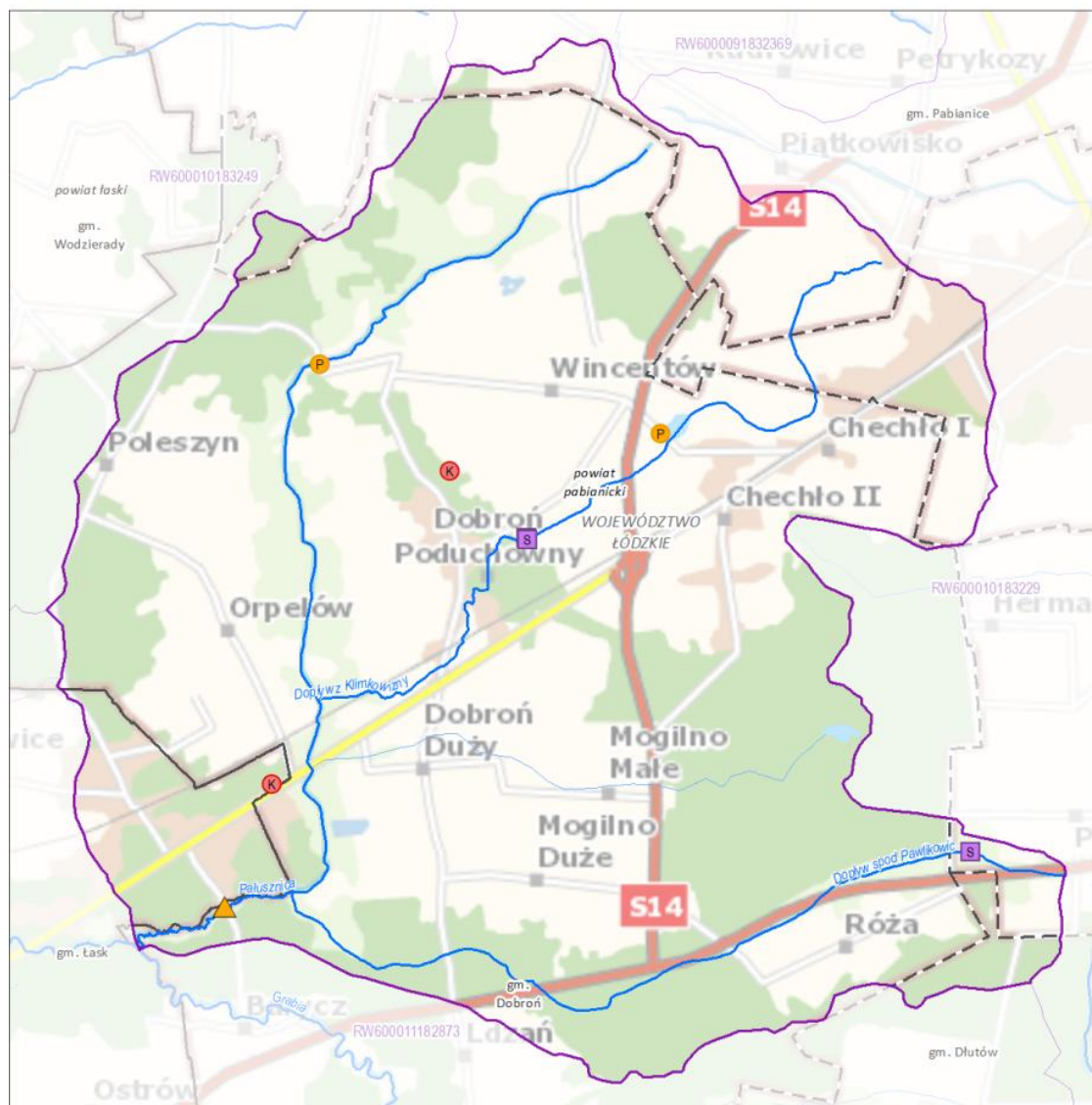
Mapa obszaru gminy na tle jednolitych części wód regionu wodnego Warty
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych pochodzących z www.apgw.gov.pl

Teren objęty planem znajduje się w JCWP Pałusznica RW600009182869.

Zlewnia jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP RW) z lokalizacją presji poboru i zrzutu

RW600009182869

Pałusznicza

Zlewnia jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych z lokalizacją presji poboru i zrzutu

Sieć monitoringu JCWP 2022-2027, punkty pomiarowo-kontrolne (ppk):

- ▲ ppk - monitoring badawczy [0]
- ▲ ppk - monitoring operacyjny [0]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny [0]
- ▲ ppk - monitoring operacyjny, badawczy [0]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny, operacyjny [1]
- ▲ ppk - monitoring diagnostyczny, operacyjny, badawczy [0]

Granice administracyjne:

- Polski
- województwa
- powiatu
- gminy

Lokalizacja punktów poboru i zrzutu (aktualność danych: 2016 r.):

- Punkt zrzutu ścieków bytowych [0]
- Punkt zrzutu ścieków komunalnych [2]
- Punkt zrzutu ścieków przemysłowych [2]
- Punkt poboru wód powierzchniowych [3]
- Miejsce odwodnień zakładów górniczych [0]

- Kierunek przepływu wody
- JCWP rzecznych (RW)
- Pozostałe ciek
- Jeziora i zbiorniki wodne
- Obszar zlewni wybranej JCWP RW
- Zlewnie JCWP RW

0 2 4 km

Lokalizacja zlewni JCWP na tle podziału na RZGW

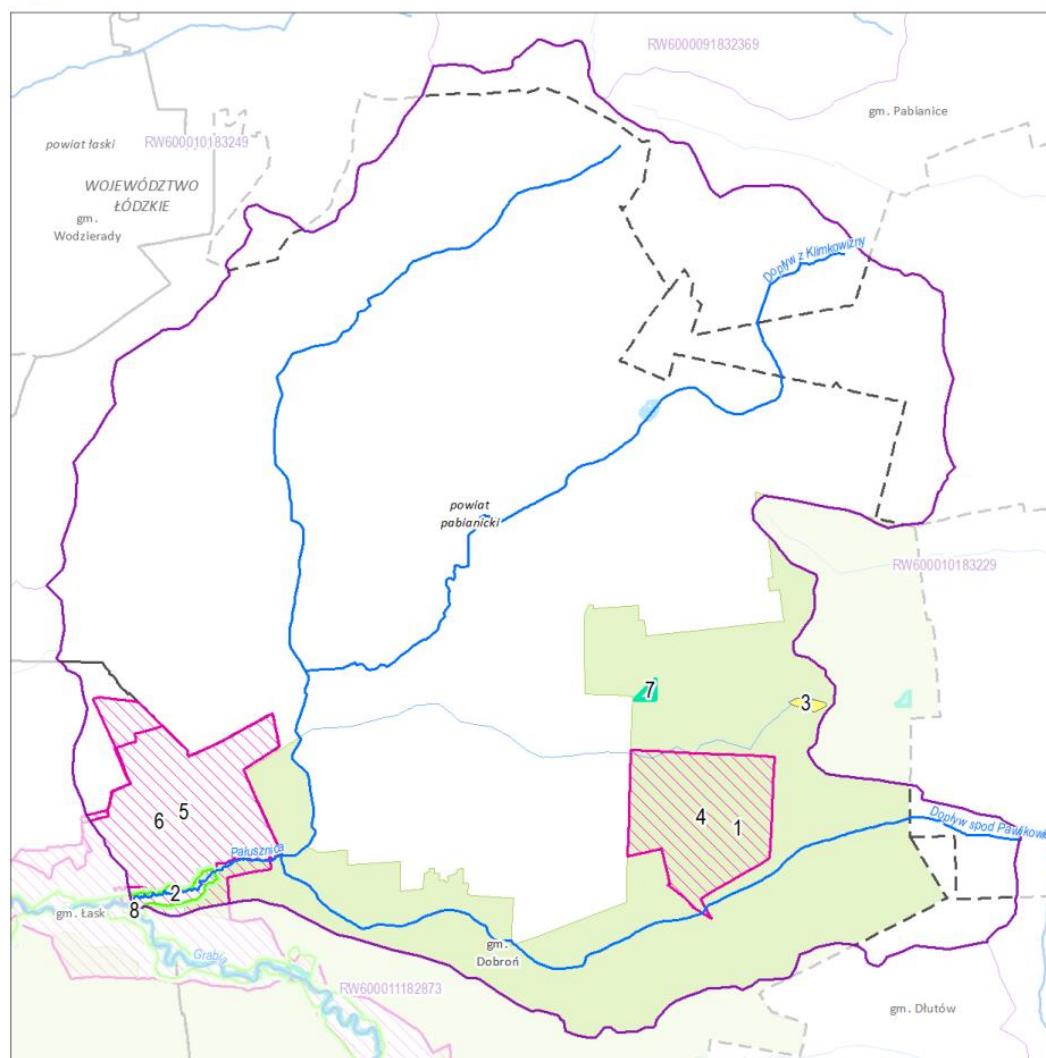

[3] - liczba obiektów w zlewni wybranej JCWP RW (obiekty mogą nakładać się na siebie)
Mapa podkładowa BD00 i BD0110K,
źródło: http://mapy.geoportal.gov.pl/wss/service/WMTS/guest/wmts/G2_MOBILE_500

Źródło: Karta charakterystyk, „Opracowanie II aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wraz z dokumentami planistycznymi stanowiącymi podstawę do ich opracowania”
(www.apgw.gov.pl)

RW600009182869

Pałusznicza

Zlewnia jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych z zaznaczeniem obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk i gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie

1 Numer obszaru chronionego według karty	→ Kierunek przepływu wody
■ Stanowisko dokumentacyjne [0]	~ JCWP rzecznych (RW)
● Pomnik przyrody (punkt) [0]	~ Pozostałe cieki
■ Pomnik przyrody (powierzchnia) [1]	■ Jeziora i zbiorniki wodne
■ Park narodowy [0]	■ Obszar zlewni wybranej JCWP RW
■ Park krajobrazowy [0]	■ Zlewnie JCWP RW
■ Rezerwat przyrody [0]	— Granice administracyjne:
■ Użytek ekologiczny [2]	— Polski
■ Obszar chronionego krajobrazu [1]	— województwa
■ Zespół przyrodniczo-krajobrazowy [5]	— powiatu
■ Specjalny obszar ochrony siedlisk (PLH) [1]	— gminy
■ Obszar specjalnej ochrony ptaków (PLB) [0]	

0 2 4 km

Lokalizacja zlewni JCWP na tle podziału na RZGW

[3] - liczba obiektów w zlewni wybranej JCWP RW (obiekty mogą nakładać się na siebie)

Zlewnia jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP RW) z zaznaczeniem obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu jest ważnym czynnikiem w ich ochronie

Źródło: Karta charakterystyk, „Opracowanie II aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wraz z dokumentami planistycznymi stanowiącymi podstawę do ich opracowania” (www.apgw.gov.pl)

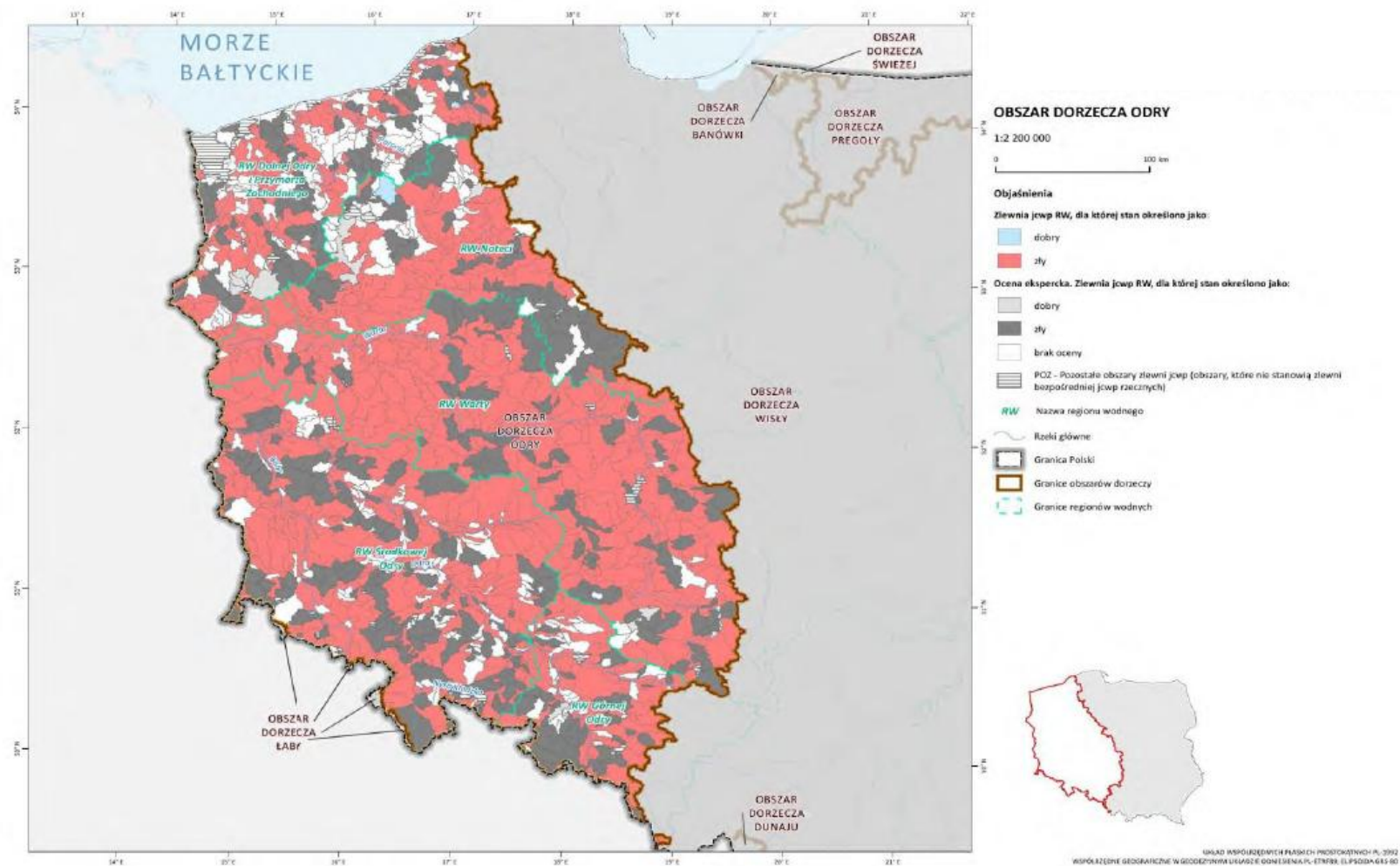
Objaśnienie oznaczeń cyfrowych:

1. Środkowej Grabi obszar chronionego krajobrazu
2. Obszar Natura 2000 Grabia
3. Pomnik przyrody
4. Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Dobroń
5. Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Dolina Grabi
6. Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Kolumna – Las
7. Użytek ekologiczny
8. Użytek ekologiczny

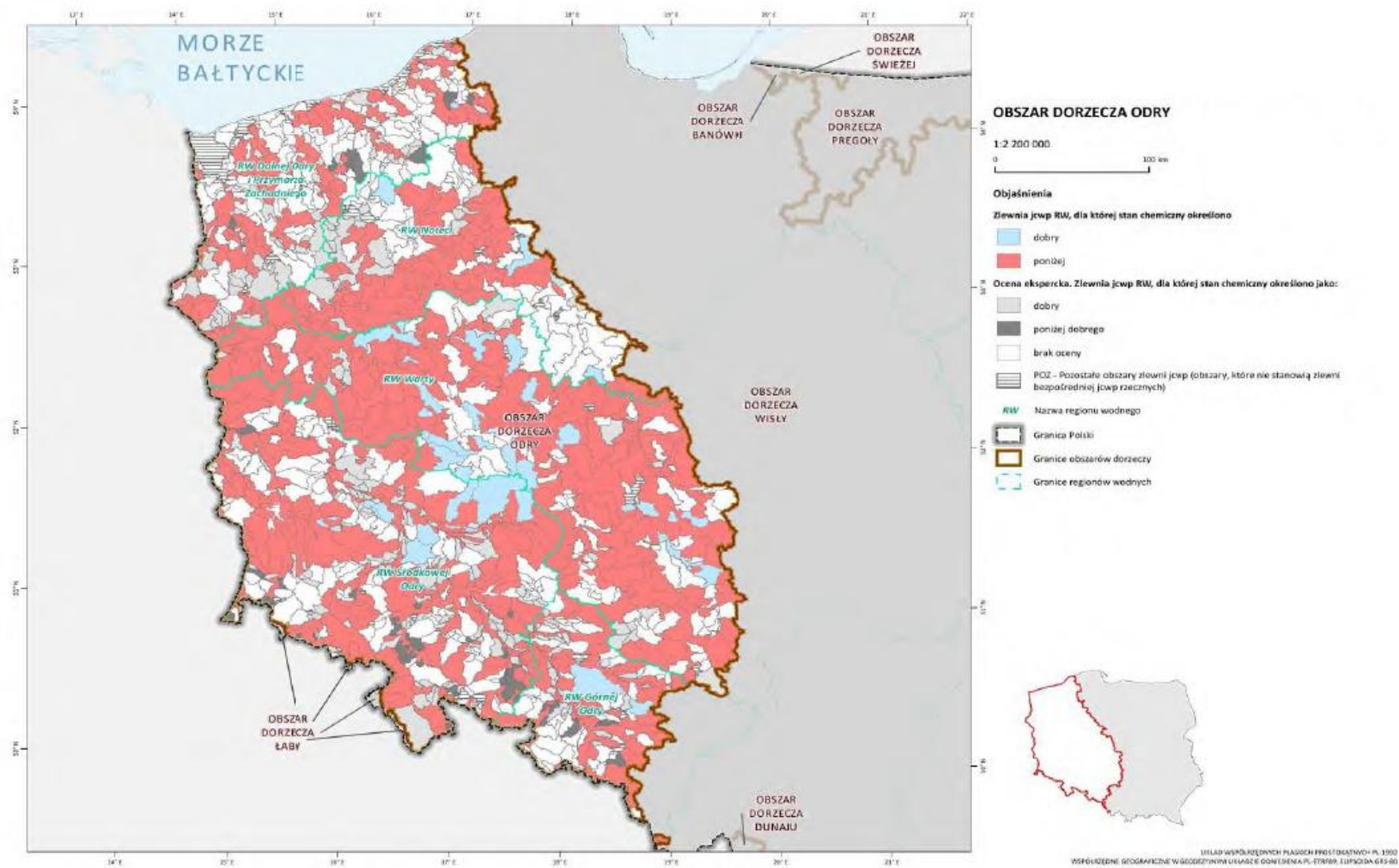
Ocena stanu wód na obszarze dorzecza Odry zawarta była w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335).

W „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” wymieniono obszary do ochrony siedlisk lub gatunków, ustanowionych w ustawie o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie. JCWP Pałusznica nie jest wymieniona dla żadnego z obszarów objętych formami ochrony przyrody.

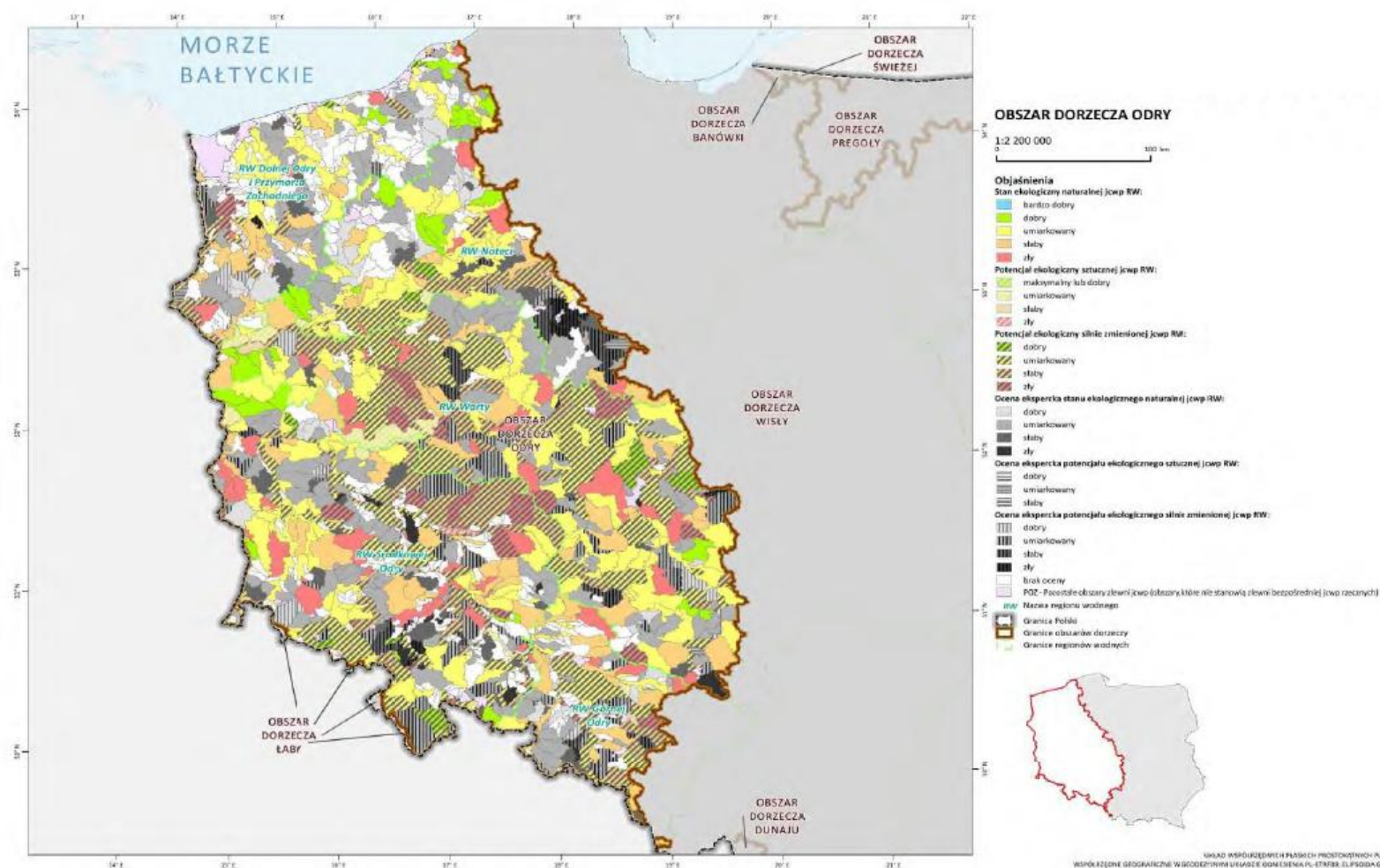
Ocena stanu jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP RW) zgodnie z r.kl.jcwp od 2022 roku na tle regionów wodnych obszaru dorzecza Odry (ocena ekspercka)

Stan chemiczny jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP RW) zgodnie z r.kl.jcwp od 2022 roku, na tle regionów wodnych obszaru dorzecza Odry (ocena ekspercka)

Stan/potencjał ekologiczny jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP RW) zgodnie z r.kl.jcwp od 2022 roku, na tle regionów wodnych obszaru dorzecza Odry (ocena ekspercka)

W wykazie jednolitych części wód powierzchniowych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych w regionie wodnym Warty, zgodnie z Załącznikiem do Rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 r. znalazły się JCWP Grabia od Dłutówki do Dopływu z Anielina 600011182873, Pisia PLRW600017183249 oraz Pisia PLRW6000171832529.

Wody podziemne

Na terenie gminy Dobroń występują dwa poziomy wodonośne: czwartorzędowy i kredowy. Poziom czwartorzędowy znajduje się w piaszczystych utworach czwartorzędowych, pod warstwami glin zwałowych na całym obszarze gminy. Ze względu na sposób występowania tego poziomu, teren gminy dzieli się na strefy dolinną i pozadolinną.

Strefa pozadolinna charakteryzuje się zróżnicowanymi warunkami występowania pierwszego poziomu wodonośnego. W utworach przepuszczalnych, takich jak piaski i żwiry, wody gruntowe tworzą ciągły poziom o zwierciadle swobodnym, a głębokość jego zalegania wzrasta wraz z odległością od terenów dolinnych. Na terenach z utworami trudno przepuszczalnymi, głównie glinami zwałowymi, ciągłość poziomu wodonośnego jest zakłócona, a zwierciadło wód podziemnych występuje głównie na głębokościach ponad 3 metry.

Strefa dolinna obejmuje obszary dolin i obniżeń terenu, gdzie poziom wód jest ciągły, o zwierciadle swobodnym, i głębokości zalegania od 0 do 2 metrów. Warstwę wodonośną w tej strefie tworzą torfy, namuły i piaski, charakteryzujące się dobrą przepuszczalnością i warunkami infiltracyjnymi. Zasobność tej warstwy zależy głównie od opadów atmosferycznych oraz poziomu wody w ciekach. Drugi poziom wodonośny związany jest z utworami górnokredowymi: wapieniami, marglami i opokami. W południowo-zachodniej części gminy, w rejonie wsi Ldzań, zalega na głębokości 5-6 metrów, w środkowej części gminy, od Mogilna Dużego do Mogilna Małego, na głębokości 5-15 metrów, w części wschodniej, w rejonie Chechła Pierwszego, Chechła Drugiego i Róży, na głębokości 15-50 metrów, a w kierunku Pabianic do 100 metrów.

JCWPd wg Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335). Aktualnie gmina Dobroń znajduje się w obrębie JCWPd 72, 83. Tereny objęte opracowaniem znajdują się w obrębie **JCWPd 83.**

**POŁOŻENIE I GRANICE JEDNOLITYCH CZĘŚCI
WÓD PODZIEMNYCH (JCWPd)
NA TŁE REGIONÓW WODNYCH I OBSZARÓW DORZECZA**

OBSZAR DORZECZA ODRY

REGION WODNY WARTY

1:1 287 460

0 20 km

Objaśnienia

— Główne Zbiorniki Wód Podziemnych (GZWP)

— JCWPd

214 Oznaczenie GZWP

23 Numer JCWPd

RW Nazwa regionu wodnego

— Rzeki główne

— Granica Polski

— Granice obszarów dorzeczy

— Granice regionów wodnych

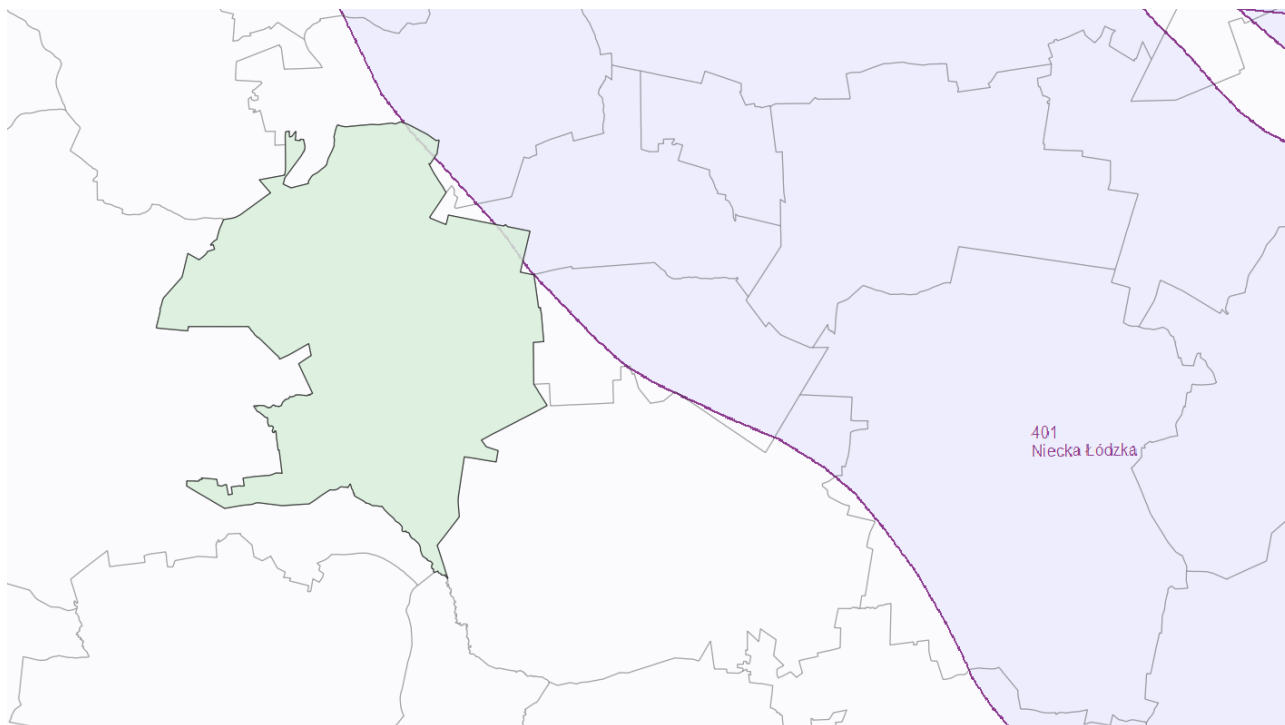
Załącznik graficzny nr 25.4

...do współrzędnych płaskich PROSTOKĄTNYCH PL1992
WSPÓŁRZĘDNE GEOGRAFICZNE W GODEZJONYM UKŁADZIE ODNIESIENIA PLETR89, ELIPSOIDA GRS-80

Główne Zbiorniki Wód Podziemnych

Główny Zbiornik Wód Podziemnych „Niecka Łódzka” nr 401, położony w północno-wschodniej części gminy Dobroń, znajduje się poza obszarami najwyższej (ONO) i wysokiej ochrony (OWO) GZWP. Jest to zbiornik dolnokredowy, w którym wody krążą w ośrodku szczelinowo-porowym i szczelinowym do głębokości 800 metrów.

Wg aktualnych danych w Regionie Wodnym Warty nie zostały ustanowione obszary ochronne GZWP.

Mapa obszaru gminy na tle głównych zbiorników wód podziemnych

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych pochodzących z www.mapy.geoportal.gov.pl

Tereny objęte planem nie znajdują się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 401 Niecka Łódzka.

MONITORING JAKOŚĆ WÓD

Na jakość wód powierzchniowych znaczący wpływ ma aglomeracja łódzka. Głównymi czynnikami decydującymi o jakości wód powierzchniowych są zanieczyszczenia bakteriologiczne (miano coli typu feralnego) oraz fizyko-chemiczne (biogenne pierwiastki: fosfor ogólny, fosforany i różne formy azotu). Rodzaj zanieczyszczeń wskazuje na źródło pochodzenia, w tym przypadku ścieki (zanieczyszczenia komunalne) oraz uprawy rolne. Zanieczyszczenia pierwiastkami biogennymi pochodzą z nawozów i środków ochrony roślin stosowanych w rolnictwie. Są one wynikiem spływów powierzchniowych oraz filtracji związków mineralnych z pól uprawnych. Decydujący wpływ na jakość wód powierzchniowych będzie miał kompleksowy rozwój gospodarki wodociągowej zarówno w gminie jak i na obszarach sąsiednich.

Na terenie Gminy Dobroń, w obrębie Barycz, w 2022 roku był zlokalizowany punkt kontrolny dla wód powierzchniowych. Zlewnia JCWP Pałusznicza RW600011182873 była monitorowana w ppk Pałusznicza – Łask – Kolumna PL02S0901_0998.

Zgodnie z Klasyfikacją wskaźników i grup wskaźników w jednolitych częściach wód powierzchniowych rzek i zbiorników zaporowych za rok 2022 (strona www.wody.gios.gov.pl, data dostępu 04.07.2024 r.) ustalono

- klasyfikacja elementów biologicznych – klasa 3,
- obserwacje hydromorfologiczne – klasa 4,
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) > 2,
- klasyfikacja elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne - klasa 2,
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego – brak danych,
- klasyfikacja stanu chemicznego – brak danych,

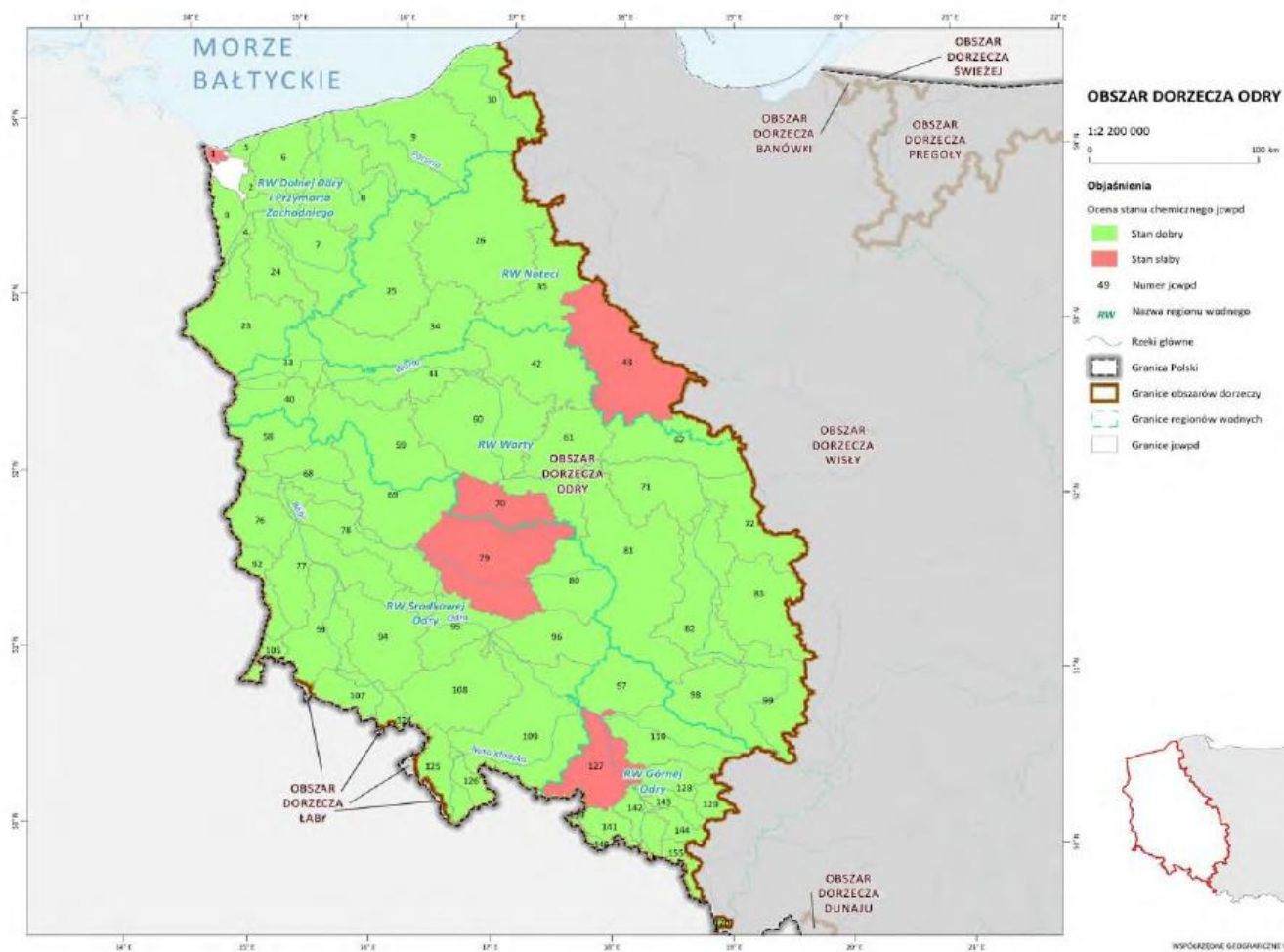
- ocena stanu – brak danych (brak wykonania badań substancji priorytetowych bioty_skorupiaki/mięczaki oraz bioty_ryby. Heptachlor - brak możliwości klasyfikacji, granica oznaczalności wyższa niż EQS).

W 2023 roku ustalono klasę elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) – 2, dla pozostałych parametrów brak danych.

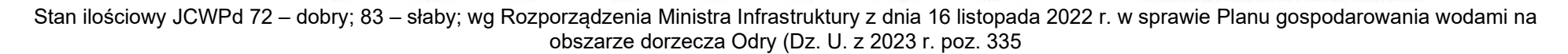
Monitoring jakości wód podziemnych.

Wg Oceny stanu JCWPd 72 i 83 na obszarze dorzecza Odry zawartej w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335):

Ocena stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) na tle regionów wodnych obszaru dorzecza Odry

Stan chemiczny JCWPd 62 oraz 83 – dobry; dobry wg Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335)

1. INFORMACJE PODSTAWOWE	
Numer JCWPd	83
Kod JCWPd	GW600083
Powierzchnia JCWPd [km ²]	2400.66
Obszar dorzecza	obszar dorzecza Odry
Region wodny	Warty
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej	RZGW w Poznaniu
Zarząd Zlewni	Zarząd Zlewni w Sieradzu
Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska	RDOŚ w Łodzi
Obszar bilansowy	Górna Warta, Warta od Liswarty do Widawki, Widawka, Warta od Widawki do Neru, Ner, Pilica
Rejony wodnogospodarcze	Wolbórka, Łuciąża, Warta z Wierzenicą, Warta od ujścia Wierzenicy do Widawki, Pilica Przedbórz, Górny Ner (Górny Ner po Lutomierni), Środkowy Ner, Zbiornik Jezioro, Widawka bez Grabia, Dolna Grabia, Warta - ujście Liswarty, Warta do wodowskazu Bobry, Górna Grabia, Warta do ujścia Widawki do zbiornika Jezioro
Województwo (TERYT)	łódzkie (10)
Powiat (TERYT)	powiat bełchatowski (1001), powiat pabianicki (1008), powiat pajęczański (1009), powiat piotrkowski (1010), powiat radomszczański (1012), powiat sieradzki (1014), powiat wieluński (1017), powiat zduńskowolski (1019), powiat łaski (1003), powiat łódzki wschodni (1006)
Gmina (TERYT)	Bełchatów (100101), Bełchatów (100102), Buczek (1003012), Burzenin (1014052), Dobroń (1008042), Dobryszce (1012022), Druzbice (1001032), Dłutów (1008032), Gomunice (1012042), Gorzkowice (1010032), Grabica (1010042), Kamieńsk (1012053), Kietczykówek (1009022), Kleszczów (1001042), Kluki (1001052), Kobile Wielkie (1012062), Kodrąb (1012072), Konopnica (1017032), Łgota Wielka (1012082), Małowice (1012102), Moszczenica (1010062), Osjaków (1017052), Pabianice (1008021), Pabianice (1008072), Pajęczno (1009043), Radomsko (1012011), Radomsko (1012122), Rozprza (1010082), Rusiec (1001062), Rzęśnia (1009052), Siemkowice (1009062), Strzelce Wielkie (1009072), Sulmierzyce (1009082), Szadek (1019023), Szczerców (1001072), Sędziejowice (1003032), Tuszyn (1006113), Widawa (1003042), Wola Krzysztoporska (1010102), Zapolice (1019032), Zduńska Wola (1019011), Zduńska Wola (1019042), Żelów (1001083), Ładzice (1012092), Łask (1003023)
Powiązanie JCWPd z JCWP	RW600015182149;RW6000101829299;RW600009182499;RW600009182729;RW60000918-276;RW600009182869;RW600009182876;RW600009182889;RW6000091828929;RW600-010182139;RW600010182169;RW600010182299;RW600010182329;RW600010182853;RW6-0001018299;RW60001182873;RW60001182899;RW60001518236;RW60001518269

2. OCENA STANU JCWPd	
Czy JCWPd jest monitorowana?	Tak
Ocena stanu (2019) wg Rozporządzenia MGMIŻS z dnia 11.10.2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148)	
Stan chemiczny	dobry
Stan ilościowy	słaby
Stan JCWPd	słaby
Wskaźniki determinujące stan JCWPd	
Stan chemiczny	nie dotyczy
Stan ilościowy	test I.1. - bilans wodny
Przyczyna stanu słabego	
Warunki naturalne - charakter geogeniczny	NIE
Antropopresja	
Wpływ na stan chemiczny	nie dotyczy

Wpływ na stan ilościowy	TAK - Porównanie wprost wartości poboru i zasobów wskazuje, że pobór odwodnieniowy górnictwa odkrywkowego powoduje przekroczenie zasobów dostępnych. Obszar oddziaływania odwodnień górniczych obejmuje znaczny obszar całej JCWPd (blisko połowę powierzchni JCWPd) i jest udokumentowany lejami depresji. Są to przesłanki za słabym stanem. Z drugiej strony wokół kopalni odkrywkowej jest prowadzony monitoring lokalny a kwestia oddziaływania leja depresji z eksploatacji górniczej na strefy poboru ujęć komunalnych jest przedmiotem monitorowania. Opracowania eksperckie wykonywane dla tego obszaru wskazują, że w poborze odwodnieniowym kopalni odkrywkowych nawet 60% udziału mogą mieć wody pochodzącej z zasobów wzbudzonych, a więc nie w pełni uwzględnionych w udokumentowanych zasobach dyspozycyjnych. Wiadomo również, że w ostatnich latach składowe bilansu po stronie zasobów z infiltracji opadów były niższe. Biorąc pod uwagę fakt, że z jednej strony do końca nie ma pewności, jaka część poboru przypada na faktyczne zasoby dyspozycyjne, ale z drugiej strony wartość procentowa przekroczenia zasobów jest wysoka to należy przyjąć, że wynik bilansowy jest na granicy wartości zasobów dostępnych.
Identyfikator punktu pomiarowego wykorzystanego na potrzeby oceny stanu	1161; 1212; 1974; 1976; 6603; 6604; 6605; 6606; 6615; 6616; 6627; 6628; 6631; 6632; 6633; 6637; 6638; 6639; 6643; 6644; 6650; 6651; 6652; 6653; 6654; 6657; 6658; 6659; 6660; 6661; 6662; 6663; 6664; 6665; 6683; 6684; 6786; 6787; 6788

3. PRESJE DETERMINUJĄCE STAN JCWPd	
Rodzaj użytkowania JCWPd (pobór wód podziemnych)	
Pobór rejestrowany z ujęć wód podziemnych – stan na rok 2018	
[tys. m ³ /rok]	14855.41
% w JCWPd	6,90%
Pobór odwodnieniowy – stan na rok 2018	
[tys. m ³ /rok]	200493.12
% w JCWPd	93,10%
Razem [tys. m ³ /rok] – stan na rok 2018	215348.53
Zasoby wód podziemnych dostępne do zagospodarowania [tys. m ³ /rok] – stan na rok 2018	125092.44
% wykorzystania zasobów dostępnych do zagospodarowania	172
Zidentyfikowane presje znaczące. Wynik analizy znaczących oddziaływań – JCWPd	pobór na potrzeby odwodnienia wyrobisk górniczych (KWB Bełchatów)
Rodzaj presji determinującej stan wód w obrębie danej JCWPd	ilościowa
Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego	zagrożona ilościowo

4. OBSZARY CHRONIONE WYMNIENIONE W ZAŁ. IV RDW	
Jcw przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi	TAK - JCWPd przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi
Obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, gdzie utrzymanie lub poprawa stanu jest ważnym czynnikiem w ich ochronie	
Typ obszarów	Liczba obszarów w JCWPd
Parki narodowe	0
Rezerваты przyrody	2
Parki krajobrazowe	1
Natura 2000 - OSO	0
Natura 2000 - SOO	1
Obszary chronionego krajobrazu	2

Zespoły przyrodniczo-kraobrazowe	2
Stanowiska dokumentacyjne	0
Użytki ekologiczne	113
Pomniki przyrody	1

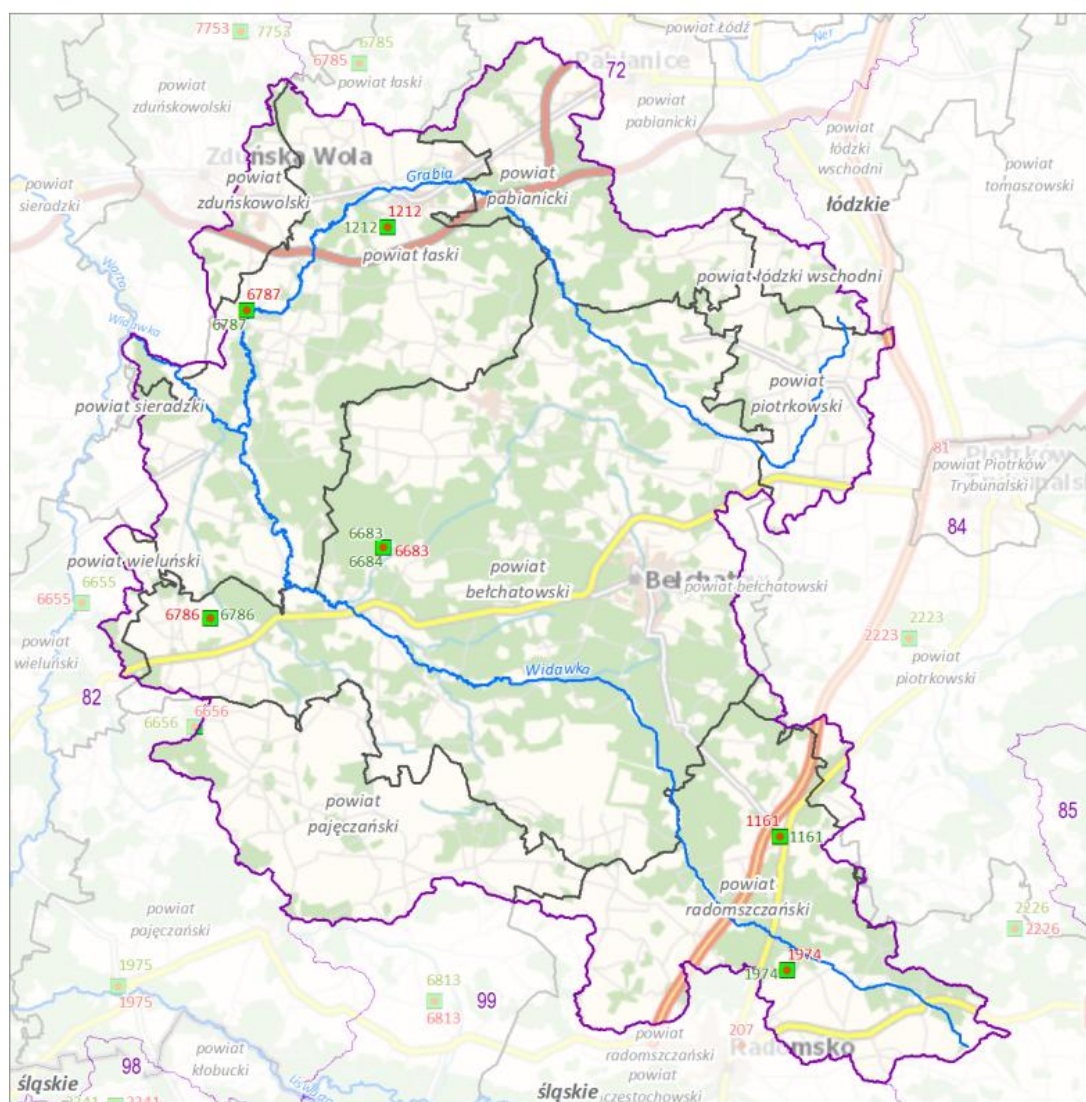
5. CELE ŚRODOWISKOWE DLA JCWPd	
Cele środowiskowe	
Stan chemiczny	dobry stan chemiczny
Stan ilościowy	brak pogorszenia aktualnego stanu ilościowego (słaby stan ilościowy w zakresie bilansu wodnego)
Postęp w osiąganiu celów środowiskowych JCWPd w okresie 2011-2019 (porównanie wyników oceny stanu JCWPd z 2012, 2016 i 2019 roku)	
2012	
Stan ilościowy	słaby
Stan chemiczny	dobry
2016	
Stan ilościowy	słaby
Stan chemiczny	dobry
2019	
Stan ilościowy	słaby
Stan chemiczny	dobry
Wymagania dla stanu chemicznego	
Podstawa wymagania	Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny jednolitych części wód podziemnych [Dz. U. 2019, poz. 2148] oraz Metodyka oceny stanu jednolitych części wód podziemnych
Testy klasyfikacyjne	
Test C.1- ogólna ocena stanu chemicznego	Wartości graniczne III klasy jakości wód zgodnie z załącznikiem 1 do rozporządzenia MGiŻS z dnia 11 października 2019 r., przy uwzględnieniu powierzchni obszaru o stwierdzonym przekroczeniu wartości progowych
Test C.2 - ocena wpływu ingresji i ascenzji wód słonych lub innych zdegradowanych na stan wód podziemnych	Dotyczy obszarów, w których warunki geologiczne i hydrogeologiczne, przy istniejącym poborze, sprzyjają zachodzeniu procesów ascenzji lub ingresji. Wartości kryterialne: PEW < 1875 uS/cm; Chlorki < 187,5 mg/l; Siarczany < 187,5 mg/l; Sód < 150 mg/l + zidentyfikowany trend wzrostowy PEW lub Cl lub Na lub SO ₄
Test C.3 - ochrona ekosystemów lądowych zależnych od wód podziemnych	Dotyczy ekosystemów zależnych od wód podziemnych w obszarach występowania presji antropogenicznej. Wartości kryterialne w teście: 1. Dla siedlisk dla siedlisk 7210, 7220, 7230, 91D0, 91XX: NH ₄ < 1,1 mg/l; NO ₃ < 12 mg/l; NO ₂ < 0,03 mg/l; HPO ₄ < 0,5 mg/l; K < 9 mg/l; 2. dla siedlisk 6410, 6510, 65XX, 91E0-4 i 91F0: NH ₄ < 1,4 mg/l; NO ₃ < 15 mg/l; NO ₂ < 0,03 mg/l; HPO ₄ < 1 mg/l; K < 15 mg/l. a w przypadku ich przekroczenia, niestwierdzenie złego stanu zachowania ekosystemów lądowych zależnych od wód podziemnych w zakresie wskaźnika "specyficzna struktura i funkcje siedliska przyrodniczego" (dane PMS - Monitoring Gatunków i Siedlisk Przyrodniczych).
Test C.4 - ochrona stanu wód powierzchniowe	Dotyczy punktów monitoringowych reprezentatywnych dla warstw wodonośnych będących w bezpośrednim kontakcie hydraulicznym z wodami powierzchniowymi. Kryterium oceny: JCWPd nie ma znaczącego negatywnego wpływu na stan ekologiczny lub chemiczny JCWPd będących z nią w bezpośredniej więzi hydraulicznej.
Test C.5 - ochrona wód podziemnych przeznaczonych do spożycia przez ludzi	Wartości kryterialne: normy jakości określone w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dn. 11 grudnia 2017 r. i Dyrektywie Wód Pitnych 98/83/WE
Wymagania dla stanu ilościowego	
Podstawa wymagania	Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny jednolitych części wód podziemnych [Dz. U. 2019, poz. 2148] oraz Metodyka oceny stanu jednolitych części wód podziemnych
Testy klasyfikacyjne	

Test I.1- bilans wodny	% wykorzystania zasobów dostępnych w JCWPd (<70%)
Test I.2 - ocena wpływu ingresji i ascenzji wód słonych lub innych zdegradowanych na stan wód podziemnych	Dotyczy obszarów, w których warunki geologiczne i hydrogeologiczne, przy istniejącym poborze, sprzyjają zachodzeniu procesów ascenzji lub ingresji. Wartości kryterialne: PEW <1875 uS/cm; Chlorki <187,5 mg/l; Siarczany <187,5 mg/l; Sód <150 mg/l + zidentyfikowany trend wzrostowy PEW lub Cl lub Na lub SO ₄
Test I.3 - ochrona ekosystemów lądowych zależnych od wód podziemnych	Dotyczy występowania ekosystemów zależnych od wód podziemnych w obszarach o udokumentowanych lejach depresji lub w sąsiedztwie ujęć wód podziemnych. Kryterium oceny jest wynik analizy stanu zachowania siedlisk ekosystemów zależnych od wód podziemnych w zakresie wskaźnika „specyficzna struktura i funkcja siedliska przyrodniczego”

Cele środowiskowe dla JCWPd przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi są tożsame z celami środowiskowymi przedstawionymi w części 5.

Informacje dotyczące celów środowiskowych dla obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie są przedstawione w kartach charakterystyk dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) oraz w odpowiednim załączniku rozporządzenia IIaPGW (załącznik nr 2).

GW600083

Jednolita część wód podziemnych (JCWPd)
z lokalizacją punktów sieci obserwacyjno-badawczej wód podziemnych

Sieć obserwacyjno-badawcza wód podziemnych:

- Punkt monitoringu stanu chemicznego [6]
- Punkt monitoringu stanu ilościowego [7]

- ~ Rzeki
- Obszar wybranej JCWPd
- Pozostałe obszary JCWPd
- Granice administracyjne:
- Polski
- granica województwa
- granica powiatu

0 5 10 km

Lokalizacja JCWPd nr 83 na tle podziału na RZGW

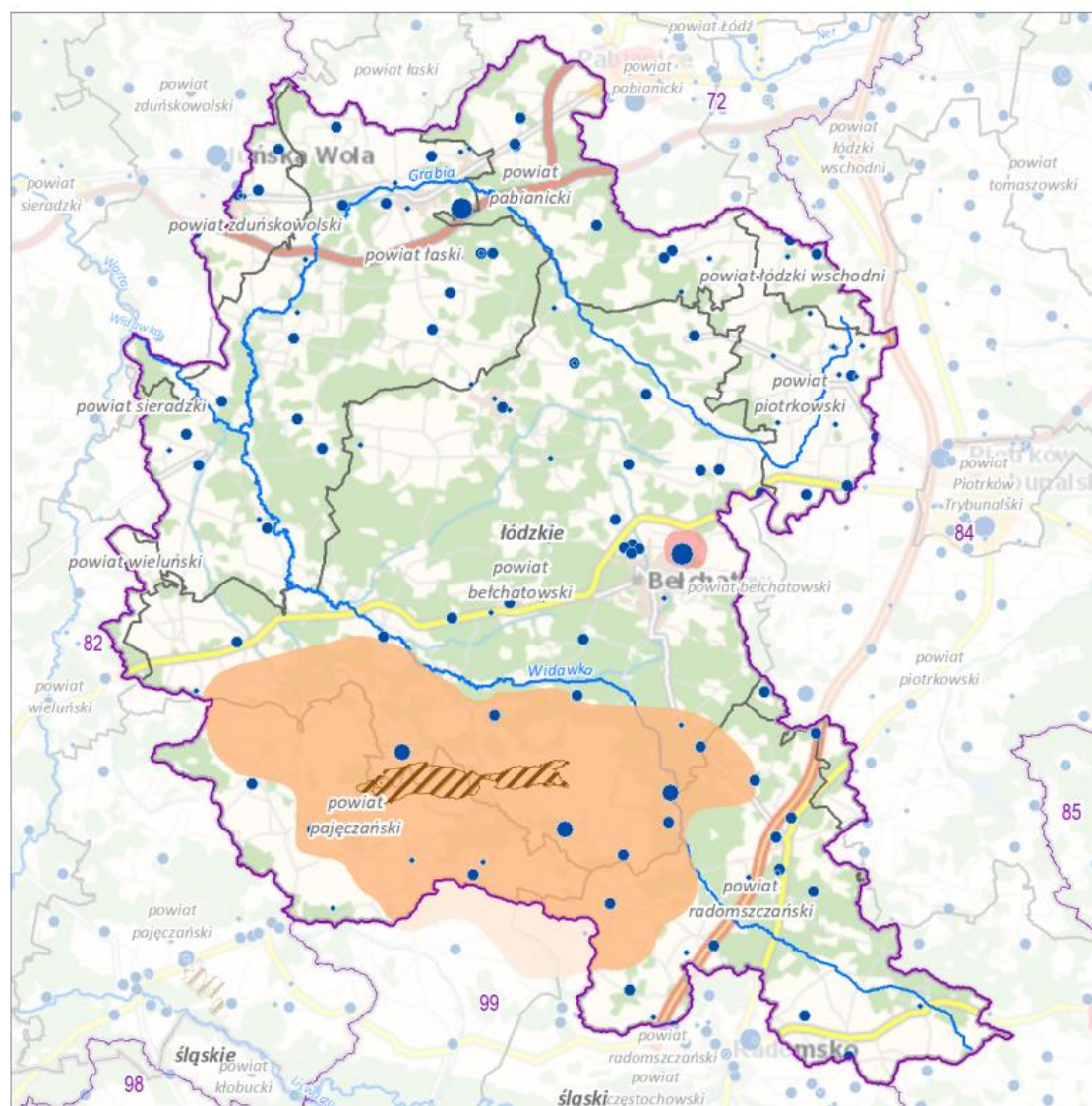

[3] - liczba wystąpień w wybranej JCWPd
Mapa podstawowa BDO i BDOT10k,
źródło: http://mapy.geoportal.gov.pl/wss/service/WMTS/guest/wmts/G2_MOBILE_500

Jednolita część wód podziemnych (JCWPd) z lokalizacją punktów sieci obserwacyjno-badawczej wód podziemnych

Źródło: Karta charakterystyk, „Opracowanie II aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wraz z dokumentami planistycznymi stanowiącymi podstawę do ich opracowania”
(www.apgw.gov.pl)

GW600083

Jednolita część wód podziemnych (JCWPd) z lokalizacją ujęć wód podziemnych

Lokalizacja ujęć wód podziemnych w podziale na klasy wielkości poboru rzeczywistego (stan na 2019 r.)

- > 1000 tys. m³/rok [2]
- 500 - 1000 tys. m³/rok [3]
- 10 - 500 tys. m³/rok [75]
- < 10 tys. m³/rok [51]

Obniżenia zwierciadła wód podziemnych:

- ▲ Odwadnianie nieczynnych zakładów górniczych [0]
- ▨ Odwodnienia złóż kopalin [2]
- Lej depresji w pierwszym poziomie wodonośnym [2]
- Lej depresji w głównym użytkowym poziomie wodonośnym [2]

Lokalizacja JCWPd nr 83 na tle podziału na RZGW

- ~ Rzeki
- Obszar wybranej JCWPd
- Pozostałe obszary JCWPd
- Granicz administracyjne:
 - Polski
 - województwa
 - powiatu

[3] - liczba wystąpień w wybranej JCWPd
Mapa podkładowa BDOO / BDOT10k,
źródło: http://mapy.geoportal.gov.pl/wss/service/WMTS/guest/wmts/G2_MOBILE_500

Jednolita część wód podziemnych (JCWPd) z lokalizacją ujęć wód podziemnych
Źródło: Karta charakterystyk, „Opracowanie II aktualizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wraz z dokumentami planistycznymi stanowiącymi podstawę do ich opracowania”
(www.apgw.gov.pl)

W 2023 roku Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadził monitoring diagnostyczny stanu chemicznego wszystkich 174 jednolitych części wód podziemnych. Próbkę wód podziemnych pobrano dwukrotnie - wiosną i jesienią - w 362 punktach pomiarowych.

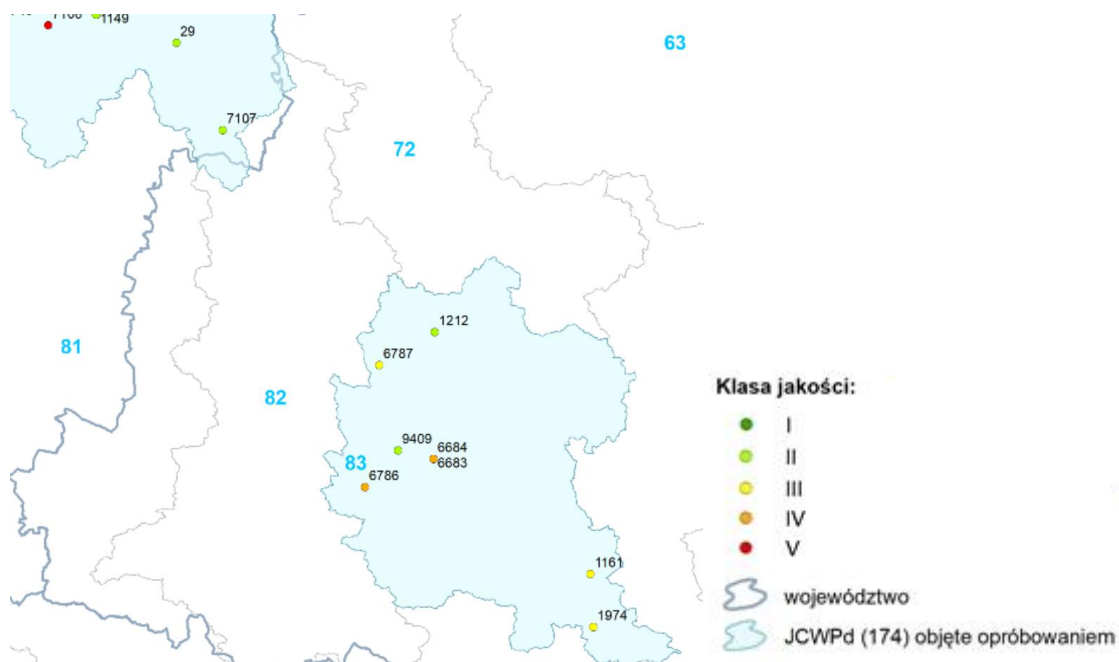
Wyniki oznaczeń terenowych i laboratoryjnych poddano analizie i wyznaczono klasy jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148) klasyfikacja elementów fizykochemicznych stanu wód podziemnych obejmuje pięć następujących klas jakości wód podziemnych:

- I klasa – wody bardzo dobrej jakości,
- II klasa – wody dobrej jakości,
- III klasa – wody zadowalającej jakości,
- IV klasa – wody niezadowalającej jakości,
- V klasa – wody złej jakości.

Zgodnie z Klasami jakości wód podziemnych - monitoring jakości wód podziemnych - monitoring diagnostyczny w roku 2022 (strona www.mjwp.gios.gov.pl, data dostępu 07.09.2023 r.) dla JCWPd nr 72 w punkcie na terenie gminy Łask, miejscowość Wrzeszczewice, oznaczonym nr 6785 wg ID Monitoring, nr 1696 wg MONBADA, nr II/1731/1 wg SOH/SOBWP, nr 6260177 wg CBDH na głębokości do stropu warstwy wodonośnej 4,77 m; przedział ujętej warstwy wodonośnej [m p.p.t.] 8,10-10,10; zwierciadło wody swobodne, typ ośrodka wodonośnego porowy, rodzaj punktu pomiarowego piezometr, użytkowanie terenu zabudowa wiejska, końcowa klasa jakości III. JCWPd nr 72 nie była monitorowana w 2023 roku.

Zgodnie z Klasami jakości wód podziemnych - monitoring jakości wód podziemnych - monitoring diagnostyczny w roku 2023 (strona www.mjwp.gios.gov.pl, data dostępu 04.7.2024 r.) dla JCWPd nr 83 w punkcie na terenie gminy Łask, miejscowość Łopatki, oznaczonym nr 1212 wg ID Monitoring, nr 810 wg MONBADA, nr II/314/1 wg SOH/SOBWP, nr 6630138 wg CBDH na głębokości do stropu warstwy wodonośnej 38,00 m; przedział ujętej warstwy wodonośnej [m p.p.t.] 40,30-49,30; zwierciadło wody napięte, typ ośrodka wodonośnego porowy, rodzaj punktu pomiarowego studnia wiercona, użytkowanie terenu zabudowa wiejska, końcowa klasa jakości II.

Syntetyczne przedstawienie wyników badań w 2023 roku przedstawia mapa.

Głównymi zagrożeniami dla wód na terenie opracowania jest ich zanieczyszczenie oraz zmniejszająca się retencja. Podstawowymi źródłami zanieczyszczeń zarówno wód powierzchniowych jak i podziemnych są ścieki komunalne i przemysłowe odprowadzane (zrzut zanieczyszczeń z oczyszczalni ścieków) do rzek lub gruntu, zanieczyszczenia obszarowe (związane ze stosowaniem nawozów i środków ochrony roślin w rolnictwie). Mniejsze znaczenie ma spływ zanieczyszczeń ropopochodnych z nawierzchni drogowych. Przenikające w głąb zanieczyszczenia stanowią zagrożenie dla jakości głównie wód gruntowych, ze względu na brak izolacji (warstwy utworów trudno przepuszczalnych) oraz ich zasilanie przez infiltrację. Wody wgłębne teoretycznie w mniejszym stopniu narażone są na przenikanie zanieczyszczeń (ze względu na większą miąższość warstw izolacyjnych) jednakże badania jakości wód wgłębnych wykazały obecność amoniaku.

Innego rodzaju problemem jest panująca w ostatnich latach susza hydrologiczna, przyczyniająca się do obniżenia poziomu występowania wód podziemnych. Towarzyszą im utrzymujące się niżówki na rzekach.

Tereny objęte sporządzanym planem znajdują się poza strefami ochrony ujęć wody.

ZAGROŻENIA POWODZIOWE

Osobnym zagrożeniem jest możliwość występowania powodzi. Obszar gminy bezpośrednio przyległy do Grabi jest obszarem szczególnego zagrożenia powodzią i obszarem na którym, prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2% (raz na 500 lat). Na terenie gminy Dobroń rzeka nie jest obwałowana.

Dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi na terenie gminy Dobroń sporządzono mapy zagrożenia powodziowego. Na mapach zagrożenia powodziowego przedstawiono

- 1) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2% (raz na 500 lat)
- 2) obszary szczególnego zagrożenia powodzią;
- 3) obszary obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku uszkodzenia lub zniszczenia wału przeciwpowodziowego.

Przez obszary szczególnego zagrożenia powodzią – rozumie się:

- a) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1% (raz na 100 lat),
- b) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi 10% (raz na 10 lat),
- c) obszary między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano wał przeciwpowodziowy, a także wyspy i przymuliska, o których mowa w art. 224, stanowiące działki ewidencyjne.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zapisy wynikające z przepisów odrębnych (t. j. przepisów Prawo wodne).

Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (t. j. Dz.U. z 2023 r. poz. 1478 ze zm.) na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy:

- a) gromadzenia ścieków, nawozów naturalnych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody, oraz prowadzenia przetwarzania odpadów, w szczególności ich składowania,
- b) lokalizowania nowych cmentarzy.

Zgodnie z art. 77 ust. 3 „Jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi, właściwy organ Wód Polskich może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód.”

Teren w granicach planu nie jest zagrożony powodzią.

ZAGROŻENIA OSUWANIEM SIĘ MAS ZIEMNYCH

Zgodnie z art. 101 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, ochrona powierzchni ziemi polega na zapobieganiu ruchom masowym ziemi i ich skutkom. Według art. 3 pkt 32a w/w ustawy ruchy masowe ziemi określone zostały jako powstające naturalnie lub na skutek działalności człowieka; osuwanie, splezywanie lub obrywanie powierzchniowych warstw skał, zwietrzliny i gleby.

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przewiduje uwzględnienie „występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych i określenie „obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych” w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz nakłada obowiązek określenia „granic i sposobów

zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Ponadto ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska wskazuje starostów jako odpowiedzialnych za prowadzenie rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których ruchy te występują (art. 110a). Sposób ustanawiania w/w terenów oraz metody, zakres i częstotliwość prowadzenia obserwacji na tych terenach, a także zakres, sposób prowadzenia, formę i układ rejestru został określony w Rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1170).

Na terenie gminy Dobroń nie stwierdzono występowania osuwisk i obszarów zagrożonych ruchami masowymi.

4.3. POWIETRZE ATMOSFERYCZNE I KLIMAT AKUSTYCZNY

Występujące na terenie gminy źródła zanieczyszczeń powietrza z uwagi na rodzaj wprowadzonych do środowiska zanieczyszczeń można podzielić na dwie podstawowe grupy powodujące wysoką oraz niską emisję.

Zanieczyszczenia podstawowe (dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i pył) powstają głównie podczas spalania paliw w kotłowniach lokalnych. Stężenia tych zanieczyszczeń charakteryzują się wyraźną zmiennością w ciągu roku, w sezonie zimowym następuje wzrost ilości dwutlenku siarki i pyłu. Na jakość powietrza wpływają także zanieczyszczenia powstające w wyniku procesów technologicznych, emitowane ze źródeł mobilnych oraz zanieczyszczenia wtórne powstające w wyniku reakcji i przemian związków w zanieczyszczonej atmosferze. Zanieczyszczenia usuwane są z atmosfery poprzez proces suchego osiadania lub wymywania przez opady atmosferyczne oraz w wyniku reakcji chemicznych, które prowadzi do powstania innych związków chemicznych zwanych zanieczyszczeniami wtórnymi. Ochrona powietrza przed zanieczyszczeniem polega na zapobieganiu przekraczania dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu i ograniczaniu ilości lub eliminowaniu wprowadzania do powietrza tych substancji.

Na jakość powietrza na terenie gminy ma wpływ wiele czynników do których zaliczyć należy:

- strumień zanieczyszczeń powietrza dopływający spoza terenu,
- punktowe źródła emisji z jednostek organizacyjnych,
- punktowe źródła emisji tworzące tzw. niską emisję, jak np. małe kotłownie, piece indywidualnych gospodarstw domowych,
- emisja powierzchniowa,
- emisja wtórna zanieczyszczeń pyłowych spowodowana warunkami atmosferycznymi i ruchem pojazdów,
- ruch pojazdów na drogach powodujący emisję zanieczyszczeń „komunikacyjnych”.

Istotne znaczenie dla jakości powietrza ma emisja zanieczyszczeń komunikacyjnych związana z ruchem drogowym. Pojazdy samochodowe emitują gazy spalinowe, wytwarzają pyły powstające na skutek ścierania opon, hamulców na nawierzchni drogowej. W wyniku spalania paliwa przedostają się do atmosfery zanieczyszczenia gazowe, głównie: dwutlenek węgla, tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, aldehydy, tlenki siarki. Powstające pyły zawierają związki ołowiu, kadmu, niklu, miedzi, a także wyższe węglowodory aromatyczne.

Ilość emitowanych zanieczyszczeń zależy od wielu czynników między innymi od:

- natężenia i płynności ruchu,
- konstrukcji silnika i jego stanu technicznego,
- zastosowania dopalaczy i filtrów,
- rodzaju paliwa,
- parametrów technicznych i stanu drogi.

Średnia ilość emitowanego tlenu węgla wynosi od 3 g/km dla samochodów osobowych do 30 g/km dla autobusów i samochodów ciężarowych, tlenków azotu od 0,5 g/km dla samochodów osobowych do 2,5 g/km dla ciężarowych i autobusów, węglowodorów odpowiednio od 0,4 g/km do 3 g/km.

Celem corocznej oceny jakości powietrza dokonywanej przez WIOŚ w Łodzi jest uzyskanie informacji o stężeniach zanieczyszczeń na obszarze stref, w tym aglomeracji, w zakresie umożliwiającym:

1. dokonanie klasyfikacji stref w oparciu o przyjęte kryteria – dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, a także poziom docelowy i poziom celu długoterminowego – określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów. Klasyfikacja stanowi podstawę do podjęcia decyzji o potrzebie działań na rzecz poprawy jakości powietrza w strefie (opracowanie programów ochrony powietrza);
2. wskazanie prawdopodobnych przyczyn występowania ponadnormatywnych stężeń zanieczyszczeń w określonych rejonach; Określenie przyczyn występowania ponadnormatywnych stężeń, w rozumieniu wskazania źródeł emisji odpowiedzialnych za zanieczyszczenie powietrza w danym rejonie, często wymaga przeprowadzenia złożonych analiz, z wykorzystaniem obliczeń za pomocą modeli matematycznych. Analizy takie stanowią element programu ochrony powietrza;
3. wskazanie potrzeb w zakresie wzmocnienia istniejącego systemu monitoringu i oceny. W trakcie oceny rocznej prowadzona jest analiza pod kątem wskazań do reorganizacji systemu monitoringu w województwie.

Ocena i wynikające z niej działania odnoszone są do obszarów nazywanych strefami. Na potrzeby rocznej oceny jakości środowiska w województwie wielkopolskim strefę stanowi:

- aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy,
- miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy,
- pozostały obszar województwa.

Oceny dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów:

- ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi,
- ustanowionych ze względu na ochronę roślin.

Podstawę klasyfikacji stref w oparciu o wyniki rocznej oceny jakości powietrza stanowi:

- dopuszczalny poziom substancji w powietrzu,
- dopuszczalny poziom substancji w powietrzu powiększony o margines tolerancji,
- poziom docelowy,
- poziomy celów długoterminowych.

Zgodnie z zapisem w ustawie Prawo ochrony środowiska oraz wykorzystaniem wyników oceny wyróżniamy następujące poziomy agregacji wyników klasyfikacji stref:

1. klasyfikację według parametrów – dokonywaną oddzielnie dla każdego zanieczyszczenia, z uwzględnieniem różnych czasów uśredniania stężeń dopuszczalnych oraz norm dla obszarów wydzielonych (ochrony uzdrowiskowej),
2. klasyfikację według zanieczyszczeń – dokonywaną przez przypisanie każdej strefie jednej klasy dla każdego zanieczyszczenia, tzw. klasy wynikowej (oddzielnie ze względu na ochronę zdrowia i ze względu na ochronę roślin). Klasa wynikowa strefy dla danego zanieczyszczenia odpowiada najmniej korzystnej spośród uzyskanych z klasyfikacji według parametrów dla tego zanieczyszczenia.

Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych;
- do klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy powiększony o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy;
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

W województwie łódzkim wszystkie strefy stanowią obszary zwykłe – obszary stref niebędące obszarami ochrony uzdrowiskowej.

W roku 2024 dla obszaru województwa łódzkiego przeprowadzono roczną ocenę jakości powietrza atmosferycznego dotyczącą roku 2023.

Gmina Dobroń na podstawie załącznika „Strefy, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, oraz ich nazwy, kody i obszary” do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, **znajduje się w strefie łódzkiej PL 1002.**

Tabela 7.27. Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie za 2023 rok dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi - klasyfikacja podstawowa (klasy: A, C oraz A1, C1 dla pyłu zawieszonego PM_{2,5}) [źródło: GIOŚ]

Kod strefy	Nazwa strefy	SO ₂	NO ₂	C ₆ H ₆	CO	O ₃ ¹⁾	PM ₁₀	Pb	As	Cd	Ni	BaP	PM _{2,5} ²⁾
PL1001	aglomeracja łódzka	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	C	A1
PL1002	strefa łódzka	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	C	A1

¹⁾ Dla ozonu – poziom celu długoterminowego, strefy uzyskały klasę D2,

²⁾ Dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} – poziom dopuszczalny I faza, obie strefy uzyskały klasę A.

Tabela 7.35. Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie za 2023 rok dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin - klasyfikacja podstawowa (klasy: A, C) [źródło: GIOŚ]

Kod strefy	Nazwa strefy	SO ₂	NO _x	O ₃ ¹⁾
PL1002	strefa łódzka	A	A	A

¹⁾ Dla ozonu - poziom celu długoterminowego - strefa łódzka uzyskała klasę D2.

Na podstawie oceny jakości powietrza oraz klasyfikacji stref województwa łódzkiego za rok 2023 według kryterium ochrony zdrowia ludzi, stwierdzono przekroczenia poziomu docelowego we wszystkich strefach w zakresie benzo(a)pirenu oznaczanego w pyłe zawieszonym PM₁₀. Strefy uzyskały dla celu długoterminowego dla poziomu ozonu klasę D2. W wyznaczonych strefach nie zostały przekroczone pozostałe wskaźniki.

W odniesieniu do kryterium ochrony roślin ocenie podlegała strefa łódzka – dla wszystkich analizowanych zanieczyszczeń strefa ta została zaliczona do klasy A. W przypadku oceny pod kątem poziomu celu długoterminowego dla ozonu strefa łódzka uzyskała klasę D2.

Podstawą klasyfikacji stref były wyniki pomiarów prowadzonych w 2023 r. w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, a także wyniki modelowania jakości powietrza dla 2023 r., wykonanego przez IOŚ-PIB oraz wyniki analiz otrzymane z wykorzystaniem metody szacowania w oparciu o wyniki modelowania jakości powietrza dla roku 2023 wykonanego przez IOŚ-PIB.

Zarząd Województwa Łódzkiego przygotował programy naprawcze mające na celu osiągnięcie poziomu docelowego substancji w powietrzu. Obecnie na terenie województwa obowiązują, uchwalone przez Sejmik Województwa Łódzkiego w listopadzie 2023 r. programy ochrony powietrza i plany działań krótkoterminowych dla strefy łódzkiej i strefy aglomeracja łódzka, na obszarze których w 2021 r. zostały przekroczone poziomy dopuszczalne i docelowe substancji w powietrzu. Program ochrony powietrza jest dokumentem, który wskazuje istotne przyczyny wystąpienia przekroczeń norm jakości powietrza oraz określa działania, na rzecz poprawy jakości powietrza w województwie.

Zgodnie z programem gmina powinna podejmować działania naprawcze, w szczególności dotyczące likwidacji indywidualnych systemów grzewczych i podłączenia lokali do sieci ciepłej lub zmianę źródła ogrzewania pod względem wykorzystywanego paliwa o niższym stopniu emisyjności. Zaleca się również zastąpienie urządzeń pozaklasowych źródłami opalnymi paliwem gazowym, olejem opałowym lub zainstalowanie nowoczesnych kotłów na węgiel lub biomasę, przy czym zastosowane źródła muszą spełniać wymagania ekoprojektu, być zasilane energią elektryczną lub czerpać energię z gruntu (np. pompy ciepła). Głównym celem w ochronie powietrza jest zmniejszenie stopnia zanieczyszczenia atmosfery. Cel ten realizowany jest głównie poprzez działania prowadzące do zmniejszenia emisji zanieczyszczeń, poprzez:

- działania inwestycyjne w zakładach,
- restrukturyzację i modernizację źródeł ciepła,
- wprowadzanie paliw ekologicznych,
- wprowadzanie odnawialnych źródeł ciepła
- rozbudowę sieci ciepłych i gazowych,
- edukację ekologiczną
- redukcja emisji zanieczyszczeń ze źródeł małej mocy do 1 MW,
- prowadzenie działań kontrolnych.

Przez teren gminy przebiega **autostrada A2**. Badania zanieczyszczenia powietrza przy autostradzie prowadzone były przy tej drodze w sąsiednim województwie łódzkim. Wzdłuż autostrady A2 rozmieszczono 18 stanowisk pomiarowych na odcinku od miejscowości Dzierżawy na zachodzie, po miejscowość Bolimów na wschodzie. Większość punktów pomiarowych rozmieszczona została w pobliżu Zgierza i Strykowa.

Projektowane przeznaczenia w planie nie przyczynią się do zwiększenia poziomu zanieczyszczeń powietrza.

KLIMAT AKUSTYCZNY

Miarą jakości klimatu akustycznego jest nie przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu określonego w załącznikach do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Rozporządzenie określa dopuszczalne poziomy dźwięku w zależności od przeznaczenia terenu i źródeł hałasu. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami L_{AeqD} i L_{AeqN} , które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby oraz wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska dla prowadzenia polityki długookresowej.

Sieć komunikacyjną gminy stanowią drogi ekspresowe droga S-8 z węzłami „Róża” i „Łask” oraz droga S-14 z węzłem „Dobroń”, drogi powiatowe, drogi gminne i drogi wewnętrzne.

Na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem (Dz. U. 2011 nr 140 poz. 824 ze zm.) dla drogi krajowej i linii kolejowej powinny być prowadzone okresowe pomiary poziomów substancji lub energii w środowisku. Prowadzi się je dla wyznaczenia wartości: poziomów hałasu w środowisku, wyrażonych wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, obejmujących okres co najmniej jednej doby, wprowadzanego w związku z eksploatacją:

- a) dróg publicznych o średniorocznym natężeniu ruchu powyżej 3 mln pojazdów lub o procentowym udziale pojazdów ciężkich w potoku ruchu powyżej 20%, w przypadku średniego dobowego ruchu przekraczającego 5 tys. pojazdów,
- b) linii kolejowych o natężeniu ruchu powyżej 30 tys. pociągów rocznie.

Badania te powinny być przeprowadzane co 5 lat.

Aktualne dane o przekroczeniu standardów jakości środowiska powodowanych przez drogi krajowe wg danych uzyskanych od GDDKiA Oddział w Łodzi, wskazują na konieczność korzystania w tym zakresie z map akustycznych dostępnych na stronie <https://mapy.geoportal.gov.pl/>

Badania hałasu wskazują na poszerzanie obszarów o niekorzystnym klimacie akustycznym, co w konsekwencji prowadzi do objęcia szkodliwym wpływem hałasu coraz większej liczby ludzi. Dane dostępne w literaturze mówią o tym, że około 1/3 mieszkańców Polski narażona jest na ponadnormatywny hałas. Wpływ hałasu na zdrowie i samopoczucie ludzi nie został jeszcze w pełni rozpoznany. Niemniej z dotychczasowych badań wynika, że hałas jest odpowiedzialny za wiele schorzeń natury psychosomatycznej. Stąd potrzeba podejmowania działań na rzecz ochrony przed hałasem. Zagadnienia dotyczące hałasów przemysłowych są dobrze rozpoznane, a obowiązujące regulacje prawne oraz dostępne technologie i metody zmniejszania hałasu, umożliwiają skuteczną eliminację istniejących zagrożeń. Na terenie kraju oceny stanu klimatu akustycznego i poziomu zagrożenia hałasem dokonywane są na podstawie wyników akcji pomiarowych realizowanych przez Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska

zgodnie z założeniami systemu kontrolowania i ewidencji obiektów emitujących hałas. Obowiązujące obecnie procedury lokalizacyjne, system opracowywania przez inwestorów raportów oddziaływania projektowanych inwestycji na środowisko oraz system kontroli i egzekucji pozwalają znacznie ograniczyć negatywny wpływ na komponenty środowiska związane z emisją hałasu z poszczególnych obiektów. Rosnący problem stanowi hałas komunikacyjny, który zależy od gęstości sieci drogowej i natężenia ruchu. Do źródeł hałasu komunikacyjnego (drogowego) należy zaliczyć:

- pojazdy samochodowe,
- inne pojazdy i maszyny poruszające się po drogach za pomocą własnego napędu,
- drogi jako umowne liniowe źródła hałasu.

Od dróg i linii kolejowych:

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:

- w odniesieniu do jednej doby w przedziale 16 godzin – 61dB, w przedziale 8 godzin – 56 dB,
- dla polityki długookresowej wynoszą w przedziale czasowym równym wszystkim dobom w roku - 64 dB i w przedziale czasowym równym wszystkim porom nocy – 59 dB.

Dla terenów zabudowy zagrodowej i terenów mieszkaniowo-usługowych

- w odniesieniu do jednej doby w przedziale 16 godzin – 65 dB, w przedziale 8 godzin – 56 dB,
- dla polityki długookresowej wynoszą w przedziale czasowym równym wszystkim dobom w roku - 68 dB i w przedziale czasowym równym wszystkim porom nocy – 59 dB.

Od pozostałych źródeł hałasu:

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:

- w odniesieniu do jednej doby w przedziale 8 godzin najmniej korzystnym po sobie następującym – 50dB, w przedziale 1 najmniej korzystnej godziny nocy – 40 dB,
- dla polityki długookresowej wynoszą w przedziale czasowym równym wszystkim dobom w roku 50 dB i w przedziale czasowym równym wszystkim porom nocy – 40 dB.

Dla terenów zabudowy zagrodowej i terenów mieszkaniowo-usługowych

- w przedziale 8 godzin najmniej korzystnym po sobie następującym – 55 dB, w przedziale 1 najmniej korzystnej godziny nocy – 45 dB,
- dla polityki długookresowej wynoszą w przedziale czasowym równym wszystkim dobom w roku 55 dB i w przedziale czasowym równym wszystkim porom nocy – 45 dB.

Tereny objęte planem są oddalone od terenów kolejowych, nie są zagrożone hałasem pochodzącym od linii kolejowych.

Istniejące na terenie linie 0,4 kV nie powodują powstawania ponadnormatywnego hałasu dla terenów podlegających ochronie akustycznej.

Na terenie planu planuje się nową zabudowę podlegającą ochronie akustycznej. Na hałas komunikacyjny narażona może być także istniejąca zabudowa. Obszar objęty planem oddalony jest od drogi ekspresowej S-14, nie znajduje się w strefie oddziaływania drogi ekspresowej.

Na obszarze planu nakazuje się zachowanie odpowiednich standardów jakości środowiska wymaganych przez przepisy odrębne, w szczególności działalność na obszarze planu nie może powodować przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach objętych ochroną akustyczną. Tereny objęte ochroną akustyczną należy chronić przed hałasem poprzez stosowanie środków technicznych i organizacyjnych powodujących obniżenie negatywnego oddziaływania działalności. W przypadku lokalizowania działalności powodującej hałas należy zastosować środki ochrony akustycznej.

Pomiary ruchu nie są podstawą dla określenia danych dotyczących hałasu. W zależności od terenu, stanu drogi przy tym samym natężeniu ruchu hałas może być różny. Na podstawie 175 ustawy prawo ochrony środowiska zarządzający drogą, linią kolejową są zobowiązani do okresowych pomiarów w środowisku substancji lub energii wprowadzanej w związku z eksploatacją tych obiektów. Na podstawie art. 177 ust. 1 zarządzający drogą, linią kolejową przedkładają wyniki pomiarów organowi ochrony środowiska i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska. Wobec braku badań poziomu hałasu dla

niewielkiego obciążania ruchem pojazdów dla określenia poziomu hałasu zastosowano metodę porównawczą opartą na badaniach wielkości ruchu.

Gmina Dobroń znajduje się w zasięgu oddziaływania akustycznego lotniska wojskowego Łask.

Teren lotniska wojskowego w całości znajduje się w gminie Buczek, a jego przyległy obszar leży w strefie o szczególnych uwarunkowaniach, gdzie obowiązuje ograniczenie zabudowy ze względu na uciążliwość związane z lotniskiem. Uciążliwość hałasowa została uwzględniona przy wyznaczaniu obszaru ograniczonego użytkowania od lotniska, zgodnie z uchwałą Nr LI/1469/10 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 9 lutego 2010 r. Podobszar „A” nie występuje w gminie Dobroń, natomiast podobszar „B” częściowo obejmuje południowy fragment sołectwa Barycz, którego większość znajduje się w granicach Lasów Państwowych Nadleśnictwa Kolumna. Obszar ten sąsiaduje z istniejącą zabudową rekreacyjną w Baryczy, której niniejsze studium nie przewiduje rozszerzenia.

Tereny objęte opracowaniem podlegające ochronie akustycznej pozbawione są przemysłowych źródeł emisji hałasu mogących znacząco wpływać na warunki akustyczne. Politykę Unii Europejskiej w dziedzinie walki z hałasem określa dyrektywa 2002/49/WE w sprawie oceny i zarządzania hałasem w środowisku. Według art. 112 ustawy Prawo Ochrony Środowiska, ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez:

- utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub, co najmniej na tym poziomie,
- zmniejszanie poziomu hałasu, co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany.

Kontrolę przez służby WIOŚ instalacji emitujących nadmierny hałas do środowiska w znacznej mierze wymuszają na podmiotach inwestowanie w urządzenia ograniczające jego emisję (tłumiki, obudowy dźwiękoszczelne, przenoszenie instalacji do innego obiektu, skrócenie czasu pracy urządzeń).

4.4. POLA ELEKTROMAGNETYCZNE

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska definiuje pola elektromagnetyczne jako „pole elektryczne, magnetyczne oraz elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0 Hz do 300 GHz”. Takie rodzaje promieniowania mogą występować wszędzie: w domu, miejscu pracy i wypoczynku. Źródłem tego promieniowania są stacje radiowe, telewizyjne i telefonii komórkowej, medyczne urządzenia diagnostyczne i terapeutyczne, urządzenia przemysłowe i gospodarstwa domowego (kuchenki mikrofalowe) oraz systemy przesyłowe energii elektrycznej. Z punktu widzenia ochrony środowiska istotne znaczenie mają urządzenia radiokomunikacji rozsiewczej; stacje nadawcze radiowe, telewizyjne i telefonii komórkowej, które emitują do środowiska fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości w postaci radiofal o częstotliwości od 0,1 – 300 MHz i mikrofal od 300 do 300 000 MHz.

Zagadnienia ochrony ludzi i środowiska przed promieniowaniem elektromagnetycznym są uregulowane przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, prawa budowlanego, prawa ochrony środowiska, zagospodarowania przestrzennego i przepisami sanitarnymi. Ochrona przed polami elektromagnetycznymi polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu środowiska poprzez utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach, przez zmniejszenie poziomów pól elektromagnetycznych co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane.

Stosownie do określonych zasad ochrony i wyznaczania obszarów oddziaływania wokół linii elektroenergetycznych przyjmuje się trzymetrowy pas technologiczny od rzutu poziomego skrajnego przewodu napowietrznych linii niskiego napięcia 0,4 kV.

Wyznaczony pas technologiczny dla istniejących na terenie linii zabezpiecza tereny sąsiadujące przed ponadnormatywnym promieniowaniem elektromagnetycznym. Możliwość realizacji zabudowy we właściwej odległości od linii elektroenergetycznych zależy od wielu czynników między innymi od rodzaju izolacji zastosowanych przewodów, obciążenia wiatrem, elementów konstrukcyjnych sieci oraz budynków, maksymalnej temperatury przewodu, obciążenia oblodzeniem, warunków lokalnych.

Dla istniejących na terenie linii obowiązują:

- Polska Norma PN-E-05100-1:1998 – Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa – obecnie nie aktualna lecz wg tej normy projektowane były wszystkie linie napowietrzne istniejące na terenie objętym opracowaniem;
- Polska Norma PN-EN 50423-1:2007 – Elektroenergetyczne linie napowietrzne prądu przemiennego powyżej 1kV do 45kV łącznie. Część 1: Wymagania ogólne.

W celu dokładnego określenia wielkości problemu zanieczyszczenia środowiska polami elektromagnetycznymi, niezbędna jest przede wszystkim dokładna inwentaryzacja źródeł pól elektro-

magnetycznych, a także prowadzenie w ramach monitoringu szerokopasmowych pomiarów widma pól elektromagnetycznych.

Począwszy od roku 2008 monitoring pól elektromagnetycznych realizowany był w oparciu o rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2007 roku w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Zgodnie z tym rozporządzeniem monitoring pól elektromagnetycznych polega na wykonywaniu w cyklu trzyletnim pomiarów natężenia składowej elektrycznej pola w 135 (po 45 na rok) punktach pomiarowych rozmieszczonych równomiernie na obszarze województwa wielkopolskiego.

Punkty wybiera się w miejscach dostępnych dla ludności usytuowanych:

- w centralnych dzielnicach lub osiedlach miast o liczbie mieszkańców przekraczającej 50 tysięcy,
- w pozostałych miastach,
- na terenach wiejskich.

Dla każdej z powyższych grup terenów wybiera się po 15 punktów, dla każdego roku kalendarzowego. Pomiary wykonuje się w odległości nie mniejszej niż 100 metrów od źródeł emitujących pola elektromagnetyczne. Celem pomiarów wykonywanych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi było wyłącznie określenie poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku w miejscach dostępnych dla ludności.

Na terenie gminy Dobroń nie umieszczono punktu pomiarowego badań poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku, prowadzonych przez WIOŚ w Łodzi w ramach Państwowego Monitoringu Ochrony Środowiska. W roku 2023 w żadnym z punktów pomiarowych na terenie powiatu pabianickiego nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego (7 V/m dla zakresu częstotliwości od 3 MHz do 300 GHz).

4.5. WARUNKI METEOROLOGICZNE I KLIMAT

Gmina Dobroń według podziału klimatycznego Polski W. Okołowicza, znajduje się w strefie przejściowej między wpływami kontynentalnymi i oceanicznymi, w środkowopolskim regionie klimatycznym. Charakteryzuje się średnią roczną temperaturą około 7,6°C, zimą trwającą średnio 80 dni i latem trwającym 98 dni. Średnia liczba dni pogodnych w roku wynosi 47, natomiast pochmurnych 151. Roczne opady sięgają 517 mm, pokrywa śnieżna utrzymuje się przez 62 dni, a okres wegetacyjny trwa około 215 dni, od początku kwietnia do początku listopada.

Dominującymi wiatrami są wiatry zachodnie, które występują w 20% przypadków rocznie, a także północno-zachodnie i południowo-zachodnie. Wiatry zachodnie stanowią łącznie około 45% przypadków i osiągają najwyższe prędkości, około 4,6 m/s. Wiatry wschodnie występują w około 10% przypadków.

Klimatyczne warunki wiatrowe na tym obszarze są głównie kształtowane przez naturalne cechy terenu i sieć hydrograficzną. Przy przewadze wiatrów z kierunków zachodnich głównymi korytarzami klimatycznymi są dolina rzeki Grabi, boczne dolinki i obniżenia terenowe o charakterze liniowym, a także sztuczne korytarze, takie jak linia kolejowa i droga krajowa Łódź-Wrocław.

Gmina charakteryzuje się korzystnymi i przeciętnymi warunkami topoklimatycznymi, wynikającymi z płaskiej powierzchni wysoczyzny morenowej. Warunki te obejmują dobre i przeciętne nasłonecznienie, korzystne warunki termiczne, wilgotnościowe i przewietrzania oraz niską częstotliwość występowania mgieł. Doliny i obniżenia mają najmniej korzystne warunki topoklimatyczne, cechując się niekorzystnymi warunkami termicznymi i wilgotnościowymi, częstymi inwersjami termicznymi, stagnacją chłodnego i wilgotnego powietrza oraz gorszym nasłonecznieniem z powodu częstszych mgieł. W tych obszarach występuje wyższe ryzyko przymrozków przygruntowych, dlatego nie zaleca się tam budowy, z wyjątkiem obiektów związanych z gospodarką wodną. Należy unikać wprowadzania barier, takich jak nasypy, zwarta zabudowa czy wysoka zieleń, które mogą utrudniać swobodny przepływ powietrza, a w istniejących przeszkodach warto tworzyć otwory umożliwiające jego przepływ.

4.6. POWIĄZANIA ZEWNĘTRZNE, WEWNĘTRZNE, LASY, ŚWIAT ROŚLINNY, ŚWIAT ZWIERZĘCY, OCHRONA ŚRODOWISKA

POWIĄZANIA ZEWNĘTRZNE

Obszary chronionego krajobrazu powołano na podstawie rozporządzeń wojewodów, aktualnie powołuje się je w drodze uchwał sejmików województw. Stąd zamykają się one w granicach administracyjnych województw. Na terenie gminy znajduje się część Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Grabi. Obszar ten został utworzony zgodnie z ustawą z 16 października 1991 r. o ochronie przyrody. Na tym obszarze nie obowiązują jednak konkretne zakazy wymienione w art. 24 ust. 1 w związku z art. 23 tej ustawy.

Zgodnie z Rozporządzeniem Wojewody Sieradzkiego z 31 lipca 1998 r. dotyczącym wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu oraz uznania za zespoły przyrodniczo-krajobrazowe (Dz. U. Województwa Sieradzkiego Nr 20, poz. 115), cały teren planowanego wcześniej rezerwatu przyrody „Dobroń” został uznany za Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy o nazwie „Dobroń”. Powierzchnia tego zespołu wynosi 221,36 ha i znajduje się w leśnictwie Mogilno Nadleśnictwo Kolumna. Ochroną objęte są wydmy śródlądowe oraz torfowiska w różnych stadiach sukcesji, a także liczne populacje roślin chronionych, takich jak rosiczka okrągłolistna, przysięłka biała, długosz królewski, turzyca nitkowata, grzybień polny oraz widłaki: goździsty, jałowcowy i torfowy. Na mocy tego samego rozporządzenia utworzono również Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy „Mogilno” o powierzchni 68,53 ha, także znajdujący się w leśnictwie Mogilno Nadleśnictwo Kolumna. Obszar ten chroni rozległą formę eolicznego pochodzenia - wydmy porośnięte drzewostanem sosnowym, pełniącą funkcję lasów glebochronnych. Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy „Dolina Grabi” powstał na podstawie tego samego Rozporządzenia Wojewody Sieradzkiego, obejmując całą naturalną dolinę rzeki Grabi w granicach byłego województwa sieradzkiego. Na terenie gminy zespół ten zajmuje 411 ha.

W systemie ponadlokalnych obszarów chronionych tereny gminy Dobroń są położone w granicach;

- 1) Obszaru Natura 2000 Grabia PLH 100021,
- 2) Obszaru Chronionego Krajobrazu „Środkowej Grabi”,
- 3) Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego „Dolina Grabi”.

POWIĄZANIA WEWNĘTRZNE – SYSTEM PRZYRODNICZY GMINY

Układ dolin rzek i cieków (wraz z towarzyszącymi im obniżeniami) - tworzy lokalny system korytarzy ekologicznych gminy, wyróżniający się cennymi walorami krajobrazowymi, dużymi zasobami wód podziemnych i powierzchniowych, oraz szczególnie cenną różnorodnością florystyczną i faunistyczną, jak również istotną rolę klimatyczną na obszarze gminy. Różne komponenty środowiska naturalnego tworzą tu ekosystemy, przekraczające granice gminy i wiążące sąsiednie rejony. Prawidłowe działanie korytarzy ekologicznych, ściśle powiązane z ich „otwartym” (niezabudowanym) charakterem, odgrywa istotną rolę we właściwym funkcjonowaniu środowiska gminy. Utrzymanie otwartości systemu wymaga użytkowania rolnego dolin ze szczególnym uwzględnieniem użytków zielonych i terenów leśnych.

LASY - JAKOŚĆ, ZAGROŻENIA I SPOSOBY PRZECIWDZIAŁANIA

Lesistość gminy Dobroń, czyli stosunek powierzchni lasów do ogólnej powierzchni gminy, wyniosła w 2019 roku 40,9%. Od 2013 do 2016 roku wskaźnik ten utrzymywał się na poziomie 41,3%, lecz po 2016 roku spadł do obecnego poziomu.

Na terenie gminy Dobroń znajduje się 3463,04 ha lasów państwowych oraz 549,34 ha lasów prywatnych. W lasach państwowych dominują sosna, zajmująca 93% powierzchni, brzoza na 3,2%, modrzew na 1,3% oraz dąb na 1,2%. W lasach prywatnych głównymi gatunkami są sosna (78%), brzoza (12%) oraz olsza czarna (8%). W lasach państwowych na terenie gminy występuje 13 typów siedliskowych, a w lasach prywatnych 8 typów. Największe powierzchnie w Lasach Państwowych zajmują bór mieszany świeży, bór świeży oraz bór mieszany wilgotny, stanowiące razem około 76%. Wysoki udział sosny w lasach jest wynikiem intensywnych zalesień i odnowień po zniszczeniach z czasów II wojny światowej. Obecnie skład gatunkowy jest stopniowo zmieniany poprzez zastępowanie starszych drzewostanów młodszymi, składającymi się z lepiej dostosowanych gatunków liściastych.

Największymi zagrożeniami dla lasów są zanieczyszczenia spowodowane działalnością człowieka, takie jak śmiecenie, pożary oraz emisja zanieczyszczeń do powietrza, a także przekształcanie lasów na cele nieleśne. Nadzór nad lasami opiera się na uproszczonych planach urządzenia lasu, zatwierdzanych dla

kompleksów leśnych o powierzchni powyżej 10 ha, oraz inwentaryzacjach stanu lasu. Dokumentacja ta określa cele, zadania oraz sposoby prowadzenia gospodarki leśnej na okres 10 lat. W 2016 roku Starosta Pabianicki zlecił sporządzenie nowych planów i inwentaryzacji dla lasów niebędących własnością Skarbu Państwa na powierzchni 2359,09 ha. Zgodnie z tymi planami, maksymalne pozyskanie drewna w lasach prywatnych w ciągu następnych 10 lat szacuje się na 109 888 m³.

Poszczególne fragmenty kompleksów leśnych zalicza się także do tzw. uroczysk leśnych. Do największych należą: Uroczysko Dobroń, Uroczysko Markówka, Uroczysko Mogilno, Uroczysko Orpelów, Uroczysko Ostrów, Uroczysko Pałusznicza, Uroczysko Poleszyn, Uroczysko Przygoń, Uroczysko Sekretarzówka i Uroczysko Talar.

ŚWIAT ROŚLINNY

Obszar opracowania charakteryzuje się niewielką różnorodnością roślinną. Dominuje na nim krajobraz znacznie przekształcony, co negatywnie wpłynęło na wartość środowiska naturalnego. Na terenach intensywnie użytkowanych rolniczo różnorodność biologiczna jest niska. Główne formy użytkowania to łąki i pola uprawne, tworzące agrocenozy, czyli sztuczne ekosystemy polowe. Agrocenozy charakteryzują się jednolitym składem gatunkowym i wiekowym roślin, co sprawia, że są one mało stabilne i podatne na degradację. Mimo to, mają zdolność do regeneracji dzięki wartościom produkcyjnym gleby. Na odłogach rozwija się roślinność segetalna i ruderalna. W obszarach zabudowanych dominuje zieleń urządzona, obejmująca drzewa i krzewy o charakterze dekoracyjnym, które rosną w otoczeniu zabudowy mieszkaniowej.

Występujące na terenie gminy cenne zbiorowiska roślinne uzupełniają zespoły o szerszej amplitudzie ekologicznej (to jest o mniejszych wymaganiach środowiskowych) a tym samym częściej spotykane w środowisku.

ŚWIAT ZWIERZĘCY

Teren gminy obejmuje głównie obszary zainwestowane poddane antropopresji oraz niewielkie fragmenty zalesione. Poza powszechnie występującymi gatunkami, w tym objętymi ochroną prawną, nie ma tu rzadkich ani szczególnie zagrożonych gatunków. W pobliskich lasach można spotkać zwierzynę grubą, taką jak jelenie, sarny i dziki, a także zwierzynę drobną, w tym lisy, kuny, tchórze, zające, bażanty i kuropatwy. Na terenach rolniczych występują różnorodne owady, takie jak bąk bydlęcy, łowik szerszeniak, paż królowej, turkuć podjadek oraz pajęczaki, w tym tygryk paskowany i krzyżak łąkowy. Wśród gryzoni można znaleźć nornicę rudą, mysz leśną, mysz zaroślową i wiewiórkę rudą. Ptaki są reprezentowane przez żaby i ropuchy, a wśród gadów występują jaszczurki, w tym padalce.

OCHRONA ŚRODOWISKA

FORMY OCHRONY PRZYRODY W GMINIE DOBRÓŃ USTANOWIONE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

Gmina Dobroń charakteryzuje się obecnością obszarów cennych przyrodniczo, zarówno o randze krajowej jak i międzynarodowej. W jej obrębie występują 3 z wymienionych w art. 6 Ustawy o ochronie przyrody formy ochrony: obszar Natura 2000, obszar chronionego krajobrazu oraz użytek ekologiczny.

Teren objęty planem nie znajduje się w granicach obszarów objętych ochroną przyrody. Teren znajduje się w odległości ok. 5,7 km od Obszaru Natura 2000 Grabia PLH 100021.

SPECJALNY OBSZAR OCHRONY SIEDLISK OBSZAR NATURA 2000 GRABIA (PLH 100021)

W granicach gminy Dobroń jest położony obszar Natura 2000 Grabia PLH 100021. Podstawą prawną honorowania zasad ochrony tego obszaru jest Decyzja Komisji Europejskiej z dnia 10 stycznia 2011 r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG czwartego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9669)(2011/64/UE).

Obszar obejmuje powierzchnię 1670,48 ha, z czego na terenie gminy Dobroń znajduje się 245,24 ha, co stanowi ok. 14,7 % powierzchni całego obszaru. Obszar Natura 2000 Grabia PLH100021 znajduje się w województwie łódzkim, obejmując powiat łaski (gminy Widawa, Sędziejowice, Łask), powiat pabianicki

(gminy Dłutów i Dobroń) oraz powiat bełchatowski (gmina Żelów). Obejmuje środkowy i dolny bieg rzeki Grabia wraz z przyległymi ekosystemami łąkowymi i leśnymi, typowymi dla małych rzek nizinnych Polski. Teren rozciąga się wzdłuż rzeki od Kolonii Karczmy do jej ujścia, a granice wyznacza terasa zalewowa. Rzeką Grabia na tym obszarze ma długość około 50 km, co stanowi ponad połowę całkowitej długości rzeki wynoszącej 81,1 km. Jej źródła znajdują się w pobliżu wsi Dziwle na wysokości 229 m n.p.m. Początkowy odcinek rzeki to strumień okresowy, który staje się stały po około 0,5 km, przepływając przez źródła w pobliżu Kolonii Grabica. Następnie biegnie na południe do miejscowości Mzurki. Średnia szerokość cieku wynosi 2,5 m, a głębokość około 0,5 m. Dolina rzeki ma szerokość około 100 m.

Od Mzurek Grabia płynie na północny zachód do miejscowości Barycz, gdzie szerokość rzeki wzrasta od początkowych 3 m i 1 m głębokości do 20 m szerokości i 0,7 m głębokości. Dolina rzeki w tym rejonie rozszerza się od 100 m do 1 km. W Baryczy rzeka skręca na zachód, a dolina utrzymuje szerokość około 1 km. Koryto ma szerokość od 10 do 20 m, a głębokość około 0,8 m. W okolicach Łasku rzeka zmienia kierunek na południowo-zachodni, który utrzymuje aż do ujścia. Szerokość rzeki zwiększa się stopniowo od 15 do 30 m, a średnia głębokość wynosi około 1 m, z możliwością przekroczenia 2 m przy wysokich stanach wód. Dno w dolnym biegu rzeki jest piaszczyste i często zamulone, a dolina ma szerokość od 1 do 2 km. Grabia uchodzi do Widawki w pobliżu wsi Łęg Widawski na wysokości 143 m n.p.m.

Zgodnie z regionalizacją fizycznogeograficzną Polski (Kondracki 2000), obszar ten znajduje się w mezoregionach Wysoczyzny Łaskiej i Kotliny Szczercowskiej, które są częścią makroregionu Niziny Południowopolskiej w podprovincji Niziny Środkowopolskiej, prowincji Niż Środkowoeuropejski. Podział geobotaniczny Polski według J. Matuszkiewicza (2008) umiejscawia ten teren w Prowincji Środkowoeuropejskiej, w Dziale Wyżyn Południowopolskich, w granicach Krainy Wysoczyzn Łódzko-Wieluńskich, Okręgu Szczercowsko-Łaskiego (Podokręgi: Kolumnowski, Żelowski i Szczercowski) oraz w Okręgu Żduńskowolsko-Strykowski (Podokręg Żduńskowolski).

Najcenniejszymi siedliskami, dla których tworzony jest obszar naturalny „Grabia” to:

- 1) niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*) kod 6510,
- 2) łąki wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe) kod 91E0,
- 3) wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi (kod 2330),
- 4) starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiornikami z *Nypheion*, *Potamion* (kod 3150).

Zarządzeniem RDOŚ w Łodzi w dniu 18 lutego 2014 roku 17 został ustanowiony plan zadań ochronnych (PZO) dla obszaru Natura 2000 Grabia. Plan ten zawiera informacje na temat występujących m.in. na terenie gminy Dobroń przedmiotów ochrony, zdefiniowanych zagrożeń oraz zdefiniowanych działań ochronnych, za które odpowiedzialny jest organ sprawujący nadzór nad obszarem Natura 2000. Na podstawie Zarządzenia na terenie gminy określono występowanie chronionych siedlisk przyrodniczych (starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiornikami *Nypheion*, *Potamion*; Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie *Arrhenatherion elatioris*; łąki wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe *Salicetum albofragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae* i olsy źródłiskowe), owady (trzepla zielona *Ophiogomphus cecilia*), płazy (kumak nizinny *Bombina orientalis*), minogi i ryby (koza *Cobitis taenia*, minogi czarnomorskie *Eudontotomys spp.* minóg ukraiński *Eudontotomys mariae*, minóg strumieniowy *Lampetra planeri*, piskorz *Misgurnus fossilis*), małże (skójką gruboskorupowa *Unio crassus*), ślimaki (zatozczek łamliwy *Anisus vorticulus*), ssaki (bóbr europejski *Castor fiber*).

OBSZARY I OBIEKTY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE WÓD

Gmina Dobroń zaopatruje się głównie w wodę z wód podziemnych występujących w utworach kredy górnej i czwartorzędu, przy czym najważniejszym użytkowym poziomem wodonośnym są wody z utworów kredy górnej. Kluczowe dla gminy jest ujęcie w Markówce, gdzie zbiorniki mają pojemność 660 m³. Zasoby tego ujęcia zostały zatwierdzone na 200,0 m³/h, a średni pobór wynosi około 800 m³ na dobę. Składa się ono z trzech studni o głębokości 40 m i 35,5 m, spełniając obecne potrzeby wodociągowe gminy i posiadając rezerwę eksploatacyjną.

Drugim istotnym ujęciem jest ujęcie Chechło-Dobroń, gdzie zasoby zostały określone na podstawie próbnych pompowań na poziomie 1100 m³/h, przy depresji na poziomie 100 m n.p.m. Obecnie działająca jest tylko studnia nr 1, rezerwowa, z rurociągiem o średnicy 500 mm prowadzącym do stacji wodociągowej w Pabianicach. Studnia ta ma głębokość 100 m i pobiera wody z kredy górnej. Pozostałe cztery studnie fizycznie zostały zlikwidowane.

Zgodnie z ustawą Prawo wodne na terenie ochrony bezpośredniej ujęcia obowiązują następujące nakazy:

- odprowadzać wody opadowe w taki sposób, aby nie mogły one przedostawać się do urządzeń służących do poboru wody,
- zagospodarować teren zielenią,
- ograniczyć do niezbędnych potrzeb przebywanie osób niezatrudnionych stale przy urządzeniach służących do poboru wody.

Na terenie ochrony bezpośredniej ujęcia obowiązują następujące zakazy:

- przebywania osób nie zatrudnionych przy ujęciu i uzdatnianiu wody,
- wykorzystania terenu do jakichkolwiek innych celów nie związanych z eksploatacją ujęcia wody,
- wprowadzania i pobytu zwierząt,
- wjazdu pojazdów nie związanych z obsługą ujęcia.

Tereny objęte planem nie znajdują się w strefach ochronnych ujęć wód.

4.7. GOSPODARKA ODPADAMI NA TERENIE GMINY

Zgodnie z wymogami stawianymi przez ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Rada Gminy w Dobroniu przyjęła Uchwałą nr XXII/182/20 z dnia 29 grudnia 2020 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Dobroń, który szczegółowo określił zasady gospodarki odpadami na terenie gminy, w tym sposób prowadzenia selektywnej zbiórki odpadów.

5. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSOBY W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU. KIERUNKI KONIECZNYCH DZIAŁAŃ W OCHRONIE ŚRODOWISKA

Przepisy i umowy międzynarodowe (w tym wspólnotowe) w zakresie ochrony różnorodności biologicznej oraz ochrony poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego występujące w postaci konwencji - traktatów, strategii, dyrektyw oraz innych instrumentów porozumienia, ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską, stanowią podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach i planach krajowych. Ustalenia zawarte na szczeblu międzynarodowym są wielowątkowe i mogą w istotny sposób wpływać na tworzone dokumenty krajowe, a nawet regionalne. Są one jednocześnie lub potencjalnie mogą być istotne z punktu widzenia projektowanych ustaleń planu miejscowego.

Siódmy program działań Unii Europejskiej w zakresie środowiska naturalnego, który przyjęto w listopadzie 2013 r. i wyznaczał kierunki polityki do roku 2020.

Od początku lat 70. XX wieku polityka UE w zakresie ochrony środowiska jest oparta na długofalowych planach działań. Od wejścia w życie szóstego programu EAP w 2002 r. kryzys gospodarczy stworzył bardziej zróżnicowane wyzwania, takie jak konieczność skuteczniejszego oszczędzania zasobów, przez co „zielony wzrost” stał się kluczowym elementem powrotu Europy na ścieżkę rozwoju. Siódmy program EAP obejmuje dziewięć celów priorytetowych. Trzy z nich dotyczą głównych obszarów działań: ochrony przyrody, bardziej efektywnego wykorzystywania zasobów i przejścia na gospodarkę niskoemisyjną oraz ochrony zdrowia ludzi przed zagrożeniami środowiskowymi. Cztery inne cele są związane ze sposobami osiągnięcia tych założeń przez UE i państwa członkowskie, zaś dwa ostatnie są ukierunkowane na poprawę obszarów zurbanizowanych i współpracę w skali globalnej. Program wyznacza ramy całej polityki unijnej w zakresie ochrony środowiska od chwili obecnej do 2020 r. Jest on spójny z dotychczasową strategią „Europa 2020”, która wskazuje zrównoważony wzrost jako jeden z trzech głównych priorytetów, zaś jedną z jego sztandarowych inicjatyw jest zasobooszczędność.

Pomyślność ludzi i zdrowe środowisko powinny być bezpośrednio związane z innowacyjną gospodarką obiegową — bez marnotrawstwa i z pełnym poszanowaniem bioróżnorodności. Wzrost będzie oparty na korzystaniu z energii przy minimalnych emisjach gazów cieplarnianych i odpowiedzialnym gospodarowaniu zasobami naturalnymi: model ten zapewni ekologiczny rozwój w skali globalnej.

Zasoby naturalne są warunkiem naszego przetrwania. Pierwszy priorytet programu dotyczy „kapitału naturalnego” — podstawowych usług, które są niezbędne do życia, takich jak świeża woda, czyste powietrze i nieskażone ziemie uprawne. Pojęcie to uwzględnia także wszystkie wzajemnie powiązane elementy zdrowych ekosystemów, między innymi owady zapylające rośliny, morza będące siedliskami ryb, lasy pochłaniające dwutlenek węgla i powstrzymujące zmiany klimatyczne oraz obszary podmokłe i wody śródlądowe, które chronią niziny przed powodzią. Mimo wyraźnych postępów Europa nadal traci bioróżnorodność ze względu na działalność człowieka, choć odpowiednie przepisy prawa obowiązują już od ponad 20 lat. Ekosystemy i fauna są chronione przez strategię ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r. dyrektywy ptasią i siedliskową oraz inne instrumenty, takie jak ramowa dyrektywa wodna, która wyznacza ambitny harmonogram poprawy jakości wód w całej Unii Europejskiej. Siódmy program EAP określa cele, które mają zatrzymać utratę bioróżnorodności do roku 2020 i przywrócić właściwy stan co najmniej 15% zniszczonych ekosystemów.

Drugi priorytet podkreśla konieczność „osiągania więcej przy mniejszych zasobach”. Ludzkość zużywa zasoby naszej planety szybciej, niż są one uzupełniane, a rosnące niedobory jeszcze bardziej windują ceny. Aby osiągnąć zrównoważony wzrost i utrzymać globalną konkurencyjność, UE musi przejść na bardziej ekologiczną gospodarkę niskoemisyjną, odpowiedzialnie wykorzystując surowce i zasoby naturalne. Przykładowo w Europie marnuje się nawet 40% wody, nie wspominając o dużych ilościach żywności. Konieczne jest wprowadzenie nowych technologii umożliwiających ograniczenie ilości odpadów lub ich recykling, generowanie zielonej energii i zmniejszenie wpływu konsumpcji na środowisko. Europejski plan działania na rzecz zasobooszczędności wskazuje kierunki. Niezbędne jest też szybkie wdrożenie pakietu klimatyczno-energetycznego oraz planu działania dotyczącego przejścia na gospodarkę niskoemisyjną, co pozwoli zrealizować cele określone do 2020 r.

Trzeci priorytet skupia się na kluczowej roli środowiska dla naszego dobrobytu. Zanieczyszczenie powietrza i wody, nadmierny hałas i niebezpieczne substancje chemiczne stwarzają poważne zagrożenia dla zdrowia ludzi.

Zgodnie z siódmym programem EAP do 2020 r. zostaną zaktualizowane przepisy dotyczące jakości powietrza i hałasu i ulegnie poprawie jakość wody pitnej i kąpielisk. Do roku 2018 należy przyjąć strategię UE w sprawie środowiska nietoksycznego oraz zastąpić niebezpieczne substancje nieszkodliwymi, zrównoważonymi materiałami. Siódmy program EAP wskazuje sposoby osiągnięcia tych celów poprzez:

- lepszą implementację ustawodawstwa środowiskowego UE;
- nowoczesne badania poprawiające bazę dowodową polityki w zakresie środowiska;
- szerzej zakrojone i bardziej racjonalne inwestycje, w tym eko-zachęty i ceny uwzględniające koszty środowiskowe;
- pełniejsze uwzględnienie kwestii ochrony środowiska w innych obszarach polityki.

Cele ochrony środowiska ustanowił strategiczny dokument rządowy o randze krajowej - Polityka ekologiczna państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016. Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska i innych ustaw zmieniła zasady sporządzania programów ochrony środowiska. Polityka ekologiczna państwa, na podstawie której opracowywane były dotychczasowe programy przestała obowiązywać. Politykę ekologiczną zastąpiono polityką ochrony środowiska, która prowadzona jest na podstawie strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Polityka ochrony środowiska prowadzona jest także za pomocą wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska. Program ochrony środowiska stanowi podstawę funkcjonowania systemu zarządzania środowiskiem spajającą wszystkie działania i dokumenty dotyczące ochrony środowiska i przyrody na szczeblu danej jednostki samorządu terytorialnego. Zgodnie z art. 17 ust. 4 ww. ustawy organ wykonawczy gminy podaje projekt Programu procedurze opiniowania oraz konsultacji społecznych na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Projekt gminnego programu ochrony środowiska podlega także zaopiniowaniu przez organ wykonawczy powiatu. Po uzyskaniu wymaganych opinii dokument jest uchwalany przez Radę Gminy.

Plan jest spójny z nadrzędnymi dokumentami strategicznymi oraz dokumentami sektorowymi na poziomie krajowym jak:

Polityka energetyczna Polski do 2040 roku - dokument ten przedstawia strategię państwa, mającą na celu odpowiedzenie na najważniejsze wyzwania stojące przed polską energetyką, zarówno w perspektywie krótkoterminowej, jak i w perspektywie do 2040 roku. Podstawowymi kierunkami polskiej polityki energetycznej i celami spójnymi z Programem są: Kierunek 1. Poprawa efektywności energetycznej. Cel główny: Dążenie do utrzymania zeroenergetycznego wzrostu gospodarczego, tj. rozwoju gospodarki następującego bez wzrostu zapotrzebowania na energię pierwotną oraz konsekwentne zmniejszenie

energochłonności polskiej gospodarki do poziomu UE-15. Kierunek 2. Wzrost bezpieczeństwa dostaw paliw i energii. Cel główny: Racjonalne i efektywne gospodarowanie złożami węgla, znajdującymi się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Polityka Ekologiczna Państwa 2030 – strategii rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej (M.P. z 209 r. poz. 794)

Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 – dokument wskazujący cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach w okresie do 2030 r.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza stanowi podstawowy dokument planistyczny w zakresie gospodarowania wodami. Opracowany został na podstawie Ramowej Dyrektywy Wodnej. Obszar dorzecza Odry jest jednym z dziewięciu obszarów dorzeczy w granicach Polski i drugim co do wielkości. Zajmuje zachodnią część kraju, a jego powierzchnia wynosi około 118 tys. km², co stanowi około 38% powierzchni kraju. Pod względem administracyjnym obszar dorzecza Odry leży w województwach: śląskim, opolskim, dolnośląskim, łódzkim, kujawsko-pomorskim, wielkopolskim, lubuskim, zachodniopomorskim i pomorskim. Podzielony jest na pięć regionów wodnych: region wodny Górnej Odry (RZGW Gliwice), region wodny Środkowej Odry (RZGW Wrocław), region wodny Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego (RZGW Szczecin), region wodny Warty (RZGW Poznań), region wodny Noteci (RZGW Bydgoszcz). Główną rzeką obszaru dorzecza jest Odra o długości około 742 km (w granicach Polski). Źródła rzeki Odry znajdują się na terytorium Republiki Czeskiej w Górach Odrzańskich, w południowo-wschodniej części środkowego pasma Sudetów. Odra uchodzi do Zalewu Szczecińskiego. Obszar dorzecza Odry obejmuje, oprócz dorzecza Odry znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także dorzecza Regi, Parsęty, Wieprzy, Ücker oraz rzek uchodzących bezpośrednio do Morza Bałtyckiego na zachód od ujścia Słupi, a także wpadających do Zalewu Szczecińskiego.

Plan zawiera elementy wymienione w art. 318 ustawy Prawo wodne tj. ogólny opis cech charakterystycznych obszaru dorzecza, obejmujący w szczególności: wykaz jednolitych części wód powierzchniowych wraz z podaniem ich typów i ustalonych warunków referencyjnych oraz wykaz jednolitych części wód podziemnych; podsumowanie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych, w tym: oszacowanie punktowych źródeł zanieczyszczeń, oszacowanie rozproszonych źródeł zanieczyszczeń wraz z informacją o przeznaczeniu gruntów, oszacowanie oddziaływań wywieranych na ilościowy stan wód wraz z informacją na temat poboru wód, analizę innych oddziaływań antropogenicznych na stan wód; wykazy obszarów chronionych, o których mowa w art. 317 ust. 4, wraz z graficznym przedstawieniem przebiegu ich granic oraz określeniem podstaw prawnych ich utworzenia; mapę sieci monitoringu wraz z prezentacją programów monitoringowych; ustalenie celów środowiskowych dla jednolitych części wód i obszarów chronionych; podsumowanie wyników analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód; zestaw działań z uwzględnieniem sposobów osiągania ustanawianych celów środowiskowych wraz z jego podsumowaniem; informacje o planowanych i podjętych działaniach, które służą wdrożeniu zasady zwrotu kosztów usług wodnych, przy uwzględnieniu wkładu wniesionego przez użytkowników wód oraz kosztów środowiskowych i zasobowych, zawierające w szczególności informacje o wynikach tych działań oraz ich wpływie na stan wód; podsumowanie działań podjętych dla realizacji: celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, wymagań wynikających z przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków – dla jednolitych części wód przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi; informacje dotyczące pozwoleń wodnoprawnych udzielonych na pobór wód, magazynowanie wód, wprowadzanie ścieków do wód oraz regulację wód – wraz z informacją dotyczącą wyjątków od wymogu posiadania pozwolenia wodnoprawnego oraz odniesieniem się do rejestru pozwoleń wodnoprawnych zawartych w systemie informacyjnym gospodarowania wodami; informacje o przypadkach, w których udzielono zezwolenia na wprowadzanie zanieczyszczeń bezpośrednio do wód podziemnych, rozumiane jako wprowadzanie w inny sposób niż przez przesiąkanie przez glebę i podglebie; podsumowanie działań podjętych w celu eliminowania stężeń substancji priorytetowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114, dla których środowiskowe normy jakości zostały określone w faunie i florze oraz które wykazują tendencje do akumulowania się w osadach, zawierające w szczególności informacje o wynikach prowadzonych działań oraz ich wpływie na stan wód; podsumowanie działań podjętych w celu zapobieżenia skutkom zanieczyszczeń niedających się przewidzieć lub łagodzenia tych skutków, zawierające w szczególności informacje o wynikach prowadzonych działań oraz ich wpływie na stan wód; podsumowanie działań, o których mowa w art. 325, zawierające w szczególności informacje o wynikach przeglądu pozwoleń wodnoprawnych oraz programów monitoringu wód; informacje o sposobie prowadzenia działań polegających

na utrzymywaniu wód uwzględniających cele środowiskowe określone w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61; informacje o działaniach zastosowanych w celu niedopuszczenia do wzrostu zanieczyszczeń wód morskich; informacje o pozostałych działaniach, innych niż wskazane w pkt 8–16, które podjęto ze względu na konieczność osiągnięcia ustalonych celów środowiskowych; wykaz szczegółowych programów i planów gospodarowania dla obszaru dorzecza dotyczących zlewni, sektorów gospodarki, problemów lub typów wód wraz z omówieniem zawartości tych programów i planów; podsumowanie działań zastosowanych w celu informowania społeczeństwa i konsultacji publicznych, opis wyników i dokonanych na tej podstawie ustaleń planu; wykaz organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami dla obszaru dorzecza, w tym nazwy i adresy organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami dla obszaru dorzecza, zasięg geograficzny obszaru dorzecza, status prawny organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami dla obszaru dorzecza, również w zakresie obejmującym uprawnienia organu koordynacyjnego w stosunku do innych organów, informacje dotyczące organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami dla tych obszarów dorzeczy, które są położone na terenie innych państw; informację o sposobach i procedurach pozyskiwania informacji i dokumentacji źródłowej wykorzystanej do sporządzenia planu oraz informacji o spodziewanych wynikach realizacji planu, w tym: dotyczących udzielonych pozwoleń wodnoprawnych, dotyczących pozyskiwania danych w zakresie monitoringu wód, o których mowa w art. 319 ust. 4; wykaz inwestycji oraz działań, które mogą spowodować nieosiągnięcie dobrego stanu wód lub pogorszenie dobrego stanu wód, spełniających warunki, o których mowa w art. 68, wraz z uzasadnieniem spełnienia tych warunków; tabelę przedstawiającą granice oznaczalności stosowanych metodyk referencyjnych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 350 ust. 1, w odniesieniu do substancji priorytetowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114, oraz informacje dotyczące wyników tych metodyk, z uwzględnieniem minimalnych kryteriów w zakresie wyników danej metodyki; uzasadnienie częstotliwości prowadzenia monitoringu substancji priorytetowych określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 350 ust. 1.

Obowiązujący obecnie zaktualizowany Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (IIaPGW) został zatwierdzony dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry – Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335)

Planowane przeznaczenia planu, przy przestrzeganiu obowiązujących przepisów prawa w tym prawa miejscowego nie będą mieć wpływu na jednolite części wód. Realizacja planu nie spowoduje nie osiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

Strategia rozwoju Województwa Łódzkiego do roku 2030 – Samorząd Województwa przyjął następującą wizję rozwoju województwa łódzkiego w perspektywie do 2030 roku: Województwo łódzkie skutecznie wykorzystuje swoje naturalne zasoby oraz korzyści wynikające z rozwoju przemysłu 4.0, budując przewagę konkurencyjną na krajowym i międzynarodowym rynku. Istotną rolę odgrywa sektor małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), który dominuje w regionie. Wzrasta potencjał innowacyjny, co pozwala na dynamiczne dostosowanie struktury gospodarczej do zmieniających się warunków otoczenia oraz globalnych trendów związanych z rozwojem przemysłu 4.0, technologii 5G oraz biogospodarki. Firmy zyskują międzynarodowy zasięg, a ośrodki badawczo-rozwojowe rozwijają się dynamicznie. Uczelnie wyższe i inne instytucje naukowe posiadają zdolność do elastycznego reagowania na potrzeby sieciowej gospodarki o obiegu zamkniętym oraz na specjalizacje regionalne i potrzeby nowoczesnego sektora usług. Wzrasta także znaczenie międzynarodowe uczelni wyższych, które stanowią ważne zaplecze dla kluczowych branż regionalnych i krajowych. Województwo łódzkie staje się atrakcyjnym miejscem dla nowych inwestycji, co zwiększa produktywność gospodarki i przyczynia się do poprawy warunków życia mieszkańców. Podnoszenie jakości kapitału ludzkiego jest widoczne w aktywnym życiu zawodowym mieszkańców, w tym seniorów, co czyni region liderem w rozwoju silver economy. Rozwinięty system edukacji ustawicznej i zawodowej wspiera ciągle poszerzanie kluczowych kompetencji pracowników. Proces depopulacji zostaje zahamowany, a województwo staje się atrakcyjnym miejscem dla nowych mieszkańców. Mieszkańcy są największym kapitałem województwa łódzkiego, niezależnie od miejsca zamieszkania i pozycji społecznej. Rodziny i gospodarstwa domowe cieszą się satysfakcjonującymi dochodami oraz mają dostęp do mieszkań wysokiej jakości i usług publicznych. Rozwinięte usługi, w tym dla seniorów, wspierają długie, zdrowe i aktywne życie, przy poszanowaniu praw i godności człowieka. Silne więzi rodzinne i przyjacielskie przyczyniają się do wysokiej jakości życia oraz aktywności społecznej i kulturalnej mieszkańców. Poprawa stanu zdrowia mieszkańców oraz minimalizacja wykluczenia społecznego i ubóstwa są priorytetami województwa. Wzrasta też poczucie tożsamości i dumy z przynależności do Łódzkiego. Zwiększa się zaufanie społeczne oraz solidarność międzyludzka, co skutkuje większym zaangażowaniem mieszkańców w działalność społeczną i wolontariat, szczególnie na poziomie lokalnym. Mieszkańcy

uczestniczą aktywnie w wydarzeniach kulturalnych, turystycznych, rekreacyjnych i sportowych, organizowanych przez instytucje kultury i organizacje pozarządowe, które integrują lokalne społeczności i wspierają tworzenie nowych więzi społecznych na szerszą skalę. Proces sprawiedliwej transformacji przyspiesza rozwój atrakcyjnych miejsc pracy, co przekłada się na wzrost jakości życia mieszkańców. Województwo łódzkie staje się spójnym terytorialnie regionem, gdzie miasta odzyskują swoje funkcje, a gminy wiejskie odbudowują swoje potencjały. Tereny zurbanizowane są objęte rozbudowaną siecią transportu publicznego i infrastrukturalną, co zatrzymuje procesy chaotycznej suburbanizacji, również na obszarach rolniczych, a rozproszone struktury osadnicze są wzbogacane. Łódzkie staje się zielonym ogrodem Polski dzięki powstawaniu zielonych sieci atrakcyjnych terenów zielonych i postępującej ekologizacji przestrzeni miejskiej. Mieszkańcy miast i obszarów wiejskich żyją w czystym, przyjaznym i zrównoważonym środowisku, które oferuje różnorodne możliwości aktywności fizycznej i wypoczynku dla osób w różnym wieku, również z niepełnosprawnościami. Centralny Port Komunikacyjny oraz rozbudowany system linii kolejowych o wysokich parametrach wzmacniają międzynarodową atrakcyjność Łódzkiego. Łącząc się z transeuropejską siecią transportową TEN-T, sieć drogowa województwa jest rozwijana i uzupełniana, co integruje dotychczasowe obszary peryferyjne z głównym systemem społeczno-gospodarczym. Łódzkie staje się kluczowym węzłem logistycznym na mapie europejskiej.

Program ochrony środowiska województwa łódzkiego na lata 2021-2024 z perspektywą do 2028

– dokument sporządzony w celu realizacji polityki ochrony środowiska, zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030

Skutki zmian klimatu, zwłaszcza wzrost temperatury, częstotliwości i nasilenia zjawisk ekstremalnych, występujące w ostatnich kilku dekadach pogłębiają się i z tego względu stały się przedmiotem zainteresowania rządów i społeczności międzynarodowej. Wyniki badań naukowych jednoznacznie wskazują, że zjawiska powodowane przez zmiany klimatu stanowią zagrożenie dla społecznego i gospodarczego rozwoju wielu krajów na świecie, w tym także dla Polski. Wysiłki na rzecz dostosowania się do skutków zmian klimatu powinny być zatem podejmowane jednocześnie z realizowanymi przez Polskę działaniami ograniczającymi emisję gazów cieplarnianych. Właściwie dobrana paleta działań zmniejszających wrażliwość kraju na zmiany klimatyczne będzie stanowić istotny czynnik stymulujący wzrost efektywności i innowacyjności polskiej gospodarki. Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA 2020) został przygotowany z myślą o zapewnieniu warunków stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatu, ale również z myślą o wykorzystaniu pozytywnego wpływu, jaki działania adaptacyjne mogą mieć nie tylko na stan polskiego środowiska, ale również wzrost gospodarczy.

Istotą działań adaptacyjnych podejmowanych zarówno przez podmioty publiczne, jak i prywatne, poprzez realizację polityk, inwestycje w infrastrukturę i technologie, a także zmiany zachowań, jest uniknięcie ryzyk i wykorzystanie szans. Zmiany klimatu należy postrzegać jako potencjalne ryzyko, które powinno być brane pod uwagę przy tworzeniu np. mechanizmów regulacyjnych i planów inwestycyjnych, podobnie jak brane pod uwagę są ryzyka o charakterze makroekonomicznym, czy geopolitycznym.

SPA 2020 wskazuje cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach w okresie do roku 2020: gospodarce wodnej, rolnictwie, leśnictwie, różnorodności biologicznej i obszarach prawnie chronionych, zdrowiu, energetyce, budownictwie, transporcie, obszarach górskich, strefie wybrzeża, gospodarce przestrzennej i obszarach zurbanizowanych.

Wrażliwość tych sektorów została określona w oparciu o przyjęte dla SPA scenariusze zmian klimatu.

Zaproponowano cele, kierunki działań oraz konkretne działania, które korespondują z dokumentami strategicznymi, w szczególności Strategią Rozwoju Kraju 2020 i innymi strategiami rozwoju i jednocześnie stanowią ich niezbędne uzupełnienie w kontekście adaptacji. Uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030, które wykazały, że w tym okresie największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe (nawalne deszcze, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp), będące pochodnymi zmian klimatycznych. Zjawiska te będą występować z coraz większą częstotliwością i natężeniem oraz będą dotyczyć coraz większych obszarów kraju. Zaproponowano system realizacji strategicznego planu, identyfikując podmioty odpowiedzialne oraz wskaźniki monitorowania i oceny realizacji celów.

Cele SPA2020

Celem głównym SPA jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Cel ten ma być realizowany przez działania legislacyjne, w tym wprowadzenie obowiązkowych planów zagospodarowania przestrzennego na poziomie

regionalnym i lokalnym szczególnie dla obszarów powodziowych, zagrożonych podtopieniami i osuwiskami, zurbanizowanych, przyrodniczo cennych oraz strefy wybrzeża i wód przybrzeżnych, z uwzględnieniem aspektów dotyczących obszarów transgranicznych, działania organizacyjne, informacyjne, badania naukowe i tworzenie programów badawczych.

Cele szczegółowe SPA2020

Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska

Kierunek działań 1.1- dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu

Kierunek działań 1.2- adaptacja strefy przybrzeżnej do zmian klimatu

Kierunek działań 1.3 – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu

Kierunek działań 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu

Kierunek działań 1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie

Kierunek działań 1.6 – zapewnienie funkcjonowania skutecznego systemu ochrony zdrowia w warunkach zmian klimatu

Cel 2. Skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich

Kierunek działań 2.1 - stworzenie lokalnych systemów monitorowania i ostrzegania przed zagrożeniami

Kierunek działań 2.2 – organizacyjne i techniczne dostosowanie działalności rolniczej i rybackiej do zmian klimatu

Cel 3. Rozwój transportu w warunkach zmian klimatu

Kierunek działań 3.1 - wypracowywanie standardów konstrukcyjnych uwzględniających zmiany klimatu

Kierunek działań 3.2 –zarządzanie szlakami komunikacyjnymi w warunkach zmian klimatu

Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu

Kierunek działań 4.1 – monitoring stanu środowiska i systemy wczesnego ostrzegania i reagowania w kontekście zmian klimatu (miasta i obszary wiejskie)

Kierunek działań 4.2 – miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu

Cel 5. Stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunek działań 5.1- promowanie innowacji na poziomie działań organizacyjnych i zarządczych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunek działań 5.2 – budowa systemu wsparcia polskich innowacyjnych technologii sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Cel 6. Kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunek działań 6.1 – zwiększenie świadomości odnośnie do ryzyk związanych ze zjawiskami ekstremalnymi i metodami ograniczania ich wpływu

Kierunek działań 6.2 - ochrona grup szczególnie narażonych przed skutkami niekorzystnych zjawisk klimatycznych

Wśród wskaźników monitorujących, na który wpływ ma gmina SPA2020 wymienia badanie:

- poziomu lesistości kraju, który w roku 2010 wynosił 29,2% - wartość oczekiwana w roku 2020 - 30%
- udziału powierzchni objętej obowiązującymi planami zagospodarowania przestrzennego w powierzchni geodezyjnej kraju ogółem, który w roku 2010 wynosił 26,4% wartość oczekiwana w roku 2020 - 35%
- zużycie wody z wodociągów w gospodarstwach domowych w miastach na 1 mieszkańca [m³ /rok] które w roku 2010 wynosiło 35 wartość oczekiwana w roku 2020 – 32.

Zgodnie ze Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 wpływ warunków klimatycznych na sektor energetyki jest zróżnicowany i zależy od rodzaju działalności tzn. produkcji energii, zapotrzebowania na energię elektryczną i ciepło, dystrybucji energii elektrycznej i źródeł wytwarzania energii. W polskim systemie elektroenergetycznym dominują sieci napowietrzne, które w przeciwieństwie do sieci kablowych są silnie narażone na awarie spowodowane silnymi wiatrami i nadmiernym oblodzeniem. Występowanie ekstremalnych zjawisk pogodowych typu huragany, intensywne burze itp. może doprowadzić do zwiększenia ryzyka uszkodzenia linii przesyłowych i dystrybucyjnych, a zatem ograniczenia w dostarczaniu energii elektrycznej do odbiorców. Najważniejsze zjawiska wpływające na ryzyko zniszczeń sieci przesyłowych i dystrybucyjnych

to występowanie burz, w tym burz śnieżnych, szadź katastrofalna i silny wiatr. W związku z częstym ścieraniem się różnych mas powietrza nad Polską występować mogą awarie, będące wynikiem występowania porywistych wiatrów oraz dni z temperaturą ± 0 o C, ze względu na obładzanie się przewodów. Dla produkcji energii kluczowe znaczenie ma dostępność wody dla potrzeb chłodzenia. Pobór wody dla tych celów stanowi 70 % całkowitych poborów wody w Polsce. W warunkach dużej zmienności opadów skrajne sytuacje (powodzie i susze) i wzrost niestacjonarności przepływów mogą zakłócić dostępność niezbędnych ilości wody, która wykorzystywana jest na cele chłodzenia. Może to spowodować obniżenie sprawności tradycyjnych elektrowni z chłodzeniem w obiegu otwartym oraz obniżenie ilości energii produkowanych przez te instalacje. W układach gazowo – parowych poziom sprawności i moc zależą dodatkowo od temperatury powietrza wykorzystywanego do spalania paliwa. Ze wzrostem temperatury wzrasta zapotrzebowanie na sprężanie powietrza, a tym samym zmniejsza się sprawność i moc instalacji. Przy zwiększonej temperaturze powietrza, zwiększy się parowanie wód powierzchniowych, wystąpią zaburzenia w gospodarce wodnej, co w konsekwencji wpłynie na uprawę roślin, w tym roślin energetycznych. Przy długich i gwałtownych deszczach plantacje biomasy mogą ulegać zniszczeniu lub nadmiar wilgoci negatywnie wpłynie na ich efektywność energetyczną. Może nastąpić zmniejszenie zainteresowania lub rezygnacja z rozwoju technologii energetycznych biomasy. W przypadku instalacji hydroenergetycznych, niedobór wody może w istotny sposób obniżyć ich wydajność. W przypadku energetyki wiatrowej warunki energetyczne pogorszą się. Zmiany klimatyczne spowodują znacznie zwiększoną nieprzewidywalność występowania bardzo silnych wiatrów, huraganów i długich okresów bezwietrznych. Wykorzystywanie tego źródła energii może zatem wiązać się ze zwiększonym ryzykiem zarówno ze względu na przewidywalność produkcji energii jak i ze względu na zniszczenia instalacji. Wzrost znaczenia rozproszonych, odnawialnych źródeł energii powinien uwzględniać pogorszenie warunków wiatrowych (długie okresy bezwietrznej pogody, lub krótkotrwałe okresy z wiatrami o sile huraganu). Produkcja biomasy będzie także podlegać takim samym ograniczeniom jak cała produkcja rolna ze względu w szczególności na zmniejszenie dostępności wody, ograniczenie wydajności produkcji. Jedynie w przypadku energii słonecznej można spodziewać się poprawy warunków w lecie ze względu na wydłużone okresy pogody słonecznej i zmniejszenie w zimie ze względu na dłuższe okresy z zachmurzeniem.

W zakresie upraw roślin energetycznych kluczowy będzie rozwój nowych gatunków roślin, bardziej odpornych na zmienne warunki pogodowe oraz innowacyjnych technik upraw do wykorzystywania w bardzo suchym oraz wilgotnym środowisku.

Wśród kierunków wskazanych w tym planie znajduje się Kierunek 1.3 – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu. Zmiany klimatu będą miały różnorodny wpływ na sektor energetyczny, uwzględniając w szczególności prognozowane wahanie średniej temperatury. Konieczne będzie dostosowanie systemu energetycznego do wahań zapotrzebowania zarówno na energię elektryczną, jak i ciepłą, m.in. poprzez wdrożenie stabilnych niskoemisyjnych źródeł energii. Istotne będzie także wykorzystanie odnawialnych źródeł energii: energii słonecznej, wiatrowej, biomasy i energii wodnej (z uwzględnieniem ryzyk, o których mowa w rozdziale 3). W sektorze energetycznym podstawowe działania adaptacyjne dotyczą przede wszystkim problematyki zjawisk ekstremalnych. Zauważona potrzeba dywersyfikacji źródeł energii może być wspomagana spalaniem odpadów, które nie mogą być poddane recyklingowi, z jednoczesnym odzyskiwaniem energii. Powstające w sposób rozproszony odpady komunalne stają się dostępne lokalnie, a możliwość spalania ich pozwala zapewnić odpowiedni stan sanitarny w przypadku wystąpienia zjawisk ekstremalnych na danym obszarze.

Kierunek działań 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu. Ochronę różnorodności biologicznej i gospodarkę leśną w kontekście zmian klimatu jest niezmiernie ważnym zagadnieniem, ponieważ problem utraty bioróżnorodności narasta wraz z postępującymi zmianami klimatu. Z punktu widzenia ochrony siedlisk najistotniejsze są działania związane z utrzymaniem obszarów wodno-błotnych i ich odtwarzaniem wszędzie tam, gdzie jest to możliwe. Jednocześnie istotne będą działania sprzyjające prowadzeniu zrównoważonej gospodarki leśnej w warunkach zmian klimatu, jak również przygotowaniu ekosystemów leśnych na zwiększoną presję wynikającą z nasilenia ekstremalnych zjawisk pogodowych, m.in. okresów suszy, fal upałów, gwałtownych opadów deszczu, porywistych wiatrów.

6. ANALIZA USTALEŃ PROJEKTU PLANU

Podstawą przystąpienia do sporządzania projektu planu jest Uchwała Nr LXI/431/24 Rady Gminy w Dobrońcu z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń. W uchwale tej Rada Gminy w Dobrońcu ustaliła zakres wprowadzanych ustaleń jako zakres nie wymagający zmiany

studium. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń obejmuje istniejące i projektowane obszary przeznaczone pod tereny MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; MW – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej; MN-U – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług; KDZ – teren drogi zbiorczej; KDD – teren drogi dojazdowej; KR – tereny komunikacji drogowej wewnętrznej; RN – tereny rolnictwa z zakazem zabudowy; RZM – tereny zabudowy zagrodowej; WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych; L – teren lasu. Łączna powierzchnia terenów objętych planem wynosi ok. 30,07 ha.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy.

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały pogrupowane w 3 działach. W dziale 1 zawarte zostały ustalenia ogólne, w dziale 2 ustalenia szczegółowe, a w dziale 3 przepisy przejściowe i końcowe.

W ustaleniach ogólnych zawarto:

- zakres obowiązywania planu,
- ustalenia ogólne dotyczące przeznaczenia, zasad zagospodarowania i zabudowy obszaru objętego ustaleniami planu,
- ustalenia ogólne w zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, ochrony przyrodniczej, ochrony przeciwpowodziowej, ochrony stref ujęć wody, ochrony zbiorników wód otwartych, ochrony zbiorników wód podziemnych, zagrożeń związanych z osuwaniem się mas ziemnych, terenów górniczych
- ustalenia ogólne dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej oraz kształtowania przestrzeni publicznych,
- ogólne zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- ogólne zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości,
- ogólne zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

W ustaleniach szczegółowych określono przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowę terenu.

W przepisach przejściowych i końcowych określono wysokość stawki służącą naliczeniu jednorazowej opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, wykonanie uchwały oraz termin wejścia w życie.

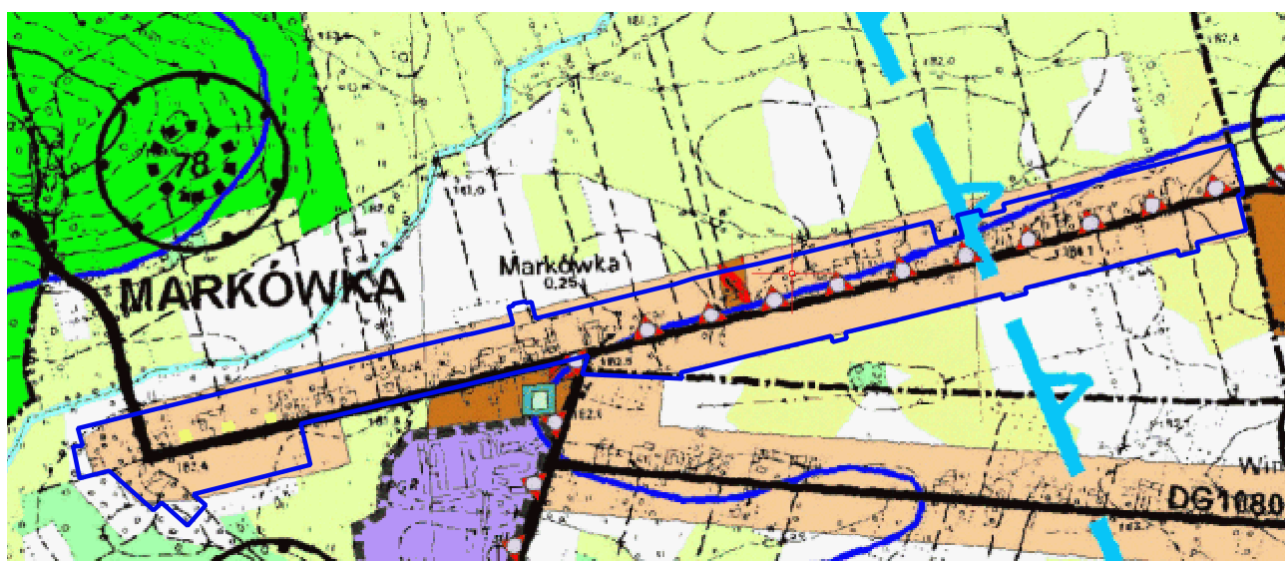
W projekcie uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadzono następujące funkcje terenów:

- 1) **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 2) **MW** – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- 3) **MN-U** – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług;
- 4) **KDZ** – teren drogi zbiorczej;
- 5) **KDD** – teren drogi dojazdowej;
- 6) **KR** – tereny komunikacji drogowej wewnętrznej;
- 7) **RN** – tereny rolnictwa z zakazem zabudowy;
- 8) **RZM** – tereny zabudowy zagrodowej;
- 9) **WS** – teren wód powierzchniowych śródlądowych;
- 10) **L** – teren lasu.

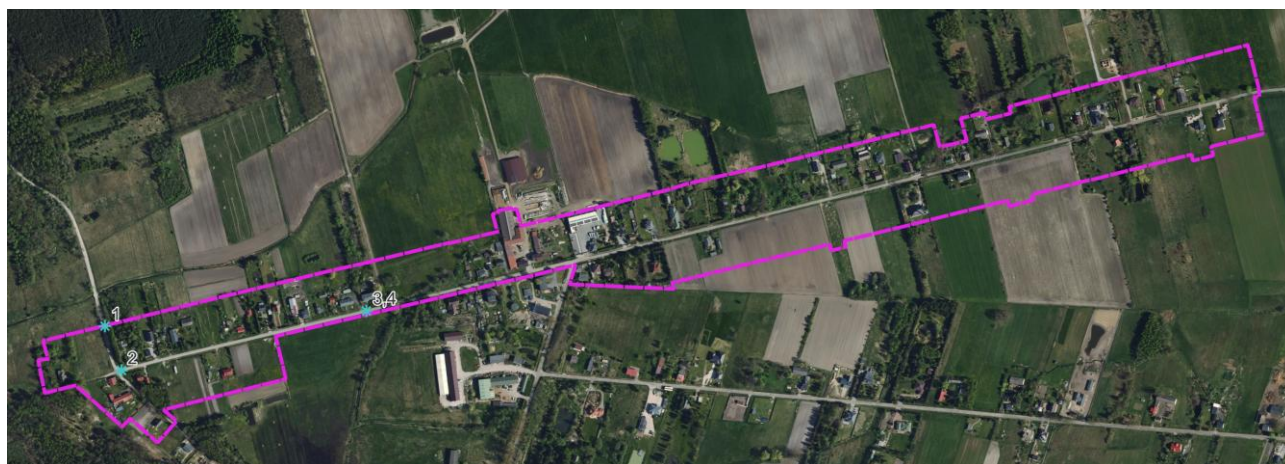
7. ANALIZA UWARUNKOWAŃ LOKALNYCH ORAZ PROGNOZA ZMIANY ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU

Obszar opracowania projektu obejmuje wybrany teren w obrębie Markówka przedstawiony na załączniku graficznym do uchwały. Planem objęto tereny zabudowane zabudową mieszkaniową jednorodziną i zabudową zagrodową oraz tereny rolne, przede wszystkim o niższych klasach gleb. Tereny objęte opracowaniem są zgodne z przeznaczeniem w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Tereny objęte planem nie wymagają uzyskania zgody na przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

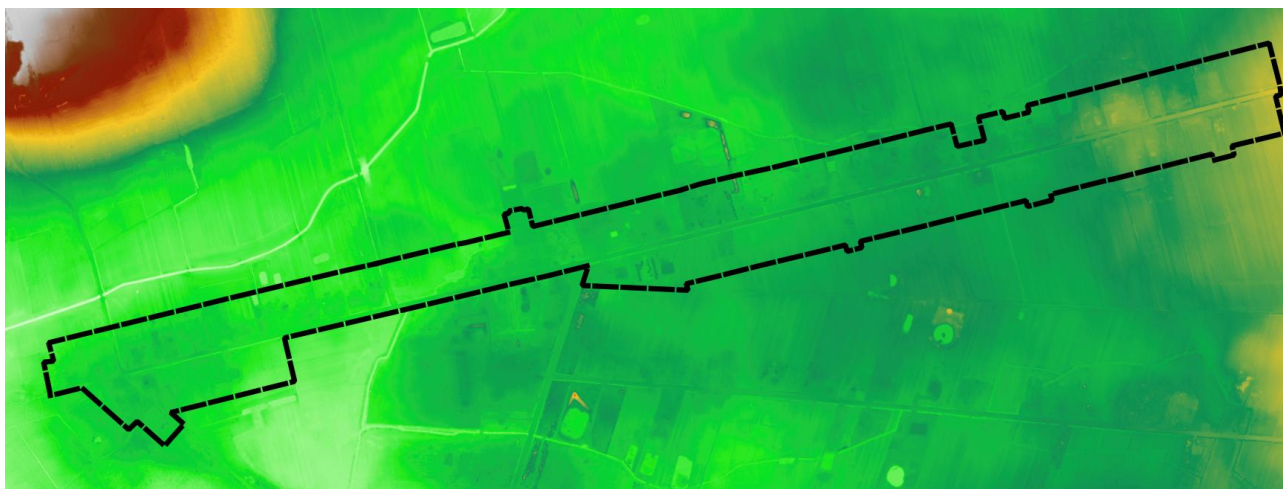
Załącznik graficzny przedstawia tereny przeznaczone w studium pod tereny zabudowy zagrodowej z uzupełniającą funkcją zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługami lokalnymi, tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej, tereny rolne pozostałe, tereny rolne wyższych klas bonitacyjnych. W planie obszary przeznacza się pod MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; MW – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej; MN-U – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług; KDZ – teren drogi zbiorczej; KDD – teren drogi dojazdowej; KR – tereny komunikacji drogowej wewnętrznej; RN – tereny rolnictwa z zakazem zabudowy; RZM – tereny zabudowy zagrodowej; WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych; L – teren lasu. Obszar objęty planem znajduje się w północnej części gminy Dobroń, w sąsiedztwie asfaltowej drogi powiatowej oraz przy drogach gminnych i wewnętrznych. Teren w przeważającej części jest zabudowany zabudową mieszkaniową jednorodzinną i zabudową zagrodową oraz wykorzystywany jest rolniczo, jako grunty orne i pastwiska, wzdłuż istniejących dróg. Na terenie występują słabe klasy bonitacyjne gruntów, występuje także niewielki fragment gruntów klas IIIb, projektowane przeznaczenie w planie nie wymaga uzyskania zgody na wyłączenie gruntów z produkcji rolnej. Teren znajduje się w obrębie JCWP Pałusznicza. Teren nie jest obszarem szczególnego zagrożenia powodzią. Rzeźba terenu jest mało zróżnicowana, teren jest pofalowany. Kierunek nachylenia południowo-zachodni. Na przeważającej części obszaru objętego planem występuje roślinność antropogeniczna. Zaleca się zachowanie jak największej ilości drzew i krzewów na terenie całego planu. W procedurze sporządzania planu nie prowadzi się badań przyrodniczych, podczas wizji lokalnej brak jest możliwości szczegółowego poznania gatunków roślin, grzybów i zwierząt występujących na obszarze.

Wyrys ze studium

Ortofotomapa z lokalizacją zdjęć

Hipsometria Numerycznego Modelu Terenu o dynamicznej skali barw z granicami miejscowego planu
(źródło: wykonanie własne na podstawie danych pochodzących ze strony www.geoportal.gov.pl)

Zdjęcie terenu nr 1 (źródło: wykonanie własne)

Zdjęcie terenu nr 2 (źródło: wykonanie własne)

Zdjęcie terenu nr 3 (źródło: wykonanie własne)

Zdjęcie terenu nr 4 (źródło: wykonanie własne)

Miejscowy plan określa podstawowe warunki zagospodarowania terenu, wynikające z potrzeb ochrony środowiska i gospodarowania zasobami przyrody. Potrzeba ochrony środowiska – obowiązek ochrony powierzchni ziemi, gleb, powietrza, wód podziemnych i powierzchniowych – wynika z polityki ekologicznej kraju, obowiązków określonych w przepisach odrębnych regulujących politykę ekologiczną oraz planu zagospodarowania przestrzennego województwa i programów ochrony środowiska na poziomie wojewódzkim, powiatowym i lokalnym. Plan miejscowy ustala warunki i zasady ochrony środowiska w zakresie, w jakim leży to w kompetencji rady gminy.

Przewidywane oddziaływanie wprowadzanych zmian na elementy środowiska

Ustalenia planu nie wprowadzają przedsięwzięć, które mogą mieć negatywny wpływ na spójność i integralność Obszarów Natura 2000. Nie planuje się przedsięwzięć, które mogą zagrażać siedliskom i gatunkom wymienionym w standardowym formularzu danych podlegającym ochronie na tych obszarach.

Oddziaływanie na różnorodność biologiczną

Planem objęte są tereny wzdłuż istniejących ciągów komunikacyjnych, które będą uzupełniały istniejące pasma zabudowy. Zachowanie istniejących lasów oraz zachowanie wymogów w zakresie powierzchni biologicznie czynnych nie powinno powodować znaczących ograniczeń przemieszczania się gatunków. W wyniku realizacji przedsięwzięć nie dojdzie do oddziaływania na bioróżnorodność związanego z potencjalnym zawężeniem dostępnych do rozwoju obszarów dla bytowania roślin i zwierząt oraz do fragmentacji siedlisk. Realizacja przedsięwzięć nie spowoduje utraty części siedlisk przyrodniczych, nie dojdzie do ich fragmentaryzacji.

Oddziaływanie na ludzi

W rozumieniu przepisów ochrony środowiska znaczące oddziaływanie na środowisko oznacza również znaczące oddziaływanie na zdrowie ludzi. O znaczącym oddziaływaniu na środowisko można mówić, gdy przekraczane są standardy emisyjne (dopuszczalne normy zanieczyszczeń) określone w przepisach o ochronie środowiska, natomiast o znaczącym oddziaływaniu na obszary ekologiczne w sytuacji zagrożenia siedlisk lub gatunków lub integralności obszaru w rozumieniu przepisów o ochronie przyrody. Wartości emitowanych do środowiska zanieczyszczeń ulega systematycznej poprawie. Poprawa ta wynika głównie ze zmiany nośników energii, porządkowania gospodarki wodno-ściekowej i gospodarki odpadami. Realizacja ustaleń planu nie spowoduje istotnych zmian jakości powietrza atmosferycznego, zanieczyszczenia wód. Nie przewiduje się pogorszenia stanu środowiska i warunków życia mieszkańców. Nowe inwestycje nie przyczynią się do emisji pól elektromagnetycznych. Projektowane ustalenia mają ograniczony zakres przestrzenny – jeśli inwestowanie odbywać się będzie w trybie określonym przez przepisy w zakresie ochrony środowiska nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na zdrowie ze strony funkcji przewidzianych planem.

Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze, w tym chronione gatunki roślin i zwierząt

Tereny objęte planem nie podlegają ochronie przyrody. Ustalenia planu nie wprowadzają przedsięwzięć, które mogą mieć negatywny wpływ na spójność i integralność Obszarów Natura 2000. Nie planuje się przedsięwzięć, które mogą zagrażać siedliskom i gatunkom wymienionym w standardowym formularzu danych podlegającym ochronie na tych obszarach. Na terenach objętych planem nie prowadzono szczegółowych badań przyrodniczych, w wyniku wizji lokalnej nie stwierdzono występowania roślin i grzybów chronionych. Świat zwierząt ogranicza się do gatunków występujących pospolicie. Aktualnie projektowany plan wprowadza nowe powierzchnie przeznaczone głównie pod zabudowę zagrodową oraz zabudowę mieszkaniową jednorodzinną. Tereny, na których planuje się możliwość realizacji nowej zabudowy mieszkaniowej oraz zabudowy zagrodowej zlokalizowane są przy ciągach komunikacyjnych i będą uzupełniać zabudowę wsi. Nie są to obszary zlokalizowane na cennych obszarach pod względem przyrodniczym. Plan nie powinien powodować ograniczeń przemieszczania się gatunków. W wyniku realizacji przedsięwzięć nie dojdzie do oddziaływania na bioróżnorodność związanego z potencjalnym zawężeniem dostępnych do rozwoju obszarów dla bytowania roślin i zwierząt oraz do fragmentacji siedlisk. Realizacja przedsięwzięć nie spowoduje utraty części siedlisk przyrodniczych, nie dojdzie do ich fragmentaryzacji.

Oddziaływanie na zasoby naturalne

Pod pojęciem zasobów naturalnych należy rozumieć wszystkie użyteczne elementy środowiska, które człowiek może pozyskiwać. Dzieli się je na nieorganiczne (minerały, woda, atmosfera) i organiczne (pochodzenia roślinnego, zwierzęcego, ekosystemy), a także nieodnawialne (np. minerały i paliwa kopalne) oraz odnawialne (nie wyczerpują się, ponieważ istnieje w nich zamknięty obieg materii, np. w wodzie i atmosferze). Bogactwa naturalne umożliwiają rozwój życia i cywilizacji. Na terenie gminy występują niewielkie udokumentowane złoża kopalin oraz tereny górnicze związane z wydobywaniem kruszyw naturalnych. Gmina jest gminą typowo rolniczą, której głównymi zasobami są tereny rolnicze, ekosystem,

woda, atmosfera. Ze względu na zapotrzebowanie na nowe tereny przeznaczone pod zabudowę niezbędne stało się przeznaczenie w planie części terenów rolniczych pod zabudowę.

Realizacja inwestycji nie będzie związana z nadmierną eksploatacją i niewłaściwym wykorzystaniem zasobów naturalnych. Na etapie budowy stosowane maszyny budowlane pracujące przy inwestycji napędzane będą w przewadze paliwem płynnym - olejem napędowym lub benzyną. Stosowane materiały i surowce wykorzystywane będą w sposób racjonalny mając na uwadze minimalizację ich zużycia, wynikać to będzie poza aspektami środowiskowymi również z rachunku ekonomicznego. Realizacja przedsięwzięć nie będzie związana z wykorzystaniem zasobów roślinnych i zwierzęcych. Zanieczyszczenia powietrza, wody i gleby mogą wpływać na organizmy żywe w różny sposób, począwszy od tempa wzrostu roślin, przez zmianę sposobu reprodukcji do, w pewnych przypadkach, wymarcia. Nadmiar zanieczyszczeń środowiska może osłabić rodzime gatunki i zwiększyć ich podatność na inne szkodliwe dla nich czynniki, takie jak zmiany siedliska czy przeciwstawienie się gatunkom inwazyjnym. W związku z realizacją przedsięwzięcia powinny być stosowane rozwiązania, które wyeliminują lub w znaczny sposób zminimalizują możliwość wystąpienia tych niekorzystnych sytuacji. Podczas etapu eksploatacji przedsięwzięć nie będzie występować oddziaływanie w zakresie wykorzystywania zasobów naturalnych.

Zmiany klimatu

Obserwowane ostatnio zmiany klimatyczne, szczególnie wzrost temperatury, już wywarły wpływ na bioróżnorodność i na ekosystemy. Stwierdzono zmiany w rozmieszczeniu gatunków, wielkości populacji, czasie trwania reprodukcji (skrócenie) i przypadki migracji oraz zwiększenia częstotliwości gradacji szkodników i chorób. Z końcem obecnego wieku zmiany klimatyczne i ich oddziaływania mogą okazać się głównym czynnikiem spadku bioróżnorodności i pogorszenia się świadczeń ekosystemów w skali globalnej. Ocieplenie klimatu może w sposób bezpośredni wywoływać wymieranie gatunków. W ostatnim okresie działalność człowieka, w szczególności antropopresja wywierana na środowisko naturalne, doprowadziła do zauważalnych zmian w kształtowaniu się warunków klimatycznych. Zakres zmian występuje głównie w obrębie zmian temperatury powietrza jak i powstawaniu częstych zjawisk ekstremalnych. Stąd też istotnym elementem w zakresie oceny przedsięwzięcia w jego oddziaływaniu na środowisko jest również dokonanie analizy wpływu przedsięwzięcia na zmiany klimatyczne, w tym przede wszystkim presji wywieranej na jakość atmosfery i emisję zanieczyszczeń, które powodują kumulację energii cieplnej. Nie przewiduje się znaczącego wpływu planu na klimat i na mikroklimat, na zmiany warunków termicznych i wilgotnościowych. Na skutek planowanego zainwestowania warunki klimatu lokalnego zmienią się w niewielkim stopniu. Mogą one dotyczyć minimalnych i maksymalnych temperatur powietrza, wilgotności powietrza i prędkości wiatru. Będą to oddziaływania wtórne, długoterminowe i stałe, ale nie będą one znacząco wpływać na warunki klimatu odczuwalnego przez ludzi. Ustalenia planu nie spowodują znacznych zmian topoklimatu. W wyniku realizacji planu nie przewiduje się pogorszenia klimatu akustycznego, nie projektuje się nowych dróg tranzytowych. Projektowane zmiany mają ograniczony zakres przestrzenny – jeśli inwestowanie odbywać się będzie z trybie określonym przez przepisy w zakresie ochrony środowiska nie przewiduje się znaczącego oddziaływania klimatu ze strony funkcji przewidzianych planem.

Oddziaływanie na krajobraz

Projektowane przeznaczenia w planie zlokalizowane są poza obszarami wybrzeży, obszarami góorskimi, nie są realizowane na obszarach ochrony uzdrowiskowej, obszarach o krajobrazie mającym znaczenie historyczne. Oddziaływanie na krajobraz, jakie należy rozpatrywać, dotyczy zmian w postrzeganiu krajobrazu przez ludzi, tj. zmian wizualnych (wizualno-estetycznych), rozumianych również jako zmiany w „ładzie przestrzennym” krajobrazu kulturowego. Oddziaływanie wizualne wystąpi w odniesieniu do terenów gdzie realizowane będą inwestycje. Ustalenia planu zapewniają ochronę krajobrazu, zachowanie i utrzymanie ważnych charakterystycznych cech krajobrazu, ukierunkowują i harmonizują zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych, w myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej przyjętej we Florencji 20 października 2000 r.

Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Wprowadzenie nowej zabudowy zwykle przekłada się na zwiększenie zapotrzebowania na wodę do celów bytowych oraz związanych z prowadzoną działalnością, a co za tym idzie bezpośrednio na zwiększenie poboru wód podziemnych z poziomów użytkowych. Zwiększenie powierzchni obszarów zabudowanych stwarza ryzyko pogorszenia jakości wód gruntowych. W wyniku wykonywania prac budowlanych oraz posadowienia nowych budynków zmniejszeniu ulegają powierzchnie biologicznie czynne, przez które wody

opadowe infiltrują w powierzchnię gleby i zasilają wody gruntowe. Zabudowa terenu powoduje odprowadzenie wód opadowych poza zlewnie akwenów wodnych i przyczynia się często do ich zanikania. Odpowiednie nasycenie terenów powierzchniami biologicznie czynnymi powinno działać stabilizująco i minimalizować niekorzystne zmiany hydrologiczne. Plan miejscowy wprowadza ustalenia w zakresie gospodarki wodno-ściekowej. Regulacje dotyczące odprowadzenia ścieków określają w chwili obecnej szczegółowo przepisy odrębne. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ograniczać sposobu odprowadzania ścieków w sposób zawężający do obowiązujących ustaw. Na przedmiotowym terenie nie obowiązują żadne akty prawne ograniczające gospodarkę ściekową dla obszarów chronionych ustalonych na podstawie przepisów odrębnych, które należy uwzględnić w planie miejscowym. W związku z tym plan ustala gospodarkę ściekową zgodnie z przepisami odrębnymi a w szczególności zgodnie z ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie nakazuje odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej, jeśli istnieje taka możliwość. Wody opadowe i roztopowe powinny być odprowadzane zgodnie z przepisami odrębnymi, które w przypadku budynków niskich (do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie) lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszczają odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Zaleca się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych na tereny biologicznie czynne lub do dołów chłonnych lub zbiorników retencyjnych. Zgodnie z § 17 rozporządzenia ministra gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych w zakresie wprowadzania do wód lub do urządzeń wodnych wód opadowych lub roztopowych, ujętych w otwartych lub zamkniętych systemach kanalizacyjnych, pochodzących z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej:

1. *Wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej:*
 - 1) *terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych, portów, lotnisk, miast, dróg zaliczanych do kategorii dróg krajowych, wojewódzkich lub powiatowych klasy G, a także parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, w ilości, jaka powstaje z opadów o natężeniu co najmniej 15 l na sekundę na 1 ha,*
 - 2) *obiektów magazynowania i dystrybucji paliw, w ilości, jaka powstaje z opadów o częstotliwości występowania jeden raz w roku i czasie trwania 15 minut, lecz w ilości nie mniejszej niż powstająca z opadów o natężeniu 77 l na sekundę na 1 ha – mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, o ile nie zawierają substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających 100 mg/l zawiesiny ogólnej oraz 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych.*
 2. *Wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż powierzchnie, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, bez oczyszczania.*
 3. *Wody opadowe lub roztopowe w ilościach przekraczających wartości, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych bez oczyszczania, pod warunkiem że urządzenie oczyszczające jest zabezpieczone przed dopływem wód opadowych i roztopowych o natężeniu większym niż jego przepustowość nominalna.*
 4. *Dopuszcza się wprowadzanie wód opadowych z istniejących przelewów kanalizacji deszczowej do jezior i ich dopływów oraz do innych zbiorników wodnych o ciągłym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych, a także do wód znajdujących się w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących, jeżeli średnia roczna liczba zrzutów z poszczególnych przelewów kanalizacji deszczowej nie jest większa niż 5.*
 5. *Ocenę, czy są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się na podstawie dokonywanych przez zakład, co najmniej dwa razy w roku, przeglądów eksploatacyjnych urządzeń oczyszczających.*
 6. *Eksplatacja powinna odbywać się zgodnie z instrukcją obsługi i konserwacji urządzeń oczyszczających, a czynności z nią związane odnotowane w zeszycie eksploatacji tego urządzenia.*
- Plan przewiduje tereny wymagające ciągłego zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków i odprowadzania wód opadowych i roztopowych.

Teren objęty planem znajduje się w obrębie jednolitej części wód powierzchniowych Pałusznicza RW600009182869. Ustalono cele środowiskowe, dla stanu/potencjału ekologicznego: umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [MMI, EFI+PL/ IBI_PL]; pozostałe wskaźniki – II klasa jakości); dla stanu chemicznego: dobry stan chemiczny.

Przewidziano przedłużenie terminu osiągnięcia celu środowiskowego do 2027 r., zostało ustanowione odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: azot ogólny, azot amonowy, fosforany; bromowane difenyletery(b), kadm(w); heptachlor(b). Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (wskazanymi w kolumnie pn. „Warunki naturalne uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych w perspektywie do końca 2027 r. (lub roku 2039 - dla substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE)”) a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań).

Przewidziano także odstępstwo na podstawie art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na złagodzeniu celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: MMI, EFI+PL/ IBI_PL. Jest to spowodowane czynnikami wskazanymi w zestawie kolumn pn. „Wskazanie dominującego rodzaju presji determinujących stan wód”, które trwale uniemożliwiają osiągnięcie celów środowiskowych. Presje trwale uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych zaspokajają ważne potrzeby społeczno-gospodarcze (określone w kolumnie pn. „Potrzeba społeczno-ekonomiczna zaspokajana przez źródło presji antropogenicznej determinującej na stan wód w stopniu zagrażającym osiągnięciu celów środowiskowych”) i na obecnym etapie stwierdza się brak alternatywnych opcji zaspokojenia tych potrzeb (zob. kolumna pn. „Uzasadnienie braku alternatywnych opcji”). Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań).

Poza obowiązkową realizacją katalogu działań krajowych wdraża się zestaw działań podstawowych polegających na

- uporządkowaniu i poprawie infrastruktury związanej z gospodarką ściekową na obszarze gminy poza aglomeracjami;
- analizach techniczno-ekonomicznych gospodarowania ściekami w obszarze gminy poza aglomeracjami.

Plan miejscowy wprowadza ustalenia w zakresie zaopatrzenia w wodę indywidualnych gospodarstw. Wskazano, iż zapatrzenie w wodę może następować z sieci wodociągowej lub z indywidualnych ujęć wody. Regulacje dotyczące zaopatrzenia w wodę określają w chwili obecnej szczegółowo przepisy odrębne. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ograniczać sposobu dostarczania wody w sposób zawężający do obowiązujących ustaw. Teren objęty planem obejmuje istniejące tereny zabudowane oraz projektowane tereny przeznaczone pod zabudowę. Na potrzeby prognozy założono, iż powstanie do 20 budynków mieszkalnych jednorodzinnych, przy czym 95% nowopowstałych budynków będzie zaopatrywane w wodę pitną z sieci wodociągowej. Z indywidualnych ujęć wody będą korzystały tylko te zabudowania, które nie będą mogły mieć udzielonych warunków przyłączenia do sieci wodociągowej. Teren objęty opracowaniem obejmuje istniejącą zabudowę mieszkaniową jednorodziną i zabudowę zagrodową. Budynki, które powstaną będą uzupełniały istniejącą zabudowę. Ustalenia planu nie powinny powodować znaczącego oddziaływania na zasoby jakościowe i ilościowe wód podziemnych w wyniku stosowania indywidualnych, rozwiązań zaopatrzenia obiektów w wodę.

Oddziaływanie na powietrze

Na terenach objętych planem należy stosować obowiązujący dla strefy łódzkiej „Program ochrony powietrza dla strefy łódzkiej w szczególności dotyczący stosowania w indywidualnych systemach grzewczych nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń, takich jak: gaz, olej opałowy, a także stosowania do celów grzewczych energii elektrycznej oraz odnawialnych źródeł energii. W przypadku stosowania indywidualnych systemów grzewczych opalanych paliwami stałymi wskazane jest stosowanie wysokosprawnych kotłów. Tereny objęte opracowaniem, na których przewiduje się realizację nowej zabudowy, przy zachowaniu obowiązujących przepisów odrębnych, w tym ograniczeń i zakazów wynikających z Uchwały Nr L/597/22 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 22 listopada 2022 r. zmieniająca uchwałę w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa łódzkiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. U. Województwa Łódzkiego z 2022 r. poz.

7058) nie będą wpływały na powietrze. Projekt planu uwzględnia zalecenia zawarte w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”.

Zabytki

Na terenie występują obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków, podlegające ochronie konserwatorskiej, stąd sporządzenie planu będzie miało pozytywny wpływ na zabytki.

Dobra materialne

Przewiduje się poprzez możliwość zabudowy terenów zwiększenie dochodów mieszkańców oraz zwiększenie dochodów gminy z podatku od nieruchomości.

Uznano, iż ustalone przeznaczenia terenów nie wpłyną znacząco na poszczególne komponenty środowiska.

8. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PLANU

Brak realizacji planu wpływa następująco na poszczególne komponenty środowiska:

jakość powietrza atmosferycznego	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć, większość terenów pozostanie, w aktualnym użytkowaniu, większość w użytkowaniu rolniczym oraz jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej. Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć na terenach dotąd nie przewidzianych do zabudowy nie pojawią się nowe źródła emisji substancji do powietrza. Zaniechanie uchwalenia planu nie ma znaczącego wpływu na jakość powietrza atmosferycznego dla terenów aktualnie przeznaczonych pod zabudowę.
klimat akustyczny	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji hałasu na terenach dotąd nie przewidzianych pod zabudowę. Zaniechanie uchwalenia planu nie ma znaczącego wpływu na klimat akustyczny na terenach aktualnie przeznaczonych pod zabudowę.
wody powierzchniowe i podziemne	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć, większość terenów pozostanie, w aktualnym użytkowaniu, większość w użytkowaniu rolniczym oraz jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej. Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie powinny pojawić się nowe źródła emisji ścieków na terenach dotąd nie przewidzianych pod zabudowę. Nadal jednak wody powierzchniowe i podziemne pozostają zagrożone przez użytkowanie niezgodne z Kodeksem Dobrych Praktyk Rolniczych związane z nadmiernym i niewłaściwym nawożeniem. Zaniechanie uchwalenia planu nie ma znaczącego wpływu na wody powierzchniowe i podziemne na terenach aktualnie przeznaczonych pod zabudowę, gdzie ochrona wód powierzchniowych i podziemnych zapewniona jest poprzez stosowanie powszechnie obowiązujących przepisów prawa.
gleby i powierzchnia ziemi	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie wystąpią oddziaływania na gleby związane z inwestowaniem na terenach dotąd nie przeznaczonych pod zabudowę. Nadal jednak gleby pozostają zagrożone przez użytkowanie niezgodne z Kodeksem Dobrych Praktyk Rolniczych związane np. z nadmiernym i niewłaściwym nawożeniem.
zdrowie i warunki życia ludzi	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie wystąpią znaczące oddziaływania na zdrowie i warunki życia ludzi. Większość terenów niezabudowanych pozostanie w użytkowaniu rolniczym – jako grunty orne oraz łąki i pastwiska. Brak możliwości rozwoju gospodarstw rolnych może jednak spowodować znaczące zwiększenie intensywności istniejących terenów zabudowy, w tym zabudowy inwentarskiej, na terenach aktualnie przeznaczonych pod zabudowę, co może przyczynić się do pogorszenia warunków życia ludzi.

odpady	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć na nowych terenach nie będą powstawać odpady. Zaniechanie ustaleń planu na terenach dotąd przeznaczonych pod zabudowę nie ma wpływu na odpady.
flora i fauna, grzyby, siedliska przyrodnicze	Zaniechanie realizacji przedsięwzięć na terenach dotąd przeznaczonych pod użytki rolne, użytki zielone spowoduje utrwalenie istniejącego przeznaczenia terenów, co nie będzie miało wpływu na florę i faunę, grzyby, siedliska przyrodnicze. Zaniechanie ustaleń planu na terenach aktualnie przeznaczonych pod zabudowę może spowodować zwiększenie się intensywności zabudowy, zmniejszenie ilości powierzchni biologicznie czynnych, co będzie miało negatywny wpływ na florę, faunę, grzyby i siedliska przyrodnicze.
obszary chronione (na podstawie ustawy o ochronie przyrody), w tym obszary Natura 2000	Zaniechanie realizacji przedsięwzięć na terenach dotąd przeznaczonych pod użytki rolne, użytki zielone spowoduje pozostanie bez wpływu na obszary chronione. Zaniechanie ustaleń planu na terenach aktualnie przeznaczonych pod zabudowę może spowodować zwiększenie się intensywności zabudowy, zmniejszenie ilości powierzchni biologicznie czynnych, co będzie miało negatywny wpływ na obszary chronione.
klimat	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji substancji do powietrza.
krajobraz, w tym krajobraz kulturowy	Niepodjęcie realizacji planu – realizacji planowanych w nim przedsięwzięć na nowych terenach przeznaczonych dotąd pod użytki rolne, użytki zielone, jest dla krajobrazu neutralny. Oznacza pozostawienie obecnej struktury i funkcjonowania krajobrazu, a także pozostawienie jego obecnych wartości widokowych. Zaniechanie uchwalenia planu może mieć negatywny wpływ na krajobraz terenów przeznaczonych pod zabudowę. Plan ten nie zawiera szczegółowych parametrów zabudowy pozwalających na ochronę krajobrazu, nie nakazuje ochrony krajobrazu kulturowego.
zabytki	Zaniechanie uchwalenia planu może mieć negatywny wpływ na zabytki, ponieważ plan wskazuje konieczności ochrony obiektów wpisanych do gminnej ewidencji zabytków.
dobro materialne	Niepodjęcie realizacji planu – realizacji planowanych w nim przedsięwzięć, w szczególności umożliwiających prowadzenie działalności rolniczej i działalności gospodarczej będzie negatywnie wpływać na dobro materialne.
emisja promieniowania elektromagnetycznego	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji promieniowania elektromagnetycznego
poważne awarie przemysłowe	Nie prognozuje się oddziaływań w tym zakresie.
oddziaływania transgraniczne	Nie prognozuje się oddziaływań w tym zakresie.
konflikty społeczne	Z uwagi na zaniechanie możliwości realizacji oczekiwanych przez właścicieli działek inwestycji mogą wystąpić konflikty społeczne.

9. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU OGRANICZENIE NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO I ZDROWIE LUDZI

Rozwiązania mające na celu ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi to:

- Teren objęty planem nie podlega obszarowym formom ochrony przyrody. W przypadku odkrycia na terenach objętych planem gatunków roślin, zwierząt i grzybów podlegających ochronie przyrodniczej należy postępować zgodnie z przepisami odrębnymi. Realizacja inwestycji na terenach objętych planem nie powinna oddziaływać na siedliska roślin i zwierząt podlegających ochronie;
- Teren objęty planem nie jest położony w obrębie krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym województwa łódzkiego. Dla terenu objętego planem brak rekomendacji i wniosków planu zagospodarowania przestrzennego województwa dotyczących ochrony krajobrazu;
- Teren objęty planem nie jest zaliczony do terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych, nie znajduje się w strefach ochronnych ujęć wody, nie znajduje się w strefach ochronnych wód otwartych, nie jest obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, nie znajduje się w granicach głównych zbiorników wód podziemnych, nie znajduje się w obrębie udokumentowanych złóż, nie jest terenem górniczym;
- Posiadający do działki budowlanej tytuł prawny, powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych;
- Ustala się następujące warunki postępowania z odpadami:
 - 1) na obszarze planu zakazuje się realizacji składowisk odpadów;
 - 2) odpady powinny być zagospodarowywane zgodnie z przepisami odrębnymi oraz przepisami prawa miejscowego w szczególności z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy;
 - 3) masy ziemne powstałe podczas realizacji inwestycji budowlanych należy zagospodarować w ramach własnej nieruchomości lub w innym miejscu określonym na etapie pozwolenia na budowę lub zgłoszenia robót budowlanych, w sposób nie powodujący przekroczeń wymaganych dopuszczalnych zawartości substancji powodujących ryzyko w glebie lub ziemi;
- Na terenie objętym planem zakazuje się lokalizacji zakładów o zwiększonym ryzyku lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii;
- Na obszarze planu nakazuje się zachowanie odpowiednich standardów jakości środowiska wymaganych przez przepisy odrębne, w szczególności działalność na obszarze planu nie może powodować przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach objętych ochroną akustyczną. Tereny objęte ochroną akustyczną należy chronić przed hałasem poprzez stosowanie środków technicznych i organizacyjnych powodujących obniżenie negatywnego oddziaływania działalności. W przypadku lokalizowania działalności powodującej hałas należy zastosować środki ochrony akustycznej;
- Na terenie objętym planem zakazuje się lokalizacji inwestycji zaliczanych do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- Na terenach objętych planem oznaczonych symbolami MN-U, KDZ, KDD, RZM, dopuszcza się lokalizację inwestycji zaliczanych do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- Tereny oznaczone symbolami 1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, 12MN, 13MN, 14MN, kwalifikuje się do terenów, dla których obowiązuje nie przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu wymaganego dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- Tereny oznaczone symbolami 1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, 12MN, 13MN, 14MN, kwalifikuje się do terenów, dla których obowiązuje nie przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu wymaganego dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- Teren oznaczony symbolem 1MW kwalifikuje się do terenów, dla których obowiązuje nie przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu wymaganego dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- Teren oznaczony symbolem 1MN-U kwalifikuje się do terenów, dla których obowiązuje nie przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu wymaganego dla terenów mieszkaniowo-usługowych;
- Tereny oznaczone symbolami 1RZM, 2RZM, 3RZM, 4RZM, 5RZM, 6RZM, kwalifikuje się do terenów, dla których obowiązuje nie przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu wymaganego dla terenów zabudowy zagrodowej;
- Zasilanie w energię elektryczną odbywać się będzie z istniejącej i projektowanej sieci elektroenergetycznej;
- Ustala się zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej lub z indywidualnych ujęć wody;

- Na terenie planu należy zapewnić zaopatrzenie w wodę dla celów przeciwpożarowych z uwzględnieniem wymogów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 124 poz. 1030);
- Ścieki bytowe należy odprowadzać do sieci kanalizacyjnej; Do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej dopuszcza się odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych; Dopuszcza się realizację indywidualnych oczyszczalni ścieków spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych;
- Na terenie planu ustala się zagospodarowanie wód opadowych poprzez retencję w miejscu: na powierzchni biologicznie czynnej, do zbiorników wód opadowych i roztopowych oraz do dołów chłonnych lub do cieku, rowu, z uwzględnieniem rozwiązań ułatwiających przesiąkanie wody deszczowej do gruntu, spowalniających odpływ do odbiornika oraz do szczelnych systemów kanalizacyjnych. Konieczne jest spełnienie wymogów Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz.U. 2019 poz. 1311);
- W przypadku przeznaczania gruntów zmeliorowanych pod zabudowę należy przeprojektować i przebudować urządzenia drenarskie; Wszelkie inwestycje realizowane na terenach zmeliorowanych i zdrenowanych powinny być realizowane w sposób niezakłócający funkcjonowania urządzeń melioracyjnych;
- Budynki powinny posiadać zbiorcze lub indywidualne źródła dostarczania ciepła w stopniu wystarczającym dla prawidłowego użytkowania zgodnego z funkcją; W zakresie ogrzewania należy stosować ograniczenia i zakazy wynikające z przepisów odrębnych dotyczących ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw;
- Dla sieci gazowych, przyłączy, stacji gazowych należy zachować strefy kontrolowane określone w przepisach odrębnych;
- Na sieciach infrastruktury podziemnej oraz bezpośrednio w ich sąsiedztwie, a także bezpośrednio pod liniami elektroenergetycznymi nie można wykonywać nasadzeń zieleni wysokiej;
- Minimalne powierzchnie biologicznie czynne wynoszą dla terenów przeznaczonych pod zabudowę dla MN; MW – 0,35; dla MN-U; RZM – 0,15.

Zastosowanie powyższych rozwiązań przyczyni się do eliminowania lub ograniczenia negatywnego wpływu inwestycji na środowisko i zdrowie ludzi.

10. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI ZAPISÓW PLANU

Art. 51 ust. 2 pkt 2 ustawy będącej podstawą dla sporządzenia prognozy stwierdza, że istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu należy rozpatrywać w szczególności w kontekście obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Najbliższe obszary podlegające ochronie przyrody to obszar Natura 2000 Grabia.

Na terenie gminy nie występują problemy ochrony środowiska, które powodowałyby znaczące w skali gminy ograniczenie w dysponowaniu przestrzenią. Projektowane w planie zagospodarowanie terenu gminy nie koliduje z głównymi kierunkami w kształtowaniu środowiska gminy. Realizacja zapisów planu będzie następowała etapami.

Istotnym problemem środowiska jest zły stan części JCWP. Tereny mogą być użytkowane rolniczo, stąd dla ograniczenia wpływu działalności rolniczej na wody niezbędne jest stosowanie Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej, który wynika z dostosowania do wymagań Dyrektywy Rady Europejskiej 91/676/ EWG (zwanej Dyrektywą Azotanową) z 12 grudnia 1991 r. o ochronie wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z działalności rolniczej. KDPR oparty jest na obowiązujących przepisach, wytycznych oraz zaleceniach dla rolnictwa. Jest niejako poradnikiem składającym się ze zbioru przyjaznych środowisku praktyk rolniczych, których stosowanie ograniczy negatywny wpływ tego sektora na środowisko naturalne oraz umożliwi racjonalne korzystanie z zasobów środowiska i zachowanie jego równowagi. Realizacja działań prośrodowiskowych promowanych przez KDPR umożliwia ograniczenie ilości pochodzącego z rolnictwa i obszarów wiejskich azotu i fosforu, co jest również zgodne z postanowieniami Konwencji Helsińskiej,

dokumentu podpisanego przez Polskę, zobowiązującego kraje bałtyckie do ograniczenia ilości związków azotu i fosforu dostających się z wodami rzek do morza.

11. OBSZARY OBJĘTE PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM NA ŚRODOWISKO I LUDZI W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ ZAWARTYCH W PLANIE

Na terenie objętym sporządzanym planem nie występują problemy w zakresie ochrony środowiska takie jak: osuwanie się mas ziemnych, nie ma stref ochronnych ujęć wody, nie ma zbiorników wód powierzchniowych. Tereny objęte planem położone są poza granicami Obszarów Natura 2000, znajduje się w odległości ok. 5,7 km od Obszaru Natura 2000 Grabia. Przy zachowaniu ograniczenia lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla obszarów oraz stosowaniu Dobrych Praktyk Rolniczych ustalenia planu nie spowoduje:

- pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk roślin i zwierząt dla których ochrony wyznaczono obszary Natura 2000,
- nie wpłynie negatywnie na gatunki, dla których ochrony zostały wyznaczone obszar Natura 2000,
- nie pogorszy integralności obszarów Natura 2000 i nie pogorszy powiązań z innymi obszarami,
- nie spowoduje negatywnego oddziaływania na stan przyrody na tym obszarach.

Istotnym problemem środowiska jest zły stan części JCWP.

Część terenów objętych planem przeznaczonych jest pod zabudowę zagrodową RZM. Dla ograniczenia wpływu działalności rolniczej na wody niezbędne jest stosowanie Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej, który wynika z dostosowania do wymagań Dyrektywy Rady Europejskiej 91/676/ EWG (zwanej Dyrektywą Azotanową) z 12 grudnia 1991 r. o ochronie wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z działalności rolniczej. KDPR oparty jest na obowiązujących przepisach, wytycznych oraz zaleceniach dla rolnictwa. Jest niejako poradnikiem składającym się ze zbioru przyjaznych środowisku praktyk rolniczych, których stosowanie ograniczy negatywny wpływ tego sektora na środowisko naturalne oraz umożliwi racjonalne korzystanie z zasobów środowiska i zachowanie jego równowagi. Realizacja działań prośrodowiskowych promowanych przez KDPR umożliwia ograniczenie ilości pochodzącego z rolnictwa i obszarów wiejskich azotu i fosforu, co jest również zgodne z postanowieniami Konwencji Helsińskiej, dokumentu podpisanego przez Polskę, zobowiązującego kraje bałtyckie do ograniczenia ilości związków azotu i fosforu dostających się z wodami rzek do morza.

Istotnym problemem ochrony środowiska na terenie całego województwa jest zły stan powietrza.

W planie gospodarki niskoemisyjnej Gminy Dobroń zaplanowano szereg działań pozwalających na poprawę jakości powietrza na jej obszarze, a w szczególności do redukcji emisji gazów cieplarnianych. Jest to cel, który będzie przyswierać Gminie nie tylko w tym roku, ale i w dalszej perspektywie czasu. Realizacja założeń długoterminowych będzie możliwa dzięki podejmowaniu konkretnych działań ukierunkowanych na poprawę jakości powietrza.

Sporządzany plan wskazuje na konieczność stosowania zbiorczych lub indywidualnych źródeł dostarczania ciepła w stopniu wystarczającym dla prawidłowego użytkowania zgodnego z funkcją, z koniecznością stosowania ograniczeń i zakazów wynikających z przepisów odrębnych dotyczących ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. W zakresie ogrzewania należy stosować ograniczenia i zakazy wynikające z Uchwały Nr L/597/22 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 22 listopada 2022 r. zmieniająca uchwałę w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa łódzkiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. U. Województwa Łódzkiego z 2022 r. poz. 7058).

Na terenie gminy istotnym problemem ochrony środowiska jest pochodzący od dróg ekspresowych hałas komunikacyjny. Na terenach, na których występuje znaczące zagrożenie hałasem nie projektuje się terenów podlegających ochronie akustycznej.

Należy zwrócić szczególną uwagę, aby obiekty budowlane były projektowane i budowane zgodnie z Polskimi Normami oraz z rozporządzeniem w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, w szczególności w zakresie ochrony przed hałasem i drganiami.

12. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Na etapie sporządzania planu przeprowadzono analizę wniosków wpływających do urzędu w sprawie projektowanych przeznaczeń terenów objętych planem oraz analizę zgodności wnioskowanych funkcji z obowiązującym studium. Wstępną koncepcję projektu planu przedstawiono do konsultacji pracownikom urzędu gminy, którzy znając oczekiwania właścicieli gruntów aktywnie włączyli się w proces twórczy. Przedmiotem opiniowania i uzgodnień jest efekt finalny wspólnych prac zespołu projektowego oraz pracowników urzędu gminy, a także Komisji Architektoniczno – Urbanistycznej. Przygotowywanie innych oddzielnych propozycji planistycznych rozwiązań alternatywnych uznano za nie wnoszące nowych jakości do projektowanego planu. Przedstawione rozwiązania projektowe zawierają szereg rozwiązań, które najmniej mogą kolidować ze środowiskiem.

13. TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Pojęcie transgranicznego oddziaływania odnosi się jedynie do przepływu zanieczyszczeń przez granicę państwową. Biorąc pod uwagę powyższe, położenie terenu oraz zasięg prawdopodobnych oddziaływań wynikających z realizacji projektu planu nie wystąpi transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

14. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

W punkcie 1. prognozy wskazano podstawę prawną opracowania:

Opracowanie zostało sporządzone na podstawie następujących uregulowań prawnych:

- Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.)
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.)

Sporządzając prognozę uwzględniono także inne przepisy prawa, w tym w szczególności:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 54 ze zm.)
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. 2024 r. poz. 1478 ze zm.)
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. prawo wodne (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1087 ze zm.)
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 82)
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. roku o odpadach (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.)
- Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 399 ze zm.)
- Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 757)
- Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne (t. j. z 2024 r. poz. 266 ze zm.)
- Rozporządzenie Rady Ministrów z 10 września 2019 r. roku sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.)
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz.U. 2023 poz. 335).

Dla potrzeb sporządzenia Prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod nazwą „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń” wykorzystano następujące materiały:

- 1) Uchwała Nr LXI/431/24 Rady Gminy w Dobrońcu z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń.
- 2) Projekt „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń”.
- 3) Opracowanie ekofizjograficzne sporządzone dla obszaru Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń, mgr inż. Anna Połatyńska, 2024 r.

- 4) Strategia Rozwoju Powiatu Pabianickiego 2030 (Uchwała Nr XLI/308/21 Rady Powiatu Pabianickiego z dnia 28 października 2021 r. w sprawie uchwalenia Strategii Rozwoju Powiatu Pabianickiego 2030),
- 5) Program Ochrony Środowiska dla Gminy Dobroń na lata 2020-2024 z perspektywą do roku 2028 (Uchwała Nr XXVII/212/21 Rady Gminy w Dobroniu z dnia 27 maja 2021 r. w sprawie przyjęcia „Programu Ochrony Środowiska dla Gminy Dobroń na lata 2021-2024 z perspektywą do roku 2028” Dz. U. Woj. Łódzkiego z 2021 poz. 4001)
- 6) Strategia Rozwoju Województwa Łódzkiego 2030,
- 7) Klasyfikacja wskaźników i grup wskaźników w jednolitych częściach wód powierzchniowych rzek i zbiorników zaporowych za rok 2022.
- 8) Klasyfikacja wskaźników i grup wskaźników w jednolitych częściach wód powierzchniowych rzek i zbiorników zaporowych za rok 2023.
- 9) Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry przyjęty rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335).
- 10) Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2013 r.
- 11) Mapy zagrożenia powodziowego, sporządzone przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej
- 12) Roczna ocena jakości powietrza w województwie łódzkim za rok 2023, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi, Łódź 2024 r.
- 13) Program ochrony powietrza dla strefy łódzkiej.
- 14) Mapy akustyczne, GDDKiA.
- 15) Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2023.
- 16) Mapy topograficzne, zasadnicze i ewidencyjne terenów opracowania.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń powiązany jest z następującymi dokumentami:

- 1) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dobroń uchwalone uchwałą Nr XV/110/2016 Rady Gminy w Dobroniu z dnia 11 lutego 2016 r., zmienione uchwałą Nr XIX/144/20 Rady Gminy w Dobroniu z dnia 29 września 2020 r. w sprawie uchwalenia częściowej zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Dobroń
- 2) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego oraz plan zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Łodzi, uchwalony przez Sejmik Województwa Łódzkiego uchwałą nr LV/679/18 z dnia 28.08.2018 r. (Dz. Urz. Woj. Łódz. z 2018 r. poz. 4915)

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządzany jest w celu stworzenia podstaw prawnych dla zabudowy terenów.

Plan sporządzany jest zgodnie z obowiązującym studium. Dnia 27 kwietnia 2023 r. Rada Gminy w Dobroniu podjęła uchwałę Nr L/361/23 w sprawie przyjęcia oceny aktualności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dobroń oraz aktualności obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Wymieniona uchwała koncentruje się na ocenie aktualności dokumentów planistycznych gminy. Dokumenty te są uznane za aktualne, ale wskazuje się na konieczność ich ciągłej oceny i aktualizacji, aby nadążać za zmianami prawnymi, urbanizacyjnymi oraz potrzebami społecznymi i gospodarczymi gminy.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń obejmuje istniejące i projektowane obszary przeznaczone pod tereny MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; MW – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej; MN-U – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług; KDZ – teren drogi zbiorczej; KDD – teren drogi dojazdowej; KR – tereny komunikacji drogowej wewnętrznej; RN – tereny rolnictwa z zakazem zabudowy; RZM – tereny zabudowy zagrodowej; WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych; L – teren lasu. Łączna powierzchnia terenów objętych planem wynosi ok. 30,07 ha.

W punkcie 3. prognozy wskazano metodę przyjętą w opracowaniu, metody analizy skutków realizacji postanowień zmiany planu.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody indukcyjno-opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w logiczną całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu. Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami przyrodniczymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w tym kontekście - stopień ogólności (lub szczegółowości) ustaleń planu.

W Prognozie przedstawiono wyniki analiz i ocen w formie tekstowej. Załącznikiem graficznym do niniejszej prognozy jest rysunek projektu planu.

Ocena skutków realizacji zmiany planu

Istotną rolę w kontroli realizacji postanowień projektowanego dokumentu ma Wójt Gminy Dobroń. Zgodnie ze swoimi kompetencjami powinien monitorować bieżący stan zagospodarowania przestrzeni gminy oraz wszelkich niekorzystnych zjawisk mających wpływ na jakość środowiska przyrodniczego, czy rozwój gminy. Wójt Gminy Dobroń powinien monitorować skutki realizacji postanowień dokumentu co najmniej raz w kadencji. Analiza realizacji postanowień dokumentu może się odbywać w każdej chwili, w celu omówienia występującego lub zgłoszonego problemu w zakresie oddziaływania na środowisko, w przypadku braku zgłoszeń problemów analiza powinna odbywać się nie rzadziej niż raz w kadencji. Wójt z inicjatywy własnej lub na wniosek podmiotu może przeprowadzić spotkanie, naradę lub wizję lokalną w celu omówienia występującego lub zgłoszonego problemu w zakresie oddziaływania na środowisko. Wynikiem tego typu działania powinno być sprawozdanie z realizacji postanowień projektowanego dokumentu. Na podstawie przeprowadzonej analizy należy sformułować wnioski dotyczące stanu realizacji ustaleń dokumentu, ewentualnych przyczyn braku realizacji poszczególnych jego ustaleń oraz niedostatków samego w zakresie regulacji niekorzystnych zjawisk oddziałujących na stan środowiska oraz niezgodności z wprowadzonymi przepisami odrębnymi. W rezultacie należy określić stopień przydatności dokumentu oraz zakres zagadnień do uregulowania w przypadku zmiany lub sporządzania nowego dokumentu, oraz określić termin, w którym niezbędne jest sporządzenie zmiany części ustaleń lub nowego dokumentu.

Skutki realizacji postanowień projektowanego dokumentu podlegają też ocenom i analizom prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska zgodnie z Ustawą o Inspekcji Ochrony Środowiska. Kontrole przestrzegania przepisów o ochronie środowiska i racjonalnym wykorzystaniu zasobów przyrody prowadzi na terenie m.in. Łódzki Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Łodzi. Państwowy Instytut Geologiczny monitorując na bieżąco poszczególne komponenty środowiska, takie jak: powietrze, wody, gleby, klimat akustyczny, promieniowanie elektroenergetyczne i inne w zakresie określonym w przepisach szczególnych. Ponadto kontrole przestrzegania przepisów o ochronie środowiska i racjonalnym wykorzystaniu zasobów przyrody prowadzi instytucje do tego powołane. W kontekście uwarunkowań lokalizacyjnych i ustaleń zmiany studium szczególnie istotne jest prowadzenie monitoringu przyrodniczego. Obowiązek prowadzenia monitoringu w Polsce wynika z art. 112 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Zgodnie z art. 112: W ramach państwowego monitoringu środowiska prowadzi się monitoring przyrodniczy różnorodności biologicznej i krajobrazowej. Monitoring przyrodniczy polega na obserwacji i ocenie stanu oraz zachodzących zmian w składnikach różnorodności biologicznej i krajobrazowej, w tym typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, ze szczególnym uwzględnieniem typów siedlisk przyrodniczych i gatunków o znaczeniu priorytetowym, a także na ocenie skuteczności stosowanych metod ochrony przyrody.

W związku z dopuszczeniem realizacji indywidualnych rozwiązań w zakresie gospodarki ściekowej należy regularnie przeprowadzać okresowe kontrole dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ze zbiorników bezodpływowych, w tym częstotliwości ich opróżniania.

Nazwa JCWP	Jednolita Część Wód Powierzchniowych - rzeki (europejski kod JCWP)	Jednolita Część Wód Podziemnych (europejski kod JCWPd)
Pałusznica	RW600009182869	PLGW600083
Pisia	RW600009182876	PLGW600083

Pisia	RW600010183249	PLGW600072
Dobrzynka	RW600010183229	PLGW600072
Końska	RW600009182889	PLGW600083
Grabia od Dłutówki do Dopływu z Anielina	RW600011182873	PLGW600083

Ocena stanu wód na obszarze dorzecza Odry zawarta była w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335).

W „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” wymieniono obszary do ochrony siedlisk lub gatunków, ustanowionych w ustawie o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie. JCWP Pałusznica nie jest wymieniona dla żadnego z obszarów objętych formami ochrony przyrody.

Monitoringiem jakości **wód powierzchniowych**.

Na jakość wód powierzchniowych znaczący wpływ ma aglomeracja łódzka. Głównymi czynnikami decydującymi o jakości wód powierzchniowych są zanieczyszczenia bakteriologiczne (miano coli typu feralnego) oraz fizyko-chemiczne (biogenne pierwiastki: fosfor ogólny, fosforany i różne formy azotu). Rodzaj zanieczyszczeń wskazuje na źródło pochodzenia, w tym przypadku ścieki (zanieczyszczenia komunalne) oraz uprawy rolne. Zanieczyszczenia pierwiastkami biogennymi pochodzą z nawozów i środków ochrony roślin stosowanych w rolnictwie. Są one wynikiem spływów powierzchniowych oraz filtracji związków mineralnych z pól uprawnych. Decydujący wpływ na jakość wód powierzchniowych będzie miał kompleksowy rozwój gospodarki wodociągowej zarówno w gminie jak i na obszarach sąsiednich.

Na terenie Gminy Dobroń, w obrębie Barycz, w 2022 roku był zlokalizowany punkt kontrolny dla wód powierzchniowych. Zlewnia JCWP Pałusznica RW600011182873 była monitorowana w ppk Pałusznica – Łask – Kolumna PL02S0901_0998.

Zgodnie z Klasyfikacją wskaźników i grup wskaźników w jednolitych częściach wód powierzchniowych rzek i zbiorników zaporowych za rok 2022 (strona www.wody.gios.gov.pl, data dostępu 04.07.2024 r.) ustalono

- klasyfikacja elementów biologicznych – klasa 3,
- obserwacje hydromorfologiczne – klasa 4,
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) > 2,
- klasyfikacja elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne - klasa 2,
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego – brak danych,
- klasyfikacja stanu chemicznego – brak danych,
- ocena stanu – brak danych (brak wykonania badań substancji priorytetowych bioty_skorupiaki/mięczaki oraz bioty_ryby. Heptachlor - brak możliwości klasyfikacji, granica oznaczalności wyższa niż EQS).

W 2023 roku ustalono klasę elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) – 2, dla pozostałych parametrów brak danych.

Monitoring jakości wód podziemnych.

Wg Oceny stanu JCWPd 72 i 83 na obszarze dorzecza Odry zawartej w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335) stan ilościowy JCWPd 72 – dobry; 83 – słaby.

W 2023 roku Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadził

monitoring diagnostyczny stanu chemicznego wszystkich 174 jednolitych części wód podziemnych. Próbkę wód podziemnych pobrano dwukrotnie - wiosną i jesienią - w 362 punktach pomiarowych.

Wyniki oznaczeń terenowych i laboratoryjnych poddano analizie i wyznaczono klasy jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148) klasyfikacja elementów fizykochemicznych stanu wód podziemnych obejmuje pięć następujących klas jakości wód podziemnych:

- I klasa – wody bardzo dobrej jakości,
- II klasa – wody dobrej jakości,
- III klasa – wody zadowalającej jakości,
- IV klasa – wody niezadowalającej jakości,
- V klasa – wody złej jakości.

Zgodnie z Klasami jakości wód podziemnych - monitoring jakości wód podziemnych - monitoring diagnostyczny w roku 2022 (strona www.mjwp.gios.gov.pl, data dostępu 07.09.2023 r.) dla JCWPd nr 72 w punkcie na terenie gminy Łask, miejscowość Wrzeszczewice, oznaczonym nr 6785 wg ID Monitoring, nr 1696 wg MONBADA, nr II/1731/1 wg SOH/SOBWP, nr 6260177 wg CBDH na głębokości do stropu warstwy wodonośnej 4,77 m; przedział ujętej warstwy wodonośnej [m p.p.t.] 8,10-10,10; zwierciadło wody swobodne, typ ośrodka wodonośnego porowy, rodzaj punktu pomiarowego piezometr, użytkowanie terenu zabudowa wiejska, końcowa klasa jakości III. JCWPd nr 72 nie była monitorowana w 2023 roku.

Zgodnie z Klasami jakości wód podziemnych - monitoring jakości wód podziemnych - monitoring diagnostyczny w roku 2023 (strona www.mjwp.gios.gov.pl, data dostępu 04.7.2024 r.) dla JCWPd nr 83 w punkcie na terenie gminy Łask, miejscowość Łopatki, oznaczonym nr 1212 wg ID Monitoring, nr 810 wg MONBADA, nr II/314/1 wg SOH/SOBWP, nr 6630138 wg CBDH na głębokości do stropu warstwy wodonośnej 38,00 m; przedział ujętej warstwy wodonośnej [m p.p.t.] 40,30-49,30; zwierciadło wody napięte, typ ośrodka wodonośnego porowy, rodzaj punktu pomiarowego studnia wiercona, użytkowanie terenu zabudowa wiejska, końcowa klasa jakości II.

Tereny objęte sporządzanym planem znajdują się poza strefami ochrony ujęć wody.

Dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi na terenie gminy Dąbie sporządzono mapy zagrożenia powodziowego. Na mapach zagrożenia powodziowego przedstawiono

- 1) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2% (raz na 500 lat)
- 2) obszary szczególnego zagrożenia powodzią;
- 3) obszary obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku uszkodzenia lub zniszczenia wału przeciwpowodziowego.

Przez obszary szczególnego zagrożenia powodzią – rozumie się:

- a) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1% (raz na 100 lat),
- b) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi 10% (raz na 10 lat),
- c) obszary między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano wał przeciwpowodziowy, a także wyspy i przymuliska, o których mowa w art. 224, stanowiące działki ewidencyjne.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zapisy wynikające z przepisów odrębnych (t.j. przepisów Prawo wodne).

Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 2233 ze zm.) na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy:

- a) gromadzenia ścieków, nawozów naturalnych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody, oraz prowadzenia przetwarzania odpadów, w szczególności ich składowania,
- b) lokalizowania nowych cmentarzy.

Zgodnie z art. 77 ust. 3 „Jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi, właściwy organ Wód Polskich może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód.”

Teren w granicach planu nie jest zagrożony powodzią.

Zgodnie z art. 101 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, ochrona powierzchni ziemi polega na zapobieganiu ruchom masowym ziemi i ich skutkom. Według art. 3 pkt 32a w/w ustawy ruchy masowe ziemi określone zostały jako powstające naturalnie lub na skutek działalności człowieka; osuwanie, spływanie lub obrywanie powierzchniowych warstw skał, zwietrzliny i gleby.

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przewiduje uwzględnienie „występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych i określenie „obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych” w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz nakłada obowiązek określenia „granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Ponadto ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska wskazuje starostów jako odpowiedzialnych za prowadzenie rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których ruchy te występują (art. 110a). Sposób ustanawiania w/w terenów oraz metody, zakres i częstotliwość prowadzenia obserwacji na tych terenach, a także zakres, sposób prowadzenia, formę i układ rejestru został określony w Rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1170).

Na terenie gminy Dobroń nie stwierdzono występowania osuwisk i obszarów zagrożonych ruchami masowymi.

W punkcie 5. Prognozy opisano cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu. kierunki koniecznych działań w ochronie środowiska.

Plan jest spójny z nadrzędnymi dokumentami strategicznymi oraz dokumentami sektorowymi na poziomie krajowym jak: Polityka energetyczna Polski do 2040 roku, Polityka Ekologiczna Państwa 2030, Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, Strategia rozwoju Województwa Łódzkiego do roku 2030, Program ochrony środowiska województwa łódzkiego na lata 2021-2024 z perspektywą do 2028.

W punkcie 6. Prognozy dokonano analizy ustaleń projektu zmiany planu.

Podstawą przystąpienia do sporządzania projektu planu jest Uchwała Nr LXI/431/24 Rady Gminy w Dobroniu z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń. W uchwale tej Rada Gminy w Dobroniu ustaliła zakres wprowadzanych ustaleń jako zakres nie wymagający zmiany studium. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń obejmuje istniejące i projektowane obszary przeznaczone pod tereny MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; MW – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej; MN-U – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług; KDZ – teren drogi zbiorczej; KDD – teren drogi dojazdowej; KR – tereny komunikacji drogowej wewnętrznej; RN – tereny rolnictwa z zakazem zabudowy; RZM – tereny zabudowy zagrodowej; WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych; L – teren lasu. Łączna powierzchnia terenów objętych planem wynosi ok. 30,07 ha.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy.

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały pogrupowane w 3 działach. W dziale 1 zawarte zostały ustalenia ogólne, w dziale 2 ustalenia szczegółowe, a w dziale 3 przepisy przejściowe i końcowe.

W ustaleniach ogólnych zawarto:

- zakres obowiązywania planu,

- ustalenia ogólne dotyczące przeznaczenia, zasad zagospodarowania i zabudowy obszaru objętego ustaleniami planu,
- ustalenia ogólne w zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, ochrony przyrodniczej, ochrony przeciwpowodziowej, ochrony stref ujęć wody, ochrony zbiorników wód otwartych, ochrony zbiorników wód podziemnych, zagrożeń związanych z osuwaniem się mas ziemnych, terenów górniczych
- ustalenia ogólne dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej oraz kształtowania przestrzeni publicznych,
- ogólne zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- ogólne zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości,
- ogólne zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

W ustaleniach szczegółowych określono przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowę terenu.

W przepisach przejściowych i końcowych określono wysokość stawki służącą naliczeniu jednorazowej opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, wykonanie uchwały oraz termin wejścia w życie.

W projekcie uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadzono następujące funkcje terenów:

- 1) **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 2) **MW** – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- 3) **MN-U** – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług;
- 4) **KDZ** – teren drogi zbiorczej;
- 5) **KDD** – teren drogi dojazdowej;
- 6) **KR** – tereny komunikacji drogowej wewnętrznej;
- 7) **RN** – tereny rolnictwa z zakazem zabudowy;
- 8) **RZM** – tereny zabudowy zagrodowej;
- 9) **WS** – teren wód powierzchniowych śródlądowych;
- 10) **L** – teren lasu.

W punkcie 7. Prognozy dokonano analizy uwarunkowań lokalnych oraz prognoza zmiany środowiska w wyniku realizacji ustaleń zmiany planu

Obszar opracowania projektu obejmuje wybrany teren w obrębie Markówka przedstawiony na załączniku graficznym do uchwały. Planem objęto tereny zabudowane zabudową mieszkaniową jednorodzinną i zabudową zagrodową oraz tereny rolnicze, przede wszystkim o niższych klasach gleb. Tereny objęte opracowaniem są zgodne z przeznaczeniem w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Tereny objęte planem nie wymagają uzyskania zgody na przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Tereny objęte planem przedstawiono na załączniku graficznym do uchwały. Planem objęto tereny częściowo zlokalizowane na obszarach podlegających ochronie przyrody, głównie tereny rolnicze i zabudowane, przede wszystkim o niższych klasach gleb. Tereny objęte zmianami w miejscowym planie są zgodne z przeznaczeniem w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Tereny objęte planem nie wymagają uzyskania zgody na przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Projekt planu określa podstawowe warunki zagospodarowania terenu, wynikające z potrzeb ochrony środowiska i gospodarowania zasobami przyrody. Potrzeba ochrony środowiska – obowiązek ochrony powierzchni ziemi, gleb, powietrza, wód podziemnych i powierzchniowych – wynika z polityki ekologicznej kraju, obowiązków określonych w przepisach odrębnych regulujących politykę ekologiczną oraz planu zagospodarowania przestrzennego województwa i programów ochrony środowiska na poziomie wojewódzkim, powiatowym i lokalnym. Plan miejscowy ustala warunki i zasady ochrony środowiska w zakresie, w jakim leży to w kompetencji rady gminy.

Uznano, iż ustalone przeznaczenia terenów nie wpłyną znacząco na poszczególne komponenty środowiska.

W punkcie 8 Prognozy opisano potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji zmiany planu.

W punkcie 9. Prognozy opisano rozwiązania mające na celu ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi. Zastosowanie wskazanych rozwiązań przyczyni się do eliminowania lub ograniczenia negatywnego wpływu inwestycji na środowisko i zdrowie ludzi.

W punkcie 10. Prognozy opisano istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji zapisów zmiany planu.

Art. 51 ust. 2 pkt 2 ustawy będącej podstawą dla sporządzenia prognozy stwierdza, że istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu należy rozpatrywać w szczególności w kontekście obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Najbliższe obszary podlegające ochronie przyrody to obszar Natura 2000 Grabia.

Na terenie gminy nie występują problemy ochrony środowiska, które powodowałyby znaczące w skali gminy ograniczenie w dysponowaniu przestrzenią. Projektowane w planie zagospodarowanie terenu gminy nie koliduje z głównymi kierunkami w kształtowaniu środowiska gminy. Realizacja zapisów planu będzie następowała etapami.

Istotnym problemem środowiska jest zły stan części JCWP. Tereny mogą być użytkowane rolniczo, stąd dla ograniczenia wpływu działalności rolniczej na wody niezbędne jest stosowanie Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej, który wynika z dostosowania do wymagań Dyrektywy Rady Europejskiej 91/676/ EWG (zwanej Dyrektywą Azotanową) z 12 grudnia 1991 r. o ochronie wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z działalności rolniczej. KDPR oparty jest na obowiązujących przepisach, wytycznych oraz zaleceniach dla rolnictwa. Jest niejako poradnikiem składającym się ze zbioru przyjaznych środowisku praktyk rolniczych, których stosowanie ograniczy negatywny wpływ tego sektora na środowisko naturalne oraz umożliwi racjonalne korzystanie z zasobów środowiska i zachowanie jego równowagi. Realizacja działań prośrodowiskowych promowanych przez KDPR umożliwia ograniczenie ilości pochodzącego z rolnictwa i obszarów wiejskich azotu i fosforu, co jest również zgodne z postanowieniami Konwencji Helsińskiej, dokumentu podpisanego przez Polskę, zobowiązującego kraje bałtyckie do ograniczenia ilości związków azotu i fosforu dostających się z wodami rzek do morza.

W punkcie 11. Prognozy opisano obszary objęte przewidywanym znaczącym oddziaływaniem na środowisko i ludzi w wyniku realizacji ustaleń zawartych w zmianie planu.

Na terenie objętym sporządzanym planem nie występują problemy w zakresie ochrony środowiska takie jak: osuwanie się mas ziemnych, nie ma stref ochronnych ujęć wody, nie ma zbiorników wód powierzchniowych. Tereny objęte planem położone są poza granicami Obszarów Natura 2000, znajduje się w odległości ok. 100 m od Obszaru Natura 2000 Grabia. Przy zachowaniu ograniczenia lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla obszarów oraz stosowaniu Dobrych Praktyk Rolniczych ustalenia planu nie spowoduje:

- pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk roślin i zwierząt dla których ochrony wyznaczono obszary Natura 2000,
- nie wpłynie negatywnie na gatunki, dla których ochrony zostały wyznaczone obszar Natura 2000,
- nie pogorszy integralności obszarów Natura 2000 i nie pogorszy powiązań z innymi obszarami,
- nie spowoduje negatywnego oddziaływania na stan przyrody na tym obszarach.

Istotnym problemem środowiska jest zły stan części JCWP.

Część terenów objętych planem przeznaczonych jest pod zabudowę zagrodową RZM. Dla ograniczenia wpływu działalności rolniczej na wody niezbędne jest stosowanie Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej, który wynika z dostosowania do wymagań Dyrektywy Rady Europejskiej 91/676/ EWG (zwanej Dyrektywą Azotanową) z 12 grudnia 1991 r. o ochronie wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z działalności rolniczej. KDPR oparty jest na obowiązujących przepisach, wytycznych oraz zaleceniach dla rolnictwa. Jest niejako poradnikiem składającym się ze zbioru przyjaznych środowisku praktyk rolniczych, których stosowanie ograniczy negatywny wpływ tego sektora na środowisko naturalne oraz umożliwi racjonalne korzystanie z zasobów środowiska i zachowanie jego równowagi. Realizacja działań prośrodowiskowych promowanych przez KDPR umożliwia ograniczenie ilości pochodzącego z rolnictwa i obszarów wiejskich azotu i fosforu, co jest również zgodne z postanowieniami Konwencji Helsińskiej, dokumentu podpisanego przez Polskę, zobowiązującego kraje bałtyckie do ograniczenia ilości związków azotu i fosforu dostających się z wodami rzek do morza.

Istotnym problemem ochrony środowiska na terenie całego województwa jest zły stan powietrza. W planie gospodarki niskoemisyjnej Gminy Dobroń zaplanowano szereg działań pozwalających na poprawę jakości powietrza na jej obszarze, a w szczególności do redukcji emisji gazów cieplarnianych. Jest to cel, który będzie przyświecać Gminie nie tylko w tym roku, ale i w dalszej perspektywie czasu. Realizacja założeń długoterminowych będzie możliwa dzięki podejmowaniu konkretnych działań ukierunkowanych na poprawę jakości powietrza.

Sporządzany plan wskazuje na konieczność stosowania zbiorczych lub indywidualnych źródeł dostarczania ciepła w stopniu wystarczającym dla prawidłowego użytkowania zgodnego z funkcją, z koniecznością stosowania ograniczeń i zakazów wynikających z przepisów odrębnych dotyczących ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. W zakresie ogrzewania należy stosować ograniczenia i zakazy wynikające z Uchwały Nr L/597/22 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 22 listopada 2022 r. zmieniająca uchwałę w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa łódzkiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. U. Województwa Łódzkiego z 2022 r. poz. 7058).

Na terenie gminy istotnym problemem ochrony środowiska jest pochodzący od dróg ekspresowych hałas komunikacyjny. Na terenach, na których występuje znaczące zagrożenie hałasem nie projektuje się terenów podlegających ochronie akustycznej.

Należy zwrócić szczególną uwagę, aby obiekty budowlane były projektowane i budowane zgodnie z Polskimi Normami oraz z rozporządzeniem w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, w szczególności w zakresie ochrony przed hałasem i drganiami.

W punkcie 12. Prognozy opisano rozwiązania alternatywne.

Na etapie sporządzania planu przeprowadzono analizę wniosków wpływających do urzędu w sprawie projektowanych przeznaczeń terenów objętych planem oraz analizę zgodności wnioskowanych funkcji z obowiązującym studium. Wstępną koncepcję projektu planu przedstawiono do konsultacji pracownikom urzędu gminy, którzy znając oczekiwania właścicieli gruntów aktywnie włączyli się w proces twórczy. Przedmiotem opiniowania i uzgodnień jest efekt finalny wspólnych prac zespołu projektowego oraz pracowników urzędu gminy, a także Komisji Architektoniczno – Urbanistycznej. Przygotowywanie innych oddzielnych propozycji planistycznych rozwiązań alternatywnych uznano za nie wnoszące nowych jakości do projektowanego planu. Przedstawione rozwiązania projektowe zawierają szereg rozwiązań, które najmniej mogą kolidować ze środowiskiem.

W punkcie 13. Prognozy opisano transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Pojęcie transgranicznego oddziaływania odnosi się jedynie do przepływu zanieczyszczeń przez granicę państwową. Biorąc pod uwagę powyższe, położenie terenu oraz zasięg prawdopodobnych oddziaływań wynikających z realizacji projektu planu nie wystąpi transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Załącznik do prognozy

Zgodnie z art. 74a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jako sporządzająca prognozę do „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu geodezyjnego Markówka w gminie Dobroń” świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że ukończyłam, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym jednolite studia magisterskie i posiadam co najmniej 3-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących prognozy oddziaływania na środowisko, oraz brałam udział w przygotowaniu co najmniej 5 prognoz oddziaływania na środowisko.

mgr inż. Anna Połatyńska